

ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

**BEDEN EĞİTİMİ DERSLERİNDE KULLANILAN
KOMUT VE KATILIM YÖNTEMİNİN VOLEYBOL
ÖĞRETİMİ AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI**

DOKTORA TEZİ

Fatih ÖZGÜL

**Danışman
Doç. Dr. Tülin ATAN
Doç. Dr. Murat KANGALGİL**

**Samsun
Temmuz-2015**

T.C.
ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Fatih ÖZGÜL tarafından Doç. Dr. Tülin ATAN ve Doç. Dr. Murat KANGALGİL (İkinci Danışman) Danışmanlığında hazırlanan “Beden Eğitimi Derslerinde Kullanılan Komut ve Katılım Yönteminin Voleybol Öğretimi Açısından Karşılaştırılması” başlıklı bu çalışma jürimiz tarafından 19. 08. 2015 tarihinde yapılan sınav ile Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalında DOKTORA Tezi olarak kabul edilmiştir.

Başkan : Doç. Dr. Mehmet TÜRKMEN, Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Üye : Doç. Dr. Tülin ATAN, Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Üye : Yrd. Doç. Dr. Yaşar BARUT, Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Üye : Yrd. Doç. Dr. Mutlu CUĞ, Cumhuriyet Üniversitesi

Üye : Doç. Dr. Hürmüz KOÇ, Erciyes Üniversitesi

ONAY:

Bu tez, Enstitü Yönetim Kurulunca belirlenen ve yukarıda adları yazılı jüri üyeleri tarafından uygun görülmüştür.

.... / /

Doç. Dr. Aydın HİM
Sağlık Bilimleri Enstitüsü Müdürü

TEŞEKKÜR

Doktora Tez çalışmamda benden desteklerini esirgemeyen danışman hocalarım Doç. Dr. Tülin ATAN ve Doç. Dr. Murat KANGALGİL'e, değerli katkılarından ve doktora öğrencisi olma yolunda desteğini fazlasıyla hissettiğim Doç. Dr. Hürmüz KOÇ'a, görüş ve tecrübelerini benimle paylaşan doktora ve mesai arkadaşım Arş.Gör. Dr. Mehmet GÜL'e, araştırmanın istatistik değerlendirmeleri açısından her zaman müteşekkir olduğum Yrd. Doç. Dr. Ziyet ÇINAR'a, yine istatistik konusunda desteğini aldığım Yrd. Doç. Dr. Mutlu CUĞ'a, çalışmanın uygulamasında asıl yükü taşıyan çok kıymetli öğretmen arkadaşım İbrahim ÖZCİHAN'a, çalışmaya katılarak destek veren tüm öğrenci arkadaşlarıma, özellikle şu anda yanımda olmasını çok istediğim fakat olamayan beni yetiştiren rahmetli anneme, her türlü fedakarlığı göstererek eğitim sürecimizi destekleyen babama, doktora öğrenimim süresince fedakarlıkların en büyüğünü ve daima göstererek hep yanımda olan sevgili eşim Yurdanur ÖZGÜL'e, aile olabilme duygusunu bizlere yaşatan kıymetli kayınvalidem ve kayınpederime ve benim için dünyanın anlamı olan çocuklarım Arda ve Elif'e sonsuz şükranlarımı sunarım.

Fatih ÖZGÜL

ÖZET

BEDEN EĞİTİMİ DERSLERİNDE KULLANILAN KOMUT VE KATILIM YÖNTEMİNİN VOLEYBOL ÖĞRETİMİ AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI

Amaç: Beden Eğitimi Dersleri (BED)'nde kullanılan Özel Öğretim Yöntemlerinden Komut Yöntemi ve Katılım Yönteminin voleybol öğretimi açısından 6.sınıf düzeyinde karşılaştırılması.

Materyal ve Metot: Araştırma grubu; 2014–2015 Eğitim öğretim yılında öğrenim gören 6.sınıf öğrencilerinden oluşmaktadır. Araştırmada öğrenciler, kontrol (n=32), komut yöntemi (n=34) ve katılım yöntemi (n=34) grubu olmak üzere üç gruba ayrılmıştır. Tüm öğrenciler 8 hafta boyunca haftada 2 saat olmak üzere kendileri için belirlenen yöntemle voleybol dersi almışlardır. Araştırma grubundaki tüm öğrencilere; araştırmacı tarafından geliştirilen 38 soruluk Voleybol Bilişsel Alan Testi (VBAT), Demirhan ve Altay (2001) tarafından geliştirilen Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği (BESTÖ) ve voleybol branşında uzman olan 3 jürinin geliştirdiği Voleybol Psikomotor Beceri Testi (VPBT) ön ve son-test olarak uygulanmıştır.

Bulgular: BESTÖ ön-test puanları karşılaştırıldığında, 3 grup arasındaki farklılık önemsiz bulunmuştur ($p>0.05$). Katılım yönteminin uygulandığı grubun BESTÖ son-test puanları, kontrol ve komut yöntemi gruplarına göre daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). VPBT'ne verilen ön-test puanları yöntemler arasında karşılaştırıldığında, her üç voleybol uzmanının verdiği ortalama puanlara göre katılım yöntemi grubunun manşet pas beceri düzeyi daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). VPBT'ne verilen son-test puanları incelendiğinde, katılım yöntemi grubunun parmak pas, manşet pas ve alttan servis beceri düzeylerinin kontrol ve komut yöntemi gruplarına göre istatistiksel olarak daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Katılım yöntemiyle işlenen BED'de öğrencilerin voleybol temel becerileri ve BED'ne karşı tutumları, komut yöntemi ve kontrol grubuna kıyasla daha fazla gelişme göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi; Katılım Yöntemi; Komut Yöntemi; Voleybol

Fatih ÖZGÜL, Doktora Tezi

Ondokuz Mayıs Üniversitesi - Samsun, Temmuz-2015

ABSTRACT
COMPARISON OF THE COMMAND AND INCLUSION STYLE USED IN
PHYSICAL EDUCATION LESSONS ACCORDING TO TEACHING OF
VOLLEYBALL

Aim: Comparison of the Command Style and Inclusion Style of the Special Teaching Methods in 6th Grade Level Students at Physical Education Lessons.

Material and Method: Research Group is consist of 6th grade students which were studying 2014 -2105 academic year. The students were divided into three groups as; Control (n=32), Command Style Group (n=34) and Inclusion Style Group (n=34) in the research. All students have taken volleyball lesson for 8 weeks and 2 hours per week to the specified method for them. All of the students in the study groups A Cognitive Domain Test which is 38 questions and developed by the researcher, a Physical Education and Sport Attitude Scale which was developed by Demirhan and Altay (2001) and a Psychomotor Skills Test which was developed by the researcher together with the jury consist of three people who are specialized in Volleyball were applied as pre and post-test.

Results: When BESTÖ pre-test scores compared, there is no significant difference between the three groups. When BESTÖ post-test scores compared, the Inclusion Style group's scores founded higher than the Control and Command Style Group ($p>0.05$). When VPBT post-test scores of which the volleyball jury scored analyzed, the Inclusion Style group's Finger Passing, Forearm Passing and Lower Service Skills levels have been founded statistically higher than the Control and Command Style group's ($p<0.05$).

Conclusion: At the PE lessons committed with the Inclusion Style student's Basic Volleyball Skills and the attitudes to the Physical Education showed further improvement as against to the Command Style and the Control Group.

Keywords: Command Style; Inclusion Style; Physical Education; Volleyball

Fatih ÖZGÜL, Ph. D. Thesis
Ondokuz Mayıs University - Samsun, July-2015

SİMGELER VE KISALTMALAR

BED	: Beden Eğitimi Dersi
FIVB	: Fédération international de volley-ball-Uluslararası Voleybol Federasyonu
GÖY	: Geleneksel Öğretim Yöntemi
MEB	: Milli Eğitim Bakanlığı
TTKB	: Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı
TVF	: Türkiye Voleybol Federasyonu

İÇİNDEKİLER

ÖZET	iv
ABSTRACT.....	v
SİMGELER VE KISALTMALAR	vi
İÇİNDEKİLER	vii
1. GİRİŞ	1
2. GENEL BİLGİLER.....	5
2.1. Eğitim Kavramı.....	5
2.2. Beden Eğitimi ve Spor Kavramı.....	6
2.2.1. Beden Eğitimi ve Sporun Tarihi.....	7
2.2.2. Beden Eğitimi ve Sporun Genel Amaçları	8
2.3. Öğrenme Kavramı.....	14
2.4. Beden Eğitimi Dersinde Kullanılan Yöntemler	15
2.4.1. Komut Yöntemi.....	17
2.4.2. Alıştırma Yöntemi	23
2.4.3. İşbirliğine Dayalı, Eşli Çalışma Yöntemi.....	32
2.4.4. Kendini Denetleme Yöntemi.....	36
2.4.5. Katılım Yöntemi.....	41
2.4.6. Buluş Üzerine.....	47
2.4.7. Yönlendirilmiş Buluş Yöntemi.....	48
2.4.8. Problem Çözme Yöntemi	54
2.4.9. Kişisel Program-Öğrencinin Tasarımı Yöntemi.....	57
2.4.10. Öğrencinin Başlatması Yöntemi.....	59
2.4.11. Kendine Öğretme Yöntemi.....	62
2.5. Beden Eğitimi Derslerinde Kullanılan Diğer Yöntemler.....	62
2.5.1. Tutum Kavramı.....	63
2.5.2. Voleybol	65
2.5.3. Voleybol Oyun Sahası	67
2.5.4. Voleybol Oyun Yapısı	70
2.5.5. Voleybol Temel Teknikleri.....	71
3. MATERYAL VE METOT.....	74
3.1. Araştırmanın Modeli	74

3.1.1. Araştırma Grubu	75
3.2. Veri Toplama Araçları	75
3.2.1. Voleybol Bilişsel Alan Testi (VBAT)	75
3.2.2. Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği (BESTÖ)	76
3.2.3. Voleybol Psikomotor Beceri Testi (VPBT)	76
3.3. Verilerin Toplanması.....	77
3.4. Deneysel İşlemler Süreci.....	77
3.4.1. BED’de Uygulanan Eğitim Programı.....	78
3.5. Verilerin Analizi.....	79
4. BULGULAR.....	80
5. TARTIşMA.....	93
6. SONUÇ VE ÖNERİLER.....	100
6.1. Sonuçlar	100
6.2. Öneriler	101
KAYNAKLAR	102
ÖZGEÇMİş	109

1. GİRİŞ

Öğrenme etkinliklerinde şüphesiz en önemli sorumluluk öğretmenlere aittir. Öğretmenler aktarmak istedikleri becerileri mutlaka en uygun yolla öğrencilere iletmelidirler. Öğrencilerin spor yoluyla sağlık kazanma, sosyalleşme ve başarıya ulaşmalarını sağlayan ise beden eğitimi dersleridir. Beden eğitimi derslerinde öğrencilerin derse etkin katılımını sağlayan yöntemler seçildiğinde, öğrenciler daha iyi ve hızlı öğrenmekte, yaptıkları etkinliklerden zevk almakta ve derse olan ilgileri daha da artmaktadır.

Beden eğitimi öğretim programının temel amacı; bireyin fiziksel, devinişsel, bilişsel, duygusal ve toplumsal yönden gelişimine katkı sağlamak ve yaşam boyu fiziksel etkinliklere katılımını desteklemektir. Bu amacın gerçekleştirilebilmesi için öğrencilerin yaparak-yaşayarak ve aşamalı şekilde düzenlenmiş öğrenme etkinliklerine katılmaları, etkinlik sürecinin sonunda ne kadar gelişim sağladıklarının farkında olmaları gereklidir. Bu sebeple, etkinlik örnekleri oluşturulurken yapılandırmacı yaklaşım temel alınarak, öğretim yaşantılarının çeşitlendirilmesi ve öğrencinin doğrudan sürecin içinde olmasına dikkat edilmiştir (MEB, 2006). Beden Eğitimi dersinde yapılandırmacı yaklaşımın gerçekleştirilmesi, öğrenen merkezilik ve aktif katılım ilkeleri doğrultusunda öğrencinin sürece etkin katılması ve öğrendiklerini gerçek yaşama yansıtmasıyla mümkün olabilir (MEB, 2009).

Yapılandırmacı yaklaşım, öğrencinin öğrenmede çok aktif olması gerektiğini savunur. Bilginin her bir öğrenen tarafından bireysel olarak yapılandırıldığı, öğrencinin kendisine ulaşan bilgileri aynen almadığı ve öğrenmede bireyin ön bilgilerinin, kişisel özelliklerinin ve öğrenme ortamlarının son derece önemli olduğu vurgulanmaktadır (Özmen, 2004).

Uzun süredir kullanılan davranışçı yaklaşımın artık toplumun ihtiyaçlarını karşılayamadığı bilinmektedir. Birçok gelişmiş ülke davranışçılık yaklaşımını uygulamaktan vazgeçerek, yapılandırmacılık yaklaşımının uygulanmasına karar verilmiştir. Ülkemizde de artık davranışçılık yaklaşımının ihtiyaca cevap vermediği görülmüş ve eğitimde yeni arayışlar başlamıştır. Yapılan araştırmalar sonucunda birçok gelişmiş Avrupa ülkesinde uygulanan yapılandırmacı yaklaşım Türk Eğitim Sistemi'nde de uygulanmaya başlanmıştır (Özerbaş, 2007).

Okul öncesinden başlayarak ortaöğretim sonuna kadar olan süreçte, beden eğitime ve spora katılımı; öğrencilerin fiziksel, duygusal, sosyal ve zihinsel özelliklerini geliştirmede önemli bir rolü vardır. Bu süreçlerde beden eğitimi ve spor dersinden öncelikle beklenen, öğrencilere hareket yetkinliklerini geliştirmede, aktif ve sağlıklı yaşam alışkanlıkları edinmede yol gösterici ve destekleyici olmasıdır. Aynı zamanda öğrenciler, beden eğitimi ve spor yolu ile öz-yönetim, sosyal ve düşünme becerilerini de geliştirebilmelidirler. Ortaokul düzeyindeki öğrencilerin farklı hareket gruplarından birçok spor ve fiziksel etkinliğin hareket becerilerini denemeleri ve geliştirmeleri önceliklidir. Bu yaş grubundaki öğrencilerin fiziksel ve zihinsel gelişim özellikleri, özellikle 5-7. sınıflar arasında sporların ve etkinliklerin doğrudan müsabaka formları üzerinde çalışmalarını yerine, bunlara “hazırlayıcı oyunları” uygulamalarını gerektirmektedir. Sekizinci sınıftan itibaren ise doğrudan sporları oluşturan beceriler üzerinde çalışılabilir (MEB, 2013a). Yapılan bilimsel çalışmalar bu yaş dönemindeki öğrencilerin sağlıklarını korumaları için günde en az bir saat fiziksel etkinliğe ihtiyaç duyduklarını ortaya koymuştur (Janssen ve Le Blanc, 2010). Bu nedenle ortaokul beden eğitimi ve spor dersinde, öğrencilerin fiziksel etkinliklere istekli ve düzenli katılım alışkanlığı geliştirmeleri önemlidir. Ortaokul dönemi düşünüldüğünde 10 – 11 yaşındaki öğrenciler özelleşmiş hareket becerileri, 12 – 14 yaş grubundaki öğrenciler ise sportif hareket becerileri yoluyla temel amaçları gerçekleştirir ve yaşam boyu fiziksel etkinliklere katılırlar.

Beden eğitimi uygulamalı bir ders olduğu için diğer derslerde kullanılan yöntemler temel alınmasına rağmen yine de farklılıklar göstermektedir.. Beden Eğitimi derslerindeki öğretim etkinliklerinde yöntem ve stil terimleri yaygındır. Bu çalışmada kullanılan “yöntem” ifadesi Mosston ve Ashworth tarafından oluşturulmuş öğretim yollarıdır. İngilizce de “Stil” olarak ifade edilse de, Türkçe alan yazında “yöntem” olarak yerleşmiştir. Mosston ve Ashworth’ün öğretim yöntemlerine ait spektrumu (yelpazesi), öğretmen merkezlikten öğrenci merkezliğe (sunuştan buluşa) doğru sıralanmıştır. İşte bu yelpazenin Sunuş bölümünün birinci adımı Komut Yöntemi, Buluş bölümünün birinci adımı ise Katılım Yöntemidir (Mosston ve Ashworth, 2008). Bu sıralamada; Komut, Alıştırma, İşbirliğine Dayalı (eşli) ve Kendini Denetleme (değerlendirme) Yöntemleri Sunuş bölümünü, Katılım, Yönlendirilmiş Buluş, Problem Çözme, Öğrencinin Tasarımı (bireysel Programlama), Öğrencinin Başlatması ve Kendi

Kendine Öğretme Yöntemleri de Buluş bölümünü ifade eder (Mosston ve Ashworth, 2001). Komut Yönteminin özelliği; öğretmenin uyarıcısı ile öğrencinin tepkisi arasındaki doğrudan ve anında gerçekleşen ilişkidir. Öğrencinin her hareketinden önce, öğretmen tarafından sağlanan bir uyarıcı (komut sinyali) vardır. Öğrenci öğretmen tarafından gösterilen model doğrultusunda hareket eder. Böylece, mekan, duruş, başlama zamanı, hız ve ritim, durma zamanı, süre ve aralık ile ilgili tüm kararlar öğretmen tarafından verilir. Katılım Yönteminin özelliği ise; öğrencinin burada etkin bir şekilde öğrenme- öğretme sürecine katılmasıdır. Dersin hazırlık aşamasında öğretmen, uygulama ve sonuç aşamalarında ise öğrenci etkindir. Başarıya ulaşmak için her öğrenciye eşit olanaklar sağlanması, bireysel farklılıkların dikkate alınması, öğrencilerin hazır bulunuşluk düzeylerine göre harekete katılım, başarılı olabilmek için bir alt düzeye inmek ve öğrencinin amaçladığı ile gerçek performansı arasındaki ilişkinin saptanması bu yöntemin olumlu özellikleridir. Bu özellikler sayesinde öğrenciler kendi belirledikleri etkinlikleri uyguladıklarından derse katılmaktan hoşlanırlar (Demirhan, 2006).

Kullanılan diğer Öğretim Yöntemleri, Geleneksel Öğretim Yöntem (GÖY)'leri olarak ta ifade edilebilir. Daha çok bilişsel alan ağırlıklı ve gerektiğinde sportif öğrenme-öğretme etkinliklerinde tercih edilen bu yöntemlerden bazıları; bilgisayarlı öğretim, tartışma, panel, zıt panel, sempozyum, forum, küme çalışması, çember tartışması, beyin fırtınası, gösteri yansıtma, örnek olay inceleme, çalıştay, seminer, eğitsel oyunlar, kart oyunları, soru-cevap, grup ya da takım oyunları, gözlem, gezi, sergi, ev ödevi ve görüşmedir (MEB, 2013a).

Geleneksel Öğretim yönteminin Beden Eğitimi derslerinde genellikle uygulanan şekli ise; Anlatım yöntemidir. Geleneksel eğitim yöntemine dayalı anlatım yönteminde ise, tüm kararlar öğretmen tarafından verilir. Konu ile ilgili tüm açıklamaları öğretmen yapar. Öğrencilerin önemli noktalara dikkat etmesini sağlar. Dersin uygulama kısmında, öğretmen, doğru olan becerinin nasıl yapılacağını göstererek (gösterip-yaptırma) öğrencilerden uygulamalarını ister. Öğrencilerin beceriyi uygulaması esnasında, gerekli dönüt ve düzeltmeleri, öğretmen verir (Güneş ve Çoknaz, 2010). Birçok öğrenci günlük yaşamında karşısına çıkan problemleri çözmek için yardım almaya eğilimlidir. Oysa geleneksel öğretim yönteminin izlendiği bir sınıfta öğrencilerin çözemedikleri bir problem için arkadaşlarından yardım almaları öğretmen

tarafından hoş karşılanmamaktadır. Geleneksel öğretim yönteminin kullanıldığı sınıflarda öğrenciler öğretmenlerinin onayını almak için birbirleriyle yarış halindedir. Yaşanan bu rekabet, öğrencilerin birbirlerinin öğrenmelerini desteklemek yerine diğerlerinin öğrenmesini engellemeye neden olmaktadır (Slavin, 1982). Günümüze kadar beden eğitimi derslerinde geleneksel öğretim yönteminin başarılı olduğunu savunanlar, beden eğitimi derslerinde farklı öğretim yöntemleri uygulamaya ve bunların etkilerini araştırmaya başlamışlardır. Bu nedenle, bu araştırmada Beden Eğitimi derslerinde Komut ve Katılım Yöntemleri ile Geleneksel Öğretim Yöntemi karşılaştırılarak, öğrencilerin temel becerileri öğrenmelerine olan etkisi değerlendirilmiştir.

Bu araştırmada; Beden Eğitimi derslerinde kullanılan Özel Öğretim Yöntemlerinin 6. Sınıf öğrencilerinin temel voleybol beceri gelişimlerini bilişsel, devinişsel ve derse olan ilgileri açasından nasıl etkilediği sorularının yanıtları aranmıştır.

2. GENEL BİLGİLER

2.1. Eğitim Kavramı

Bilim alanındaki teknolojik gelişmeler kişileri yaşama ayak uydurmaya zorlamaktadır. Bu hızlı gelişmelere uyum sağlamanın en etken ve temel aracı şüphesiz eğitimidir. Eğitim, bireye yeni davranışlar kazandırmada ya da mevcut davranışları değiştirmede en etkili süreçtir (Duman ve ark, 2003).

İnsanlık tarihi kadar eski olan eğitim kavramının zamanımıza kadar nitel ve nicel bakımdan farklı tanımları yapılmış olsa da, temeli aynı ifadeyi yani davranış değişikliğini işaret eder. 1900'lerden zamanımıza kadar bilgi öğrenme ve bunu uygulama olarak ifade edilen eğitim; bugün, bireyin davranışlarında kendi yaşantıları yolu ile kasıtlı olarak, istenilen yönde değişiklik meydana getirme süreci olarak ifade edilmiştir (Ertürk,1979).

Eğitim her husustan önce insanoğlunun bugünkü ve yarınki yaşamına bir müdahaledir. Eğitimin bu tür bir müdahale olmasından dolayı çok çeşitli eğitim anlayışları geliştirilmiştir. Bu eğitim anlayışları; zaman ve ülkelerle göre son derece değişiklik göstermişlerdir. E. Durkheim ve diğer sosyologlar, bu eğitim anlayışları ile onlara uygun düşen toplum biçimleri arasında ilişkiler bulunduğunu ileri sürerler (Hesapçioğlu, 1998).

Öğretmenlerin, bilgi yetenek ve çeşitli değerleri öğrencilere aktardıkları sistematik oluşum veya bireyin davranışlarında, kendi yaşantısı yoluyla ve kasıtlı olarak, istendik davranış değişikliği oluşturma süreci olarak tanımlanan eğitim; toplumun genç üyelerinin var olan kültüre, yetişkin üyelerce bilinçli, amaçlı ve düzenli biçimde hazırlanması süreci olarak da ifade edilebilir. Aynı zamanda öğrenme deneyimlerinin yönlendirilmesidir (Güney, 1998).

Eğitim, birden çok değişkenin etkisi altında oluşan, karmaşık bir süreçtir. Bu değişkenler toplumsal, politik ve ekonomik sistemlerin yanında içerik, amaç, araç-gereç, yöntem, değerlendirme gibi program bileşenleri olarak da görülebilir (Açıkalin, 1980).

Eğitim insanın biyolojik, psikolojik ve kültürel yönleri ile kendisini tanımasını, haklarını ve sorumluluklarını öğrenmesini, gelecekte hayatını sağlıklı, mutlu ve başarılı bir şekilde yaşamasını sağlayacak davranışlarla donatılmasını amaçlar (Bilgen,1993).

Eğitimde davranış, bireyde öğretim sonunda gözlenmesi kararlaştırılan bilinçli tepki olarak tanımlanmaktadır (Sözer,1988).

2.2. Beden Eğitimi ve Spor Kavramı

Beden eğitimi; bireyin tüm organ ve sistemlerinin gelişip güçlenmesi ve yaşamda kullanılmasına yönelik temel bilgi, tavır ve alışkanlıklar edinmesini sağlayan önemli bir süreç ve işlemdir. Bu etkin yeri dolayısıyla da genel eğitimin tamamlayıcısı ve onun ayrılmaz bir parçasıdır (Tuncay, 1991).

Beden eğitimi ve spor bireyin birçok yönden gelişimini sağlayan; fiziksel, bilişsel, duygusal ve sosyal gelişiminde rol alan bir olgu, bir disiplindir. Çok yönlü gelişimi sağlaması nedeniyle beden eğitimi; eğitim, öğretim amaçlarının tümüyle ortaya çıkarılabildiği hemen hemen tek alan niteliğindedir (Gülüm, 2008).

Büyük kassal etkinlikleri aracılığı ile bireyin bedensel, ruhsal, toplumsal bütünlüğünü zedelemeyen kişiyi toplum yararına en iyi şekilde geliştirme eğitimi beden eğitimi ve spor olarak tanımlanabilir (Yavaş ve İlhan, 1997).

İnsanların bütün yaşamlarını sağlıklı biçimde sürdürmelerinde beden eğitimi ve sporun önemli bir yeri vardır. Okullardaki beden eğitimi ve spor derslerindeki öğrenme-öğretme etkinliği sırasında kullanılacak yöntem veya yöntemler okullardaki bu etkinliğin, etkinlik eğitim programlarının, eğitim sisteminin işlerliliğinin, niteliğini ve verimliliğini belirleyecek bir yapı oluşturur (Şenışık ve ark, 1997).

Beden eğitimi; oyun, jimnastik ve spor gibi eğitici bütün bedensel etkinlikleri içeren genel bir kavram olup bedensel etkinlikler içinde ve bedensel etkinlikler aracılığı ile eğitimidir.

Beden eğitiminin kişinin ruhsal, fiziksel ve zihinsel gelişimine olumlu katkısı bilimsel olarak kanıtlanınca eğitim kavramı içerisine beden eğitimi kavramı da dahil olmuştur. Beden eğitimi pedagojik bir disiplin, bir bilim ve sanat olup, eğitim biliminde olduğu gibi insanın davranış ve alışkanlıklarına yönelmiştir. Bu nedendir ki günümüzde toplumlar sağlıklı kuşaklar yaratmak için beden eğitimi ve sporunu genel eğitimin ayrılmaz ve tamamlayıcı parçası olarak görmektedirler. Özellikle okullar beden eğitimi ve spor etkinliklerinin sevdirmesinde ve uygulanmasında önemli yer tutmaktadırlar (Bilge, 1989).

Günümüzde Beden eğitimi ve insan yaşamının, bütünleşmiş olduğunu görebiliriz. Hangi yaşta olursa olsun, bilinçli uygulanan beden eğitimi tüm yaşam süreci

içerisinde kişiyi sağlıklı ve mutlu kılar. Ayrıca, ahlak, kültür, kişilik, sağlık ve eğitimi geliştirir (Balcıoğlu ve ark, 2003).

Beden eğitimi; bireyin tüm organ ve sistemlerinin gelişip güçlenmesi ve yaşamda kullanılmasına yönelik temel bilgi, tavır ve alışkanlıklar edinmesini sağlayan önemli bir süreç ve işlemdir. Bu etkin yeri dolayısıyla da genel eğitimin tamamlayıcısı ve onun ayrılmaz bir parçasıdır (Tuncay, 1991).

Beden eğitimi; Milli Eğitimin temel ilkelerine uygun olarak kişinin beden, ruh ve fikir gelişimini sağlamaktadır. Beden eğitimi bireyin beden sağlığını, beden becerilerini geliştirmeye yönelik, gerektiğinde çevresel koşullara ve katılımcıların özelliklerine göre değiştirilebilen esnek kurallara dayalı oyuna, jimnastiğe, spora dönük alıştırma ve çalışmaların tümünü kapsayan geniş tabanlı bir etkinliktir (Aracı, 1998).

Spor, kurallara bağlı olarak çeşitli küçük ve özel çerçevelerde uygulanabildiği gibi büyük ve uluslar arası organizasyonlar ve kurumların bir parçası olarak uygulanan bedensel alıştırmalar oyunlar ve müsabakalar şeklindeki oyunlar oluşumlar olarak açıklanmaktadır (Grupe ve Mieth 1998).

Spor, fiziksel becerilerden kaynaklanan, hedefe yönelik, çoğunlukla bedensel hareketlerin (motorik aktiviteler) hepsi anlamına gelmektedir. Bu demek oluyor ki spor belirli standartlar ile oluşan, bedensel ve motorik bilgilerin desteklemesi ile tematize edilen, belirli bir amaca yönelik olarak sonuca ulaşabilen, böylece çeşitli alanlara yönlendirilebilen ve desteklenebilen, kendi amacını oluşturabilen bir spor branşı veya özel ve sosyal olarak ayrılmış örnekler olarak karşımıza çıkmaktadır (Rötig/Prohl ve ark, 2003).

2.2.1. Beden Eğitimi ve Sporun Tarihçesi

Meşrutiyetin kurulması ile eğitimde ciddi gelişmeler yaşanırken, bunun bir uzantısı olan beden eğitimi ve spor derslerini de olumlu etkilemiş ve sivil okullarda beden eğitimi ve spor derslerinin yaygınlaşmasına yol açmıştır. İlk olarak, Mekteb-i Sultanide (Galatasaray Lisesinde) beden eğitimi dersi konulmasından sonra, 1910- 1911 yıllarında Maarif Nazırı Emrullah Efendi zamanında ilk lise açılarak haftada bir saat olarak Terbiye-i Bedeniye adı altında beden eğitimi dersi konulmuştur. 1912'de de Mekteb-i Sultaninin altı sınıfında da terbiye-i bedeniye dersinin haftada 2 saat olarak işlenmeye başladığı görülür. 1915'de ise, kız ve erkek sultanilerde haftada birer saat terbiye-i bedeniye dersi işlenmiştir. Darülmuallim ve Darülmuallimat'da (Kız ve erkek

öğretmen okulu) haftada iki saat terbiye-i bedeniye dersi konmuştur ve hocaları 1914'le 1918 arası Selim Sırrı Bey ve Hantura Hanımdır (Bilge, 1989).

Türk beden eğitimi ve spor tarihinde Galatasaray lisesinin çok önemli bir yeri vardır. Türk sporuna yön verecek eğitimci ve sporcular buradan yetişmiştir. Örneğin; Selim Sırrı TARCAN, Faik ÜSTÜNİDMAN, Vildan Aşır SAVAŞIR. Ayrıca birçok batı tarzındaki spor branşlarının da bu okulda başladığı bilinmektedir (Çelenk ve ark., 2000).

Türk beden eğitimi ve spor tarihinde önemli bir yer tutan Selim Sırrı Tarcan Meşrutiyetin ilanından sonra, "Osmanlı Milli Olimpiyat Cemiyetini kurmuş, kız okullarında da beden eğitimi spor dersinin görülmesi için çalışmıştır. Ayrıca Tarcan 1916 yılında Türkiye'de ilk idman bayramını da düzenleyen kişi olarak tarihimizde yer alır (Çapan, 1999).

1908 yılında Selim Sırrı Tarcan'ın Terbiye-i Bedeniye Mektebi'ni açmasıyla başlayan beden eğitimi öğretmeni yetiştirme çabaları, 1932 yılında Gazi Eğitim Enstitüsüne bağlı Beden Eğitimi Bölümü açılmasıyla devam etmiş, üniversiteler düzeyinde Ege Üniversitesinde 1976 yılında kurulan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu ile sürdürülmüştür. 1982 yılında YÖK ile birlikte Eğitim Enstitüleri, Spor Akademileri ve Ege Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu birleştirilerek, üniversite çatısı altında Eğitim Fakültelerine bağlı Beden Eğitim ve Spor Bölümüne dönüştürülmüştür. 1992 yılında ise Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları açılmış ve Eğitim Fakültelerine bağlı bazı Beden Eğitimi ve Spor Bölümleri, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları adı altında eğitimlerini sürdürmüşlerdir (Tanılkan ve Sunay, 2002).

2.2.2. Beden Eğitimi ve Sporun Genel Amaçları

İnsanın yaşayabilmesi için gereken tüm işlevler ve davranışlar, bireyin bedeninde oluşmaktadır. Fiziksel gelişim ile insan davranışları arasında sıkı bir bağlantı bulunmaktadır. Fiziksel gelişimde görülen bozukluklar, dengesizlikler ya da gerilemeler davranışları da etkisi altına almaktadır (Başaran, 1991).

Hareket ise, bir bütün olarak gelişmenin topluma en iyi bir biçimde uyum sağlayabilmenin merkezi konumundadır. Duyu organları yoluyla algı ve düşünceleri, düşünceler de kasları kullanarak vücudu harekete geçirmektedir. Bu bütünlük ve ilişki içerisinde kaslar duygu ve düşüncelerden, başka bir anlatımla psikolojik yapıdan,

psikolojik yapıda kaslardan etkilenmektedir. Bu etkileşim, iletişim ve döngü yaşam boyu devam etmektedir. Tüm bu verilere bağlı olarak, spor yapmaya yönelik hareket etme yeteneğinin geliştirilmesi çocuğun genel gelişimine en büyük katkıyı sağlayabilmektedir (Çamlıyer ve Çamlıyer, 1997).

Bununla beraber, çocuklardaki hareket gereksiniminin genç ve erişkinlerdekinin birkaç katı olduğunu, özellikle ilköğretim çağındaki çocukların derslerde oturarak hareketsiz kalma zorunluluğunun onlarda fiziksel ve psikolojik bir yük oluşturduğu, bu yükün ancak oyun ve spor gibi etkinliklere katılarak, giderilebileceği ifade edilmektedir (Özmen, 1999).

Çağdaş anlayışa uygun olarak, eğitimdeki amacın gerçekleşmesi, bireyin zihinsel eğitimi yanında bedensel eğitimi ile mümkündür. Eğitim ve beden eğitimi aynı amacı paylaşmalı ve amaçlar arasında hiçbir uyumsuzluk olmamalıdır (Tamer ve Pulur, 2001).

Beden Eğitiminin amacı, uygun beden çalışmaları ile beden, duygu, akıl yönünden ve sosyal bakımdan sağlıklı vatandaşlar yetiştirmektir (Keske, 2007). Diğer yandan okul sporlarının amaçlarından birisi de performans sporları için alt yapı oluşturmaktır (Açıkada ve Ergen, 1990).

Beden eğitimi öğretim programının temel amacı; bireyin fiziksel, devinişsel, bilişsel, duygusal ve toplumsal gelişimine katkıda bulunmak, yaşam boyu fiziksel etkinliklere katılmasını sağlamaktır. Bu amacın gerçekleştirilebilmesi için öğrencilerin yaparak-yaşayarak ve aşamalı şekilde düzenlenmiş öğrenme etkinliklerine katılmaları ve etkinlik sürecinin sonunda ne kadar gelişme sağladıklarının farkında olmaları gerekir. Bunun için kazanımlar yazılırken ve etkinlik örnekleri düzenlenirken yapılandırmacı yaklaşım temel alınmış, öğrenme ortamlarının çeşitlendirilmesi ve öğrencinin doğrudan sürecin içinde olmasına dikkat edilmiştir (MEB, 2006).

Yapılandırmacı yaklaşıma göre öğrenciler, kendi öğrenmelerini yapılandırır. Yeni öğrenmeler öğrenenin önceki yaşantılara dayanır. Buna göre öğrenme için toplumsal etkileşim gereklidir ve anlamlı öğrenme için özgün öğrenme görevleri olması gerekir. Yapılandırmacı yaklaşım ilkeleri ile işlenen derslerde öğretme-öğrenme ortamlarını katılımcı ve etkili hâle getirmek gerekmektedir. Bu durumda her öğrenci etkinliğe katılmakta ve kendisini ifade etmektedir. Çünkü öğrenme yaşantıları öğrencilerin ilgi, istek, gereksinim ve ön öğrenmelerine dayanmaktadır. Her birey

birbirinden farklı ve kendine özgü olduğundan, öğrenme yolları da buna göre farklılık göstermelidir. Bu bağlamda, yapılandırmacı yaklaşımın temel ilkeleri aşağıdaki gibi özetlenebilir (Yurdakul, 2005):

- Tüm öğrenme etkinlikleri geniş bir görev ya da probleme bağlanmalıdır (Beden eğitiminde görev olarak standartlar temel alınmalıdır).
- Öğrenenlerin kendilerine özgün bilgi yapıları, kendilerinin oluşturacakları yaşantılar şeklinde düzenlenmeli ve bu yaşantılar yoluyla öğrenme sorumluluğu öğrenenlere bırakılmalıdır.
- Yeni öğrenmeleri oluşturmada ön bilgiler (öğrenmeler) dikkate alınmalıdır.
- Öğrenme sürecinde sosyal etkileşim sağlanmalıdır.
- Anlamli öğrenmeyi gerçekleştirmek üzere özgün öğrenme görevleri tasarlanmalı ve gerçek yaşamın karmaşıklığını yansıtacak öğrenme ortamı oluşturulmalıdır.
- Çoklu gerçeklikler açığa çıkarılarak bilişsel çelişkiler yaratılmalı ve bireysel anlamın oluşmasını destekleyecek etkinlikler düzenlenmelidir.
- Bilgiyi yapılandırma sürecinin farkına varılmasını desteklemek üzere nasıl öğrenildiğinin yansıtılmasını sağlayacak yaşantılar düzenlenmelidir.
- Öğrenme için tehlikesiz ve güvenli bir ortam yaratılmalıdır.
- Öğrenen düşüncelerinin desteklendiği bir öğrenme ortamı yaratılmalıdır.

Yapılandırmacı öğretme-öğrenme etkinlikleri hazırlanırken ve uygulanırken öğrencilerin işbirliğine dayalı öğrenmeleri, problem çözmeleri, gözlem yapmaları, buluşa dayalı yaklaşımlar sergilemeleri, araştırma yapmaları, sorgulamayı bir yöntem olarak kullanmaları, yorumlama ve açıklama yapmaları gibi bilgi, beceri ve tutumu içselleştirebilecekleri yaklaşımları kullanmaları sağlanmalıdır. Bu bağlamda, yapılandırmacı yaklaşımın beden eğitimi alanına yansması, öğrenen merkezlik ve aktif katılım ilkeleri doğrultusunda öğrencinin sürece etkin katılımı ve öğrendiklerini gerçek yaşama yansıtmasıyla olacaktır (Boutigny ve Gueriot, 1998).

MEB (Milli Eğitim Bakanlığı) TTKB (Talim Terbiye Kurul Başkanlığı)'nin 19.06.2013 tarih ve 56 sayılı kararı ile, Temel Eğitim Genel Müdürlüğünün 12/04/2013 tarih ve 43769797/101.01/589507 sayılı yazısı üzerine Ortaokul Beden Eğitimi ve Spor Dersi (5, 6, 7 ve 8. Sınıflar) Öğretim Programının 2013–2014 Öğretim Yılından itibaren

uygulanması kararlaştırılmıştır. Buna göre Ortaokul Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programının temel ilkeleri şunlardır (MEB, 2013a):

- Fiziksel etkinlikler, oyun ve spor yoluyla öğrenme temellidir.
- Öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor gelişimleri bir bütün olarak ele alınmıştır.
- Öğrenci merkezli ortamlarda, öğrencilerin kendi öğrenmelerini yapılandırmalarına imkân verir.
- Süreç ağırlıklıdır.
- Gelişimsel ve sarmal bir yapıdadır.
- Esnek bir yapıdadır.
- Temalar/konular istenilen kazanımlara ulaşmada bir araçtır.
- Öğrencilerin eğitiminde, çevresi ve diğer kişilerle deneyimleri önemlidir.
- Öğrenme-öğretme ortamlarında bireysel, eşli ve grupta çalışmalar dengeli bir şekilde sunulur.
- Uygulamalar sırasında öğrencilerin, kendilerini fiziksel ve duygusal olarak güvende hissetmeleri önemlidir.
- Yaratıcılığı geliştirme, eleştirel ve yansıtıcı düşünme ön plandadır.
- Evrensel ve toplumsal değerlere yer verilmiştir.
- Centilmence oyun ve mücadele anlayışı geliştirmek hedeflenir.
- Öğretmene özgürlük tanır.
- Tüm öğrencilerin katılımı önemlidir.
- Çevreye ve doğaya duyarlılık önemlidir.
- Eğlenerek öğrenme ortamı sunar.
- Değerlendirme süreci çok yönlüdür.
- Aktif ve sağlıklı yaşam alışkanlığı kazandırır.

Lumpkin (1990), beden eğitiminin amaçlarını üç grupta toplamıştır.

Bilişsel alan: Vücut fonksiyonlarını kavrama, sağlık, büyüme, gelişme sürecini kavrama, motor öğrenme, oyun ve emniyet kural ve becerilerini kavrama, stratejiler geliştirme ve değerlendirme,

Duygusal (Duyuşsal) alan: Kendine güvenme, değer anlayışı, karakter geliştirme, iletişim becerileri, meraklılığı geliştirme, sportmenlik becerileri,

Psiko-motor alan: Vücudu ısındırma ve alıştırma becerileri, temel hareket becerileri, motor becerileri, bedeni mekanik ve yeterlilik (kardiovasküler dayanıklılık, kas gücü ve dayanıklılığı, elastikiyet, çeviklik).

MEB TTKB (2013a)'na göre; 9-12 yaşlar Geç Çocukluk Döneminin Bilişsel – Duyuşsal – Psikomotor Alan gelişim özellikleri:

Bilişsel (Dilsel) Alan:

- Özel yetenek ve genel akademik performansta cinsiyet farklılıkları vardır.
- Neden – sonuç bağlantısını kurabilirler.
- Nesneleri özelliklerine göre sınıflayabilirler.
- Bilgiler somut verilirse, bilgileri sistemli ve mantıklı bir şekilde işleyebilirler.
- Algıları daha doğrudur.
- Cinsiyet rollerinin değişmezliğini anlarlar.
- Hayal ve gerçek arasındaki farkı anlayabilirler.
- Oyun, fiziksel ve sosyal dünyayı anlamaları yönünden önemlidir.
- Belli bir durumun birçok yönünü ele alabilirler.
- Değerlendirme ve sonuç çıkarmayı başarabilirler.

Duyuşsal (Duygusal) Alan:

- Akran grubu kuralları ve yetişkin kuralları arasında çatışma olabilir.
- Davranış bozuklukları görülme oranı yüksektir.
- Başarma istekleri yüksektir.
- Korkuları gerçek ve somuttur.
- Cinsiyet rolleri kazanırlar.
- Başarılarının ve çabalarının övülmesini isterler.

Psikomotor Alan:

- İnce motor koordinasyonları oldukça iyidir.
- Küçük nesneleri kontrol etme düzeyleri iyidir.
- İki tekerlekli bisiklete binebilirler.
- Bir ellerini baskın kullanabilirler.
- Yeteneklerinin geliştirilmesi mümkündür.

- Birçok beceri kazanabilirler.
- Hareket ve becerilerde doğruluk ve kontrol önem kazanmıştır.
- Kızlar ve erkekler ayrı ayrı oynamayı tercih ederler.
- Dönemin sonunda oyun önemini kaybeder.
- Rekabete dayalı etkinliklere katılmaktan hoşlanırlar.
- Sürat, sıçrama, fırlatma ve denge ile ilgili hareketlerde erkekler, esneklik ve küçük kas koordinasyonunda kızlar daha iyi performans gösterirler.

MEB TTKB (2013a)'na göre; 11-13 yaşlar kızlar ve 12-14 yaşlar erkekler Erinlik ve Ergenlik Döneminin Bilişsel – Duyuşsal – Psikomotor Alan gelişim özellikleri:

Bilişsel (Dilsel) Alan:

- Soyut düşünme başlar.
- Birleştirici düşünme yeteneği kazanılır.
- Göreceli kavramlar bu dönemde edinilir.
- Ergen benmerkezciliği vardır.
- Tümdengelim vardır.
- Kendi düşünme biçimlerinin en doğru olduğuna inanırlar.
- Dokunulmaz olduklarına inanır ve riskler alabilirler.

Duyuşsal (Duygusal) Alan:

- Karşı cinsle çatışmalar azalır.
- Bedenlerine karşı aşırı ilgi görülebilir.
- Hızlı bedensel değişikliklerden kaynaklanan kaygılar görülebilir.
- “Fırtına ve stres” döneminden geçiyor olabilirler.
- Öfkeli davranışlar görülebilir.
- Duygularında sık sık iniş çıkışlar yaşarlar.
- “Ben kimim” sorusuna cevap ararlar.

Psikomotor Alan:

- Bedenlerini kabul etme ve etkili şekilde kullanma söz konusudur.
- Erkekler kuvvet, hız bakımından kızlardan daha iyi performans gösterirler.

- Genel vücut koordinasyonlarında bozukluklar vardır.
- Zihin-kas koordinasyonu geliştirecek spor, müzik, resim, vb.etkinliklere yönlendirilme ihtiyacı duyarlar.
- Fiziksel özelliklerine bağlı olarak, bazı etkinliklere katılırken, bazılarında katılmayı reddederler.
- Dönemin sonuna doğru performansın biçimi, doğruluğu ve becerili yapılması önemlidir.

2.3. Öğrenme Kavramı

Öğrenmenin eğitim filozof ve psikologlarınca yapılmış olan tanımlamalarından bazıları aşağıda sıralanmıştır:

Öğrenme doğuştan getirilen davranışları, eğilimleri, olgunlaşmayı ve yorgunluk, ilaç vb. etkilerle meydana gelen organizmanın geçici durumlarını kapsamayan, çevredeki etkileşimler yoluyla davranışların oluşması ya da değiştirilmesidir (Bower ve Hilgard, 1981). Bireyin kendisi, başkaları ve çevresiyle etkileşimleri sonucundaki yaşantıların bireyde oluşturduğu şeylerdir (Brubaker, 1982). Sadece büyüme sürecine atfedilmeyen, insanın eğilimlerinde ve yeterliklerinde belli bir zaman diliminde oluşan bir değişimdir (Gagne,1983). Öğrenme, pekiştirmenin sonucu olarak davranış ya da potansiyel davranışta oldukça sürekli bir değişim meydana gelmesidir (Kimble, 1961). Öğrenme, vücutta hastalık, yorgunluk ya da ilaç etkisiyle meydana gelen geçici değişimlere atfedilmeyecek, yaşantı sonucunda davranışta ya da potansiyel davranışta meydana gelen nispeten kalıcı izli bir değişimdir (Hergenhahn, 1988).

Öğrenme yaşantı ürünüdür. Tüm davranışlar öğrenilmiş davranış değildir. Bunların bir kısmı reflekslerdir. Refleks belirli bir uyarıcıya karşı öğrenilmemiş bir tepki olarak tanımlanmaktadır. Ayrıca bazı karmaşık davranışlar da öğrenilmemiş olabilir. Davranıştaki değişmeyi öğrenme olarak isimlendirebilmek için; bu değişimin içgüdüsel veya refleksif olmaması ve bir yaşantı sonucu meydana gelmesi gerekmektedir. Öğrenme ürünü olan davranışlar da, ya planlı eğitim yoluyla ya da gelişigüzel olarak kazanılan davranışlardır (Senemoğlu, 2013).

Bireylerde öğrenmenin sağlandığı yerlerin başında eğitim öğretim kurumları gelmektedir. Bu kurumlardaki eğitim sürecinin, öğrenenlerin yetenek ve ilgilerine göre planlanması öğrenmeyi hızlandırmaktadır.

Beden eğitimi ve spor derslerinde Çoklu Zeka alanlarından bedensel-kinestetik zeka ve kişiler arası sosyal zeka ön plana çıkmaktadır. Bedensel-kinestetik zekası gelişmiş olanlar; vücut hareketlerini kontrol etmeyi ve yorumlamayı, fiziksel nesnelere manipüle etmeyi ve vücut ile zihin arasında bir uyum oluşturmayı sağlar (Saban, 2003).

Kişiler arası-sosyal zekası gelişmiş olan bireyler ise; moral, mizaç, güdüler ve eğilimleri fark eder ve ayırtabilirler (Bümen, 2004).

Beden eğitimi derslerinde bedensel-kinestetik zeka açısından, bir beceriyi gölge taklidiyle uygulatma, öğretmen rolü vererek bir beceriyi öğretmen ve arkadaşlarına betimletme, bir hareket becerisi için ayrı motor hareket kalıpları oluşturduktan sonra bu hareket becerilerini birleştirerek dikkatlerini çekme gibi etkinlikler kullanılabilir. Aynı zamanda, kişiler arası-sosyal zeka açısından beden eğitimi derslerinde, bir takımın üyesi olma, takımın kendine özgü özellikleri gibi konularda yazılar yazdırma, takım veya gruptaki öğrencilerin birbiriyle görüşmelerini sağlama, bir spor branşıyla ilgili ünlü bir sporcuyla görüşme yaptırma ve bunu arkadaşlarıyla paylaşırma gibi etkinlikler kullanılabilir (Mitchell ve Kernodle, 2004).

2.4. Beden Eğitimi Dersinde Kullanılan Yöntemler

Beden eğitimi uygulamalı bir ders olduğundan, diğer derslerde kullanılan yöntemler temel alınmasına rağmen yine de farklılıklar göstermektedir. Mosston ve Ashworth (2000), öğrenmeyi bir karar verme zinciri olarak görmekte ve beden eğitimi derslerinde kullanılan yöntemleri, bütün kararların öğretmen tarafından verildiği yöntemlerden başlayarak, kararların öğrenciye devredilerek devam ettiği bir yelpaze (spectrum) şeklinde sunmuşlardır. Mosston'un yelpazesi, öğretmen ve öğrencinin karar almasına dayanan öğretim modellerinin bir çerçevesidir ve yelpaze (spektrum) içindeki her bir yöntem öğretmen ve öğrenci arasındaki öğretim ilişkisini etkileyen özel bir kararlar yapısına sahiptir.

Beden eğitimi derslerinde, uygun öğretim yönteminin belirlenebilmesi için; sınıf mevcudu, malzeme ve tesisler dikkate alınmalıdır. Öğretim yöntemleri, aktivitenin özelliği, ulaşılmak istenen özel amaçlar veya hedefler, öğrencinin yaş ve yetenek seviyelerine göre belirlenir. İyi, bir beden eğitimi ve spor öğretim yöntemi, öğretim

etkinliğinin özelliklerine uygun olan, öğrencilerin tümünün en üst düzeyde etkinliğe katılmasını ve hareket edebilmesini sağlayan bir yöntemdir. Beden eğitimi derslerinde izlenebilecek yöntemlerle bulunması gereken özellikler şunlardır:

- Esnek olmalıdır: Her öğrencinin ihtiyacını karşılayabilmelidir,
- Aktif olmalıdır: Bütün öğrencilere en üst düzeyde hareket uygulama olanağı vermelidir,
- Modern olmalıdır: Yenilikleri içermelidir,
- Geniş kapsamlı olmalıdır: Öğrencilerin bireysel ritim ve yeteneklerine elverişli olmalıdır,
- Katılımı ve iş birliğini sağlayıcı olmalıdır: Her öğrencinin etkinliğe katılmasına ve arkadaşları ile sosyal ilişkilerde olmasına imkan vermelidir (Tamer ve Pulur, 2001).

Beden eğitimi derslerinde kullanılan öğretim yaklaşımlarından bir tanesi Sunuş Yoluyla Öğretim yaklaşımıdır. Sunuş yolu yaklaşımında spor eğitimcisi genel olarak katı ve sert bir yapıdadır. Bu sert öğretim alanına yansıtılmaktadır. Sınıflar ilgiden çok donuk ve sıkıcıdır. Ayrıca, çoğunlukla başarı kazanımı için içten gelen bir istek yerine hata yapma korkusu vardır. Öğretmen, sınıf üzerinde mükemmel bir kontrol ve disiplin sağladığı için mutludur. Programın hedefleri öğretmenin neleri başarmasını arzuladığı kapsamında planlanır. Değerlendirme ise neyin başarıldığı konusunda yapılır. (Demirhan, 2006). Sunuş yoluyla öğretim yaklaşımının üstünlüğü olgu ve genellemelerin öğretime uygun olmasıdır. Öğretme etkinliklerinin başlangıcında, dersin giriş bölümünde bir olgunun bir genellemenin tanımının verilmesi, gerekli açıklamaların yapılması, yanlış anlamaları en alt düzeye indirdiğinden öğrenmeyi sağlam temeller üzerine kurmayı kolaylaştırır ve kalıcılığı artırır.

Beden eğitimi derslerinde kullanılan öğretim yaklaşımlarından bir tanesi de, Buluş Yoluyla Öğretim yaklaşımıdır. Buluş yolu yaklaşımıyla, öğrencilere nasıl düşünecekleri ve öğrenecekleri öğretilir. Öğrenmeyi öğrenme, günümüzde yaygın olarak kabul gören bir yaklaşımdır. Bunları kullanırken, hedef ister öğrenci, isterse öğretmen tarafından seçilsin, öğrenci buna aldırmaksızın kendi kendine öğrenmeye çalışmalıdır. Bunun için dinlemeyi, gözlem yapmayı, sınıf içi iletişim kurmayı, anımsamayı, tekrarı, ön öğrenmelerle bağ kurmayı, iyi karar vermeyi, mantıklı düşünmeyi, problem çözmeyi ve estetik bilinci geliştirmeyi hedeflemelidir (Demirhan,

2006). Buluş yoluyla öğrenmede öğretmen örnekleri sunar ve öğrenci konunun yapısını, fikirler arasındaki temel ilişkileri, ilkeleri, özellikleri keşfedinceye kadar örneklerle çalışır. Öğretmen sorular sorar ve öğrencinin kendine sağlanan verileri analiz etmesini, kendisine sağlanan somut bilginin altındaki kavramları ve çözümleri bulmasını sağlar (Senemoğlu, 2002).

Spor eğitimcisi, özellikle bireysel farklılıkların bilincindedir ve beceri performansları için ölçütler koymaktan kaçınır. Grafikler, kombine beceriler ya da her beceri için performansın başlangıç, orta ve ileri düzeylerini gösteren diğer araçları tasarlar. Buluş yolunu kullanan eğitimci yenilikleri hoş karşılar, çünkü son teknikler ve yöntemler öğrencinin sağlıklı olmasını, yeni yaşantılar kazanmasını ve gelişmesini sağlar. Yenilikler öğretmenin tatmin olmasından çok öğrencinin yararınadır (Demirhan, 2006).

2.4.1.Komut Yöntemi (Stili)

Yapısı: Öğrencileri, kontrollü ve düzgün bir şekilde harekete geçirebilmek, zamanı iyi kullanabilmek ve etkinliklerin sürekliliğini sağlayabilmek amacıyla; öğrencilerin öğretmenin vereceği komut ve uyarılara uyarak öğrenim etkinliğine katılmasıdır. Bu yöntemde öğretmen konuları amacına uygun olarak, öğrencinin anlayabileceği düzeye indirerek öğrenciye tam ve eksiksiz olarak yapmak zorundadır. Öğretmenin ders uygulamasındaki yaklaşımı, canlılığı ve öğrencilerle olan iletişimi bu yöntemin etkinliğini ve başarısını direkt olarak etkiler. Her öğrenme ve öğretme olayında karar veren iki kişi vardır. Bu öğretmen ve öğrencidir. Yelpazenin ilk stili olan komut stilinin özelliği, stilin yapısındaki bütün kararları öğretmenin vermesidir. Etkileşim öncesi ve etkileşim sonrası gruplarında bütün kararları vermek öğretmenin görevidir. Öğrencinin görevi ise uygulamak, takip etmek ve denileni yapmaktır.

Komut stilinin özelliği, öğretmenin uyarıcısı ile öğrencinin tepkisi arasındaki doğrudan ve anında gerçekleşen ilişkidir. Öğrencinin her hareketinden önce, öğretmen tarafından sağlanan bir uyarıcı (komut sinyali) vardır. Öğrenci öğretmen tarafından gösterilen model doğrultusunda hareket eder. Dolayısıyla da mekân, duruş, başlama zamanı, hız ve ritim, durma zamanı, süre ve aralık ile ilgili bütün kararlar öğretmen tarafından verilir. Öğretmen yapı ile ilgili bütün kararları verdiğinde ve öğrenci bu kararları takip ettiğinde, aşağıdaki hedeflere ulaşılır:

- a. Uyarıcıya anında tepki

- b. Aynılık
- c. Uyma
- d. Eşzamanlı performans
- e. Önceden belirlenmiş bir modele bağlı kalma
- f. Bir modelin taklit edilmesi
- g. Tepkinin açıklığı ve doğruluğu
- h. Törenler, adetler, kostümler ve dini etkinlikler yoluyla kültürel geleneklerin sürdürülmesi
- i. Estetik standartların korunması
- j. Grubun ortak ruhu düşüncesinin yüceltilmesi
- k. Zaman kullanımında verimlilik.
- l. Güvenlik
- m. Diğer (Mosston, Ashworth, 2009).

Uygulanması: Bir bölümü (veya bir dizi bölümü) komut stilinde uygulamak isteyen öğretmen için temel sorular şunlardır: ‘Öğretmen ve öğrenciler arasındaki bu tip bir ilişkinin çizelgesi’ nedir? Kişi, kuramsal modeli (amaç) gerçek öğretme ve öğrenme davranışlarına (hareketlerine) nasıl dönüştürür? Öğretmen stilin hedeflerine ulaşip ulaşmadığına nasıl karar verir? İsterseniz, bölümün genel bir açıklamasıyla başlayalım ve daha sonra bunu uygulamak için gereken adımları belirleyelim.

Bir Bölümün Açıklanması: Komut stilinde bir bölüm şu tip bir ilişkiyi yansıtmalıdır: bütün kararları veren öğretmen, her bir karara yanıt veren ise öğrencidir. Bu bölümde, öğrencinin davranışı ve öğretme davranışı arasındaki uyum, uygulanan her hareket için geçerlidir; her hareket için komut sinyalini öğretmen verir ve öğrencide buna göre hareket eder. Bu ilişkinin örnekleri karate, bale, aerobik ve halk oyunları sınıflarında görülebilir. Bazen komut sinyali ve destek-ritim teknikleri başka insanlara veya araçlara devredilir. Aerobikte müziğin vuruşları, bazı halk oyunlarında davul, kürek çekmede dümenci, ısınma alıştırmalarında sınıfı yöneten öğrenci bunun örneklerindedir. Bu ilişkinin özü aynıdır. Bir kişi (veya bir vekil) diğerleri için bütün kararları verir. Bu ilişki olduğu zaman komut stiline yönelik hedeflere ulaşmış olur. Bu stili kullanmak isteyen bir öğretmen, karar yapısı (bu stilin yapısı), kararların sıralaması, komut sinyalleri ile beklenen yanıtlar arasında olası bağlantılar, çalışmanın uygunluğu, öğrencilerin o andaki yeteneği (doğru şekilde hareketleri yapma ve

gösterilen modele bağlı kalma yeteneği) konularında tamamen bilinçli olmak zorundadır.

Nasıl Uygulanır ?

Aşağıdaki adımlar komut stilinin yapısının kullanımını açıklamaktadır. Bunlar uygulamanın önemli noktalarıdır. Bu işlem hazırlık, uygulama ve değerlendirme kararlarını içerir.

Hazırlık Evresi

Hazırlık evresi kararlarının amacı öğretmen ve öğrenci arasındaki ilişkiyi planlamaktır. Öğretmenin görevi aşağıda ders planı örneğinde belirtilen kategorilerle ilgili kararlar vermektedir. Bu, amacın veya ders planının belirlenmesidir.

Uygulama Evresi

Bu, uygulama zamandır. Uygulama evresi kararlarının amacı öğrencileri etkin katılıma sevk etmek ve hazırlık kararlarını izlemektir. Bu, amacın harekete dökülmesidir. Diğer bütün stillerde olduğu gibi komut stilinde de, öğrencilerin bölümün beklentilerini bilmesi ve anlaması zorunludur. Çalışma performansının ve öğretmen- öğrenci ilişkisinin (öğretmen ve öğrenci görevleri) beklentilerini bilmek zorundadırlar. Beklentiler bilindiği zaman, öğretmen ve öğrenci davranışlarından sorumlu olabilir. Dolayısıyla, komut stilinde öğretmen bölüm için ortamı hazırlamakla ilgili bir dizi karar vermek zorundadır. Ortamı hazırlama şunlardan oluşur:

- a. Görevlerin açıklanması(hem öğretmenin, hem öğrencinin)
- b. Konunun açıklanması
- c. Destek bilgilerin açıklanması

Bu maddeler ve sıralamalar her bölüm için aynıdır. Görevlerin açıklanması öğretmen ve öğrencilerin davranışları ile ilgili beklentileri belirler; konunun açıklanması ne yapılacağını ortaya koyar, destek bilgiler çalışma ortamının parametrelerini tanımlar. Başlangıç aşamalarında (bu stilde ilk iki veya üç bölüm), öğretmen aşağıdaki bilgiler sunar (Mosston ve Ashworth, 2009).

Görevlerin Açıklanması

Öğretmen öğrencilere, öğretmen ve öğrenci yüz yüze bir ortamda buldukları zaman öğretmen ve/veya öğrenci tarafından çeşitli kararlar verilebileceğini anlatır.

- a. Bu kararlar, belirli zaman ve belirli bölümlerdeki ilişkinin amacına bağlı olarak çeşitli şekillerde öğretmen ve öğrenciler arasında dağıtılabilir.

- b. Bu özel ayarlamalardan biri, öğretmenin görevinin bütün kararları vermek ve öğrencinin görevinin de her kararı takip etmek, uygulamak ve bunlara yanıt vermek olduğu bir ilişkidir.
- c. Bu tip bir ilişkinin amacı (ki bunun adı *A stili veya komut stili*dir) anında yanıt vermektedir. Böylece, belirli çalışmalar doğru ve çabuk bir şekilde öğrenilebilir.
- d. Bu stildeki bir dizi bölüm, bir modelin tekrar edilmesi, performansın açıklığı ve doğruluğu ve eşzamanlı performans gibi hedeflerin başarılmasını kolaylaştırır.

Yelpaze stilleri ile ilgili deneyimler, stillerin başlangıcında 1'den 5'e bütün maddeler ele alındığında, çoğu öğrencinin iki veya üç bölüm içinde stillerin yapısını veya işleyişini özümseyebildiklerini göstermektedir. Bu nedenle, sonraki bölümlerdeki beklentileri ortaya koymak için, öğretmen stilin adını söyler ve konuyu açıklanmasına geçer.

Konunun Açıklanması

- a. Öğretmen bütün çalışmayı, çalışmanın bölümlerini ve terminolojisini gösterir (buradaki sıralama amca göre değişebilir). Böylece, performans modelini ortaya koyar.
- b. Çalışmanın gösterilmesi bir film, video gösterici, resimler veya modele bağlı olarak çalışmayı uygulayan bir öğrenci yoluyla gerçekleştirilebilir.
- c. Öğretmen çalışmanın açıklanması için gerekli ayrıntıları açıklar.
- d. Farklı çalışmalar için gösterme/ açıklama süresinde değişiklikler yapmak gerekebilir.

Destek Bilgilerin Açıklanması

- a. Öğretmen bölüme yönelik hazırlık ve komut sinyallerini belirler. Bunlar, konunun farklı yönlerini karşılamak amacıyla bölüm içinde değişebilir.
- b. Diğer bilgiler konuya bağlı olarak belirlenebilir.
- c. Bu noktada, öğretmen ve öğrenciler alıştırmaya başlamaya hazırdır. Bu da uygulama evresinin özüdür. Öğrenciler öğretmen tarafından yönetilen komut sinyalleri ve destek-ritim yöntemlerine göre hareket eder.

Değerlendirme Evresi

Değerlendirme evresi kararları, öğrencinin çalışma performansı ve öğretmenin kararlarını takip etme görevi ile bağlantılı olarak, öğrenciye dönüt sunar. Komut stili

yaşantısı bir hareket yaşantısıdır. Her çalışmayı yaparken hareketi tekrar tekrar yapmak ve modeli tekrar etmek, bu stilin fiziksel gelişime katkıda bulunmasını sağlar. Edilgenlik bu stille bağdaşmaz. Her bölümde etkin katılım için öğrenciler en yüksek düzeyde zaman kullanır. Öğretmen ise gösterme ve açıklama için en az düzeyde zaman tüketir. Bu stilde çalışmaya ayrılan süre oldukça fazladır.

Komut Yöntemi (Stili)'nin Sonuçları

Yelpaze'deki her stil, öğretme davranışını, konu seçimi ve düzenlenmesini etkilediği gibi, öğrenciyi de farklı şekillerde etkiler. Her stil bir grup anlamı beraberinde getirir. Bir bölümde komut stili uygulandığı zaman da, bu stil aşağıdaki sonuçları beraberinde getirir:

- a. Konu sabittir. Tek bir standardı yansıtır.
- b. Konu, anında anımsamalarla ve tekrar edilen performans yoluyla öğrenilir.
- c. Konu, uyarıcı-tepki işlemiyle taklit edilebilen ve kısa bir sürede öğrenilebilen bölümlere ayrılır.
- d. Konuyu belirlemede uzaman olan öğretmendir.
- e. Anımsama ne kadar hızlı olursa, öğrenci konunun başka bir yönüne geçmede o kadar yeterli olacaktır.
- f. Bireysel farklılıklara yer yoktur.
- g. Sık yapılan taklitler yoluyla, grup çalışmayı aynı şekilde yapabilir.
- h. Öğrenci hızlı ilerleme gösterecektir.
- i. Temel performans hedefi, model uygulamada kişisel sapmaları ortadan kaldırmaktır (Mosston ve Ashworth, 2009).

Komut Yöntemi (Stili)'ne Yönelik Yorumlar

Her bir stil farklı bir öğretmen- öğrenci ilişkisi ortaya koyduğu için, her stilin kullanımında farklı bir gerçek ortaya çıkar. Her stilin kendi doğruları, yanlışları, ortaya çıkışları ve potansiyel zorlukları vardır. Bu gerçek boyutlara dikkat etmek gerekir. Bu, stilin özelliğini ve katkısını algılamayı geliştirir ve hedeflere ulaşma olasılığını azaltabilecek tersliklerin ortaya çıkmasını engeller. Aşağıda komut stilinin bölümleri ile ilgili stile yönelik bazı yorumlar yer almaktadır.

1. Öğretmen komut stilinin hassas yapısının bilincinde olmalıdır. Bir kişinin diğer kişiler için bütün kararları verdiği bu ilişki, öğrencinin duygusal durumuna, yanıt kapasitesine, çalışmanın yapısına ve amacına tam özen göstererek kullanılmalıdır.

Bunların tümü taklit davranışlarıdır. Benzerini yapmak, tekrar etmek, kopyalamak ve komutlara yanıt vermek, küçükler için önemli davranışlardır. Bu tip bölümlerin hedefleri kapsam olarak sınırlı ama aynı zamanda tatmin edici olabilir. Öğrencilerin yaşı ilerledikçe, her bölümde bu stilin hedeflerinin daha fazlası düşünülmelidir. Söyleneni yapmak ve taklit etmeye çalışmak yeterli değildir. Öğrenci başarıyı hissetmeli ve bu ilişki yanıt vermenin ötesinde bir şey olarak kabul etmelidir. Daha büyük öğrencilerin komut stiline katılmalarının iki nedeni vardır: Bireysel gelişim ve alt-kültür çalışmalarına veya dini etkinliklere katılım. Böyle bir yaşantının örneği aerobik çalışmalardır. Bu, komut stiline bütün parçalarını ve hedeflerini yansıtır çalışmaya ayrılan fazla zaman, tekrar, yüksek derecede aynılık ve açıklık.

2. Öğretmen komut stiline insani etkileşimin seçeneklerinden biri olduğunu bilmelidir. Bu stilden en yüksek yarar elde etmek için, birkaç boyut bir arada düşünülmelidir. Bunların bazıları; konunun belirlenmesi, çalışmaya ayrılan süre, destek ayarlamalar, uygun dönüt ve öğrenci ile uygun bir duygusal ilişkidir. Komut stili 'verimli zaman stili' veya 'katı' stil olarak görülmemelidir. Komut stili belirtilen boyutların bir birleşimidir. İşini iyi yapan ve aynı zamanda öğrencileri de önemseyen öğretmen, bu ilişkiyi karşılıklı saygı ve duygusal rahatlık düzeyine çıkarabilir.

3. Öğretmen bu stiline duygusal boyutunun farkında olmalıdır. Bu stilde gelişebilecek en azından iki olasılık vardır. Birincisi gücün öğretmen tarafından kötüye kullanılmasıdır. Böyle bir öğretmen, bu stili hâkimiyet ve azarlama amacıyla kullanabilir (Birini azarladığımız zaman, genellikle kararları yok sayarız).

Bu tip bir öğretme davranışı oluştuğunda, olumsuz duygular ortaya çıkar ve öğrenci öğretim sitilini, öğretmeni ve konuyu reddeder. İkinci olasılık ise, öğretmen komut stiline sevgi, etkileycilik ve ilgi ile kullandığında ortaya çıkar. Komut stili 'zor olmak' anlamına gelmez; bu stil öğrencileri güdülemek, benlik kavramlarını yükseltmek ve grubun ortak ruhunu geliştirmek için kullanılır (Mosston ve Ashworth, 2009).

Komut Yöntemi (Stili)'nde Kaçınılması Gereken Genel Noktalar

Komut stiline bir bölüm hedeflerine ulaşmadığında, bunun bir veya birkaç nedeni olabilir:

a. Hareketlerin uygulanmasında sınıf eşzamanlı değildir. Öğretmenin bölüm için belirlenen hız ve ritmi gözden geçirmesi gerekir.

b. Öğretmen rahatsız edici komut sinyalleri veriyordur. Bir sinyalin sürekli tekrarı bazen sıkıntıya neden olabilir. Öğretmen değişik sinyalleri düşünmek zorundadır.

c. Aynı çalışmanın aşırı tekrarı sıkıntıya, yorgunluğa veya her ikisine birden neden olabilir.

d. Bir veya iki öğrencinin zorluk çekmesinden dolayı bütün sınıfın hareketinin durdurulması, hareketin akışını keser ve sınıfın dikkatini bireylerin yetersizliğine çeker.

e. Öğretmen sadece bir noktada duruyordur. Bu bölümde öğretmen bir bölümü yönetirken, sabit bir pozisyonda durmak zorunda değildir. Saymanın dışında destek ritim teknikleri kullanarak gezinmek, öğretmene hareketi kesmeden kişisel özel dönüt sağlama olanağı sunar.

Bunlardan başka noktalar da olabilir ama bir şey ters gittiği zaman, bunun kaynağı olan karar her zaman bulunabilir. Öğretmenin görevi bu kararı incelemek ve uygun ayarlamayı yapmaktır (Mosston ve Ashworth, 2009).

2.4.2. Alıştırma Yöntemi (Stili)

Yapısı: Yelpaze'deki ikinci stili tanımlamak ve düzenlemek için, bazı kararları öğretmenden öğrenciye devretme şeklinde bir değişiklik yapılmalıdır. Bu devretme işlemi etkileşim evresinin aşağıdaki dokuz kararla gerçekleşir:

- a. Duruş
- b. Yer
- c. Çalışmaların Sıralaması
- d. Başlama Zamanı
- e. Hız ve Ritim
- f. Durma Zamanı
- g. Aralık
- h. Giyim Kuşam
- i. Açıklık Getirme için Başlangıç Soruları

Bu stilin yapısında öğretmenin görevi hazırlık ve değerlendirme evresinde bütün kararları vermektir. Uygulama evresinde öğretmen dokuz kararı da öğrenciye devreder. Bu stilde öğrencinin görevi öğretmen tarafından sunulan çalışmalarını yapmak ve uygulama evresindeki dokuz karar vermektir. Dokuz kararın devredilmesi, bireyselleşme süresinin başlangıcıdır. Bu, hem öğretmenden hem de öğrenciden farklı davranışların ortaya çıkmasına neden olur. Öğretmen her hareket, çalışma veya

alıştırma için komut vermemeyi öğrenmek zorundadır; öğrenci öğretmen tarafından belirlenen parametreler çerçevesinde bu dokuz kararı nasıl vereceğini öğrenme fırsatına sahiptir. Değerlendirme evresi kararlarında, öğretmen performansı gözlemler ve her bir öğrenciye kişisel ve özel dönüt sağlar (Mosston ve Ashworth, 2009).

Uygulanması: Alıştırma stili uygulama sırasında öğrenciyi karar verme konumuna sokan yelpazede ilk stildir. Alıştırma stili uygulamalarında yeni bir gerçek ortaya çıkar. Bu uygulamalarda öğrenciler sadece alıştırmayı değil, dokuz kategoride karar verme işlemini de çalışırlar bu stilde uygulamanın odak noktası değişir. Öğretmen ve öğrenci arasında farklı bir ilişki gelişir. Öğretmen, öğrencinin çalışma anında uygun kararlar vereceği konusunda ona güvenmeyi öğrenir. Öğrenci de, çalışmayı yaparken temkinli ve bağımsız kararlar vermeyi öğrenir.

Bir Bölümün Açıklanması: Alıştırma stilindeki bir bölüm bu yeni öğretmen ve öğrenci ilişkisinin özünü yansıtmak zorundadır. Burada öğretmen stili tanıtılır.(başlangıçta, sınıfa dokuz kararın devredilmesini anlatır), çalışmaları sunar, destek bilgileri verir ve bütün öğrencilere dönüt sağlar. Öğrencilerin görevi, bölümden beklenenleri dinlemek, çalışmanın açıklamasını almak, çalışmaları yaparken dokuz tane karar vermek ve öğretmen tarafından sağlanan dönütü almaktır.

Komut ve alıştırma stilinin gerçekleri arasındaki asıl farklardan biri zamanın kullanımınıdır. Komut stilinde gördüğümüz gibi, her öğrencinin tepkisi doğrudan öğretmenin komut sinyaline bağlıdır. Alıştırma stilinde ise, öğrenci her bir çalışmaya ne zaman başlayacağına, her bir çalışmanın hız ve ritmine ve bunun gibi şeylere karar verdikten sonra, kendisine alıştırmaya çalışmak için bir zaman dilimi verilir. Bu zaman boyutu, hem çalışmayı öğrenmek hem de karar vermek için gereklidir. Öğretmen öğrencilerine ‘Belirli bir çalışmayı çalışın’ dediği zaman, öğrenciler dokuz tane kadar verecektir. Öğrenciler alıştırmaları çalışırken, öğretmenin gezmek, bireysel performansları gözlemlemek ve öğrencilere özel dönüt sağlamak için zamanı vardır. Bu stildeki uygulamaların bütün konu alanlarına yansıtılması mümkündür.

O halde, bu stilin özü, öğretmen ve öğrenci arasında gerçekleşen özel bir ilişkiler zinciridir. Öğretmen alıştırmayı sunar, öğrenci bunu bir süre uygular, daha sonra da öğretmen performansı gözlemler ve dönüt sunar.

Nasıl Uygulanır ?

Aşağıdaki adımlar alıştırma stilinin yapısının kullanımını açıklamaktadır. Bu işlem hazırlık, uygulama ve değerlendirme aşamalarında karar vermeyi içerir.

Uygulama Evresi

Bu stilin yapısı, öğretmen ve öğrenciye farklı görevler verdiği için, alıştırma stilinin ruhu ve dokuz kararın devredilmesi, ilk iki veya üç bölüm boyunca öğrencilere açıklanmalıdır. Bu yapıldıktan sonra, bir sonraki uygulamanın tanımlanması için, (isim veya harfle) stilin söylenmesi yeterli olur. Beklentiler açıktır. Aşağıda, uygulama adımlarının sıralaması yer almaktadır:

1. Öğretmen öğrencilere yanında durmalarını veya oturmalarını söyleyerek ortamı hazırlar.
2. Öğretmen stilin hedeflerini açıklar.
 - a. Her öğrencinin kendi başına ve özel çalışması için süre tanımak.
 - b. Herkese özel ve bireysel dönüt sağlamak için öğretmene zaman tanımak.
3. Öğretmen öğrencinin görevlerini ve kararların devredilmesini anlatır. Başlangıçta, öğretmen dokuz kararı belirtir (veya bir çizelge üzerinde açıklar). Bu işlem, öğrenciye devredilen belirli kararları açık bir şekilde tanımlar.
4. Öğretmen kendi görevlerini anlatır:
 - a. Performansları gözlemlmek ve bireysel özel dönüt sağlamak.
 - b. Öğrencilerden gelen sorulara yanıt vermek.
 - c. Öğretmen çalışmaları sunar.
5. Öğretmen, iletişimin aşağıdaki parçalarını her bir parçanın seçeneklerini bilmek zorundadır;
 - a. **İçerik:** Her çalışmanın ne yapılacağına yönelik özel bir içeriği vardır.
 - b. **Tarz:** Her çalışma farklı tarzda sunulabilir: işitsel, görsel, görsel-işitsel veya dokunsal. Öğretmenin belirli bir çalışma için hangi tarzın en uygun olacağına karar vermesi gerekir.
 - c. **Hareket:** Her tarzın kendi hareket şekli vardır; öğretmen çalışma hakkında konuşma, çalışmayı uygulama veya bu ikisinin bir birleşimini kullanma seçeneğine sahiptir. Her seçenek yapılacak çalışmaya, o andaki ortama ve iletişim amacına bağlıdır. Bazen çalışmanın gösterilmesi yapılacak şeyin

daha açık bir şekilde aktarılmasını sağlar; diğer zamanlarda ise, çalışmayı netleştirmek için birkaç kelime yeterli olur.

d. Araçlar: Çalışmanın açıklanması çeşitli araçlar tarafından sağlanabilir; öğretmen bir film, bir video veya bir çalışma yaprağı. Hangi seçeneğin kullanılacağı hakkında bir karar vermelidir.

Ayrıca, öğretmen her bir çalışma için miktarla ilgili (çalışma başına tekrar sayısı veya yapılacak çalışmanın süresi) ve çalışmaların sırası ile ilgili (sıralı veya sırasız) bilgi verir.

6. Bu noktada öğrenciler, görevlere ve konu çalışmalarıyla ilgili beklentileri bilir. Daha sonra öğretmen uygulamaya yönelik parametreleri ve destek bilgileri açıklar. Parametreler, uygulamanın uzunluğu, çalışmaların yapılacağı genel alan, (eğer gerekiyorsa) giyim-kuşam ile ilgili kararları içerir. Öğrencinin verilen süreden önce çalışmayı bitirmesi durumunda ne yapacağını belirlemek için, aralıkla ilgili bir karar verilmelidir. Destek bilgiler malzeme ve materyallerle ilgili kararları içerir (bazen, parametre ve destek bilgi kararları, sınıf yönetimi ile özdeşleştirilir). Ortamın hazırlanmasından sonra, öğretmen şunları söyleyebilir: ‘Sorusu olan var mı?’ ‘Hazır olduğunuzda başlayabilirsiniz.’

7. Öğrenci uygulama evresinde kendine devredilen kararları vermeye başlar. Sınıf dağılacak, her öğrenci yeriyle ilgili kararları verecek, alıştırmayı çalışarak ve geri kalan kararları vererek devam edecektir.

8. Öğretmen uygulamanın ilk anlarını gözlemler ve daha sonra öğrencilerle kişisel teması başlatmak için gezer.

Değerlendirme Evresi

1. Değerlendirme evresinin amacı, bütün öğrencilere dönüt sağlamaktır. Bunu gerçekleştirmek için öğretmen çalışmanın yapılmasını ve karar verme işlemi gözlemleyerek öğrenciden öğrenciye gezinir. Daha sonra dönüt sunar bir sonraki öğrenciye geçer. Bu iş sırasında, öğretmen aşağıda belirtilen konulara dikkat çekmek zorundadır:

- a. Çalışmanın yapılmasında, karar verme işleminde veya bunların her ikisinde hatası olan öğrencileri mümkün olduğu kadar çabuk belirleyin.
- b. Öğrenciye düzeltici dönüt sunun. Düzeltilmiş davranışı doğrulamak için öğrenciyle kalın (Çoğu durumda birkaç saniye bu aşama için yeterlidir).

- c. Bir sonraki öğrenciye geçin.
- d. Çalışmayı doğru şekilde yapan ve dokuz kararı uygun şekilde veren öğrencilere uğrayın, gözlemleyin ve dönüt sunun. Bu öğrencilerin de öğretmenin kendilerine zaman ayırmasına gereksinimleri vardır. (Öğretmenler genellikle sadece hata yapanlara dönüt verir).
- e. Belirli çalışmalar için, sınıftaki her bir öğrenciyi gözlemlemek iki veya üç gözlem olabilir. Öğrencilere genellikle böyle dönemler için gereken sabrı kazanırlar.
- f. Dönüt şeklini belirlemede seçeneklerinizi bilin. Düzeltici dönüt, değer dönütü, yansız dönüt ve belirsiz dönüt kullanılabilir. Dönüt şekilleri ile ilgili uygulamayı tekrar gözden geçirin ve her birinin belirli bir durumda öğrenci üzerindeki etkisini düşünün.
- g. Birebir ilişkinin ve kişisel, özel dönütün önemi, eğitimciler araştırmacılara tarafından uzun bir süre açıklanmıştır. Alıştırma stili bu tür davranışın oluşmasını sağlar. Öğretmenin bu ilgiyi sağlamak için zamanı vardır ve öğrenci ve sınıfın iklimi üzerinde oluşan, eklenerek artan olumlu etkiler gözle görülür şekildedir.

2. Dersin sonunda, kapanış için sınıfı toplayın. Kapanış, dersin bitirilmesi için bir dakikalık bir törendir. Bu, öğrenilen konunun hızlı bir tekrarı, sınıfa sunulan genel bir dönüt veya bir sonraki ders hakkında bir ifade gibi, birçok şekilde olabilir. Kapanış anı, öğretmen ve öğrencide bir şeyi tamamlama hissi oluşturur (Mosston, Ashworth, 2009).

Bu Stilin Sonuçları

Alıştırma stili uygulamaları sonucu bir grup doğurgu ortaya çıkarır:

- a. Öğretmen temkinli karar verme gelişimine önem verir.
- b. Öğretmen dokuz kararın verilmesinde öğrenciye güvenir.
- c. Öğretmen, hem öğretmenin hem de öğrencinin bir stilin değerlerinin ötesine geçebilecekleri düşüncesini kabul eder.
- d. Öğrenciler: alıştırma yaparken dokuz kararı verebilirler.
- e. Öğrenciler, bireyselleşme sürecinde yer alırken, kendi kararlarının oluşturacağı sonuçlardan sorumlu tutabilirler.
- f. Öğrenciler bağımsız çalışmanın başlangıcını deneyebilirler (Mosston ve Ashworth, 2009).

Konunun Seçilmesi Ve Düzenlenmesi

Bu bölüm öğretmenin, alıştıırma stiline uygulamalar hazırlarken yanıtlanması gereken iki soruyla ilgilenir:

- A. Ne çeşit çalışmalar bu stile uygundur?
- B. Kişi bir grup çalışmayı bu stile uyacak şekilde nasıl düzenler?

Alıştırma Çeşitleri

Alıştırma stiline bir uygulamaya uygun alıştıırmanın özellikleri şunlardır:

1. Belirli bir örneğe göre yapılması gereken standart bir alıştıırmadır; seçenekler aranmaz.
2. Hatasız/hatalı ölçütüyle değerlendirilebilir. Beden eğitimindeki çoğu etkinlik standart alıştıırmalardan oluşur. Genellikle, etkinliğin yapısını belirleyerek, onun temelini oluştururlar.

Öğretmen bu alıştıırmaları anlatarak ve göstererek, performansın doğruluğu hakkında dönüt sunabilir. Öğretmen performansı gösterilen modelle karşılaştırır. Bu tartışma, ne standart alıştıırmaları destekleme amacındadır, ne de seçeneklere karşı bir ifadedir. Bu sadece, kusursuz performans gerektiren çalışmalar için, bunun önemini vurgulamaktadır. Bu, o bölümün o çalışması için standarttır. Yelpaze, seçenekler işleminde anlayışlar geliştirir. Sabit standart hakkındaki kararı belirleyen ve etkileyen en az üç kaynak vardır:

- a. Kinesiolojik ve biyomekanik ilkeler
- b. Öğretmenlerin ve antrenörlerin geçmiş yaşantıları
- c. Estetik standart

Alıştırma Stiline Çalışma Yapraklarının Düzenlenmesi

Çalışma Yapraklarının Amaçları

Çalışmaya ayrılan sürede ve öğretmen-öğrenci iletişiminde verimliliği artırmak için ilgili bölüme ait bir çalışma yaprağı (çalışma kartı) kullanılabilir ve kullanılmalıdır.

Çalışma yaprağının amaçları şunlardır:

- a. Öğrenciyi çalışmayı anımsamasına yardımcı olmak; ne yapılacak ve nasıl yapılacak,
- b. Öğretmen tarafından yapılan ve tekrarlanan açıklamaların sayısını azaltmak,
- c. Öğrenciye, açıklama bir kez yapılırken, daha fazla dikkatini vermeyi öğretmek,

- d. Öğrenciye, belirli yazılı komutları takip etmeyi öğretmek ve kusursuz performansı artırmak,
- e. Öğrencinin gelişimini kaydetmek.

Jimnastikte yapılacak çalışmanın bazı ayrıntılarını bilmeyen sporculara oldukça sık rastlanır. Bu, beden eğitiminde yüksek görüş mesafesi sağlamanın bir üstünlüğüdür. Kişi fazla bir mesafeden öğrencinin alıştırmayı nasıl yapacağını bilip bilmediğini görebilir. Bu doğru performans eksikliği genellikle öğrencinin fiziksel kapasitesiyle değil, öğrencinin önceden gösterilen veya açıklanan ayrıntıları anımsayamamasıyla ilgilidir.

Bir çalışma yaprağı kullanmak, dinlemenin ve gözlemlemenin öğretimin bir parçası olduğunu öğrenciye gösterir. Açıklamayı dinlemek ve gösterilene gözlemlemek öğrencinin görevidir. Çalışma süresinde ise, çalışma yaprağı bir bilgi kaynağına dönüşür. Bu konuda öğrenci önemli konuma sokulur. Öğrenci, çalışma yaprağındaki bilgiyi kullanarak çalışmayı tamamlamakla sorumludur. Bu tarz, öğretmenin öğrenci tarafından yönlendirilmesini azaltır. Yönlendirmeyi öğrenen öğrenciler, alıştırmaların birinci gösterilişi veya açıklanışı sırasında öğretmene aldırılmaz. Daha sonra, sınıf spor salonuna dağıtıldığı zaman, hareketin tümünü göstermesi için öğretmeni çağırırlar ve öğretmenin zamanını alırlar. Bu hareket sınıftaki kontrolü değiştirir ve öğretmenin gezinmek ve dönüt sağlamak için sahip olduğu zamanı azaltır.

Tasarım

1. Etkili bir çalışma yaprağı, ne yapılacağı ve çalışmanın nasıl yapılacağı hakkında gerekli bilgileri içerir.
2. Çalışmanın ayrıntılarını açıklar.
3. Çalışmayla ilgili sayısal bilgiler verir(belirtilen çalışma için tekrar sayısı, mesafe, süre, vs.)
4. İki sözlü davranış şeklinden birini kullanır:
 - a. 'Yapacağınız şey, yuvarlanma pozisyonunda arka arkaya üç kez öne takla atmak.' (matar).
 - b. 'Sol elini sopanın alt kısmına yerleştir ve sağ elini de...' (emir).
5. Öğrencinin gelişimi, dönüt yorumları ve diğer bağlantılı bilgiler ile ilgili notlar için boşluk vardır.

Alıştırma Yöntemi (Stili)'ne Yönelik Yorumlar

Alıştırma stili, stile yönelik birkaç anlayış ortaya çıkmaktadır; aşağıdakileri dikkate alın ve düşünün:

1. Alıştırma stilinin kuramsal yapısı, dokuz kararın öğretmenden öğrenciye devredilmesini gerektirir, ancak (özellikle beden eğitiminde) yorum gerektiren iki tane karar vardır. Bunlardan birincisi duruştur. Diğer bütün sınıf ve laboratuvar konularında, duruş, öğrenme için değişmeye uygun bir özelliktir. Öğrenciler, o anki konuda başarılı olmak için çeşitli duruş kararları verebilir (ör; okuma, yazma, aritmetik, vs.). Oysaki beden eğitiminde, duruş konunun bir parçasıdır. Bir çalışmanın açıklanması, performans boyunca uygulanacak ve sürdürülecek duruşu içerir. Bu, alıştırma stilinden yönlendirilmiş buluş stiline kadar geçerlidir. Belirli çalışmalarda, duruş kararı öğrenciye devredilmez. Öğrenciye devredilemeyecek ikinci karar kıyafet ve görünüm ile ilgilidir. Bunun kurumsal bir karar olduğu durumlar vardır. Üniformalarla ilgili kararı okul otoritesi verir. Diğer kurumlar kararlar, belirli bir spora yönelik gerekli güvenlik işlemleri (koruyucu malzemeler, güvenlik malzemeleri) veya belirli bir sporun kuralları ve işlemleri için hangi kıyafetin uygun olduğu (güreş, judo, modern dans veya atletizm için özel kıyafetler) ile ilgilidir.

2. Çalışmayı yaparken ve kararları verirken fazla sayıda öğrenci aynı hatayı yaparsa (görev hatası), öğretmen tarafından uyarılmaya yönelik bir karar gerekir. Bu durumda sınıfın hareketini durdurun, yanınıza çağırın, hareketi veya açıklamayı tekrar edin ve devam etmeleri için öğrencileri gönderin. Grup dönütü için öğrencileri toplama tekniğinin birkaç üstünlüğü vardır:

- a. Zaman açısından verimlidir. Aynı dönüt aynı hatayı yapan bütün öğrencilere verilir. Bunu teker teker yapmak zaman kaybıdır.
- b. Öğretmenin ve sınıfın fiziksel yakınlığı özel bir rahatlık havası verebilir. Bu, öğretmenin dönütü duyurduğu andakinden farklı bir hava oluşturur.
- c. Bu süre içinde, öğrenciler soru sorabilir ve öğretmen öğrencilerin çoğunun veya hepsinin düzeltmeyi anlayıp anlamadığını çözebilir.
- d. Çalışmayı doğru yapanların bilgisini pekiştirebilir.

3. Bu stil bireysel ve özel çalışmaya yönelik olarak düzenlendiği için, öğrenciler arası iletişim en düşük düzeyde tutulmalıdır. Bir öğrenci arkadaşıyla konuştuğu zaman,

diğer kişinin kararlarına müdahale eder. Bu, ‘konuşmak yasak’ stili olarak değil, özel zaman sağlayan bir stil olarak algılanmalıdır.

4. İlkokul düzeyinde, alıştırma stilinin ilk aşamalarında iki olay ortaya çıkabilir. Birincisi, öğrendiklerini göstermek ve dönüt almak için öğrenciler genellikle öğretmenin çevresinde dolanırlar. İkinci olay ise, öğrenciler bir uygulamadan sonra duracak ve öğretmenin dönüt için yanlarına gelmesini bekleyecekler.

Her iki durumda da, öğrencinin davranışıyla ilgilenmenin en hızlı ve en doğal yolu, öğrenci ile beraber, alıştırma stilinde öğretmenin görevini tekrar gözden geçirmektir. Öğrencinin, sınıftaki diğer bütün öğrencilerin yanına gittiğiniz gibi onun da yanına gideceğinize güvenmesini sağlayın.

5. Bazen, öğrencilerin farklı performans düzeylerinden dolayı, öğretmen farklı grupları çalışmanın farklı bir düzeyini veya farklı çalışmalar verecektir. Alıştırma stilinde, öğretmen bu kararı, performanstaki farklılıkları karşılamak için verir.

6. Başka bir durumda ise, öğrenciden örneğin, mevcut beş çalışmadan üçünü seçmesi istenebilir. Öğretmen çalışmanın planı ile ilgili konu kararını vermiştir ama o anki uygulama için hangi çalışmaların seçileceği ile ilgili kararı öğrenci verir.

7. Bazen öğrenciler çalışmayı kendilerine tanınan süreden önce bitirirler (zaman parametreleri). Bu, komut stili hariç, bütün stillerde gerçekleşebilir. Aralık zamanı (geçiş zamanı) ders planlanırken düşünölmelidir. Çünkü bu aralık öğrencileri uygulama için uygun olmayabilecek kararlarla meşgul olmaya devam edebilir. Öğretmen, çalışmalarını erken bitiren öğrenciler için, bir aralık çalışması planlamalıdır. Seçilmiş iki veya üç aralık çalışması, belirli bir sayıda ders, hafta ya da bütün bir dönem için her zaman kullanılabilir.

8. Duvar çizelgesi, komut stilinde (ve daha sonra diğer stillerde) yararlı bir yardımcıdır. Bir duvar çizelgesi, yapılacak çalışma dizisi, her istasyonda yapılacak çalışmalar veya stildeki kararların listesi için bir anımsatıcıdır. Bu çizelgeler, çalışma yaprakları ve yansılar öğrenci için, çalışmalar ve karar vermedeki görevleri ile ilgili bilgi kaynağı görevi görürler. Bu, öğretmeni tek kaynak olmaktan kurtarır ve dönüt sağlamak için daha fazla süre tanır.

9. Öğretmen ve öğrencinin belirli görevlerini belirleyerek ve çeşitli öğretim programları, yöntemleri, stratejileri ve örnekleri hakkında bir karar çözümlemesi yaparak, bu önerileri Yelpaze’ye dâhil etmek olanaklı hale gelir. Örneğin ‘Tam

Öğrenme', alıştırma stilinin mükemmel bir örneğidir. Öğretmen, dönüt çeşitli öğrenciler için çalışmalara yönelik gerekli ayarlamalar ile ilgili kararlar verir.

2.4.3. İşbirliğine Dayalı, Eşli Çalışma Yöntemi (Stili)

Yapısı: Spor salonunda, öğretmen ve öğrenci arasında yeni ilişkilerin oluşmasını sağlayan yeni bir gerçek oluşturmak için, öğrenciye daha fazla karar devredilir. Bu kararlar, anında dönüt ilkesine önem vermek açısından, değerlendirme evresine aktarılır. Öğrenci nasıl çalıştığını ne kadar erken bilirse, hatasız performans şansı o kadar büyük olur. Bu nedenle, anında dönüt için en uygun oran, bir öğrenciye bir öğretmendir. O halde öğretmen beden eğitimi sınıflarına bu hedefi nasıl koyar? Eşli çalışma stili, yardımlaşma stili, bu durumu sağlayan bir sınıf düzenlemesi gerektirir. Sınıf, ikili gruplara ayrılır. Her eşin belirli görevleri vardır. Eşlerden birisi uygulayıcı, diğeri ise gözlemcidir. Bu stildeki özel görevinde, öğretmen belirli bir gruba katılırsa, bu süre içinde üçlü bir ilişki oluşur. Bu üçlüde, her birey, kendi belirli görevi dâhilinde, belirli kararlar verir. Uygulayıcının görevi çalışma stilindeki ile aynıdır ve sadece gözlemciyle iletişimi içerir. Gözlemcinin görevi, hem uygulayıcıya dönüt sağlamak, hem de öğretmenle iletişim kurmaktır. Öğretmenin görevi ise, uygulayıcıyı ve gözlemciyi gözlemlemek ve sadece gözlemciyle iletişim kurmaktır (Mosston ve Ashworth, 2009).

Uygulanması: Alıştırma stilinde öğretmenin verdiği kararlara ek olarak, işbirliğine dayalı stilde öğretmen, gözlemcinin kullanacağı ölçüt çizelgesini (çalışma yaprağı) hazırlar ve düzenler.

Uygulama Evresi

Burada öğretmen için asıl iş, yeni görevler ve yeni ilişkiler için ortam hazırlamaktır. Aşağıdaki bir bölümdeki olayların sıralaması sunulmaktadır.

1. Öğrencilere, bu stilin amacının, bir eşle çalışmak ve bu eşe dönüt sunmayı öğrenmek olduğunu söyleyin.
2. Üçlüyü tamamlayın ve herkesin belirli bir görevi olduğunu açıklayın. Her öğrenci hem uygulayıcı, hem de gözlemci olacaktır.
3. Uygulayıcının görevinin, alıştırma uygulamak ve alıştırma stilinde olduğu gibi, aynı dokuz kararı vermek olduğunu anlatın. Ayrıca, uygulayıcı sadece gözlemci ile iletişim kurar.

4. Gözlemcinin görevi, öğretmen tarafından hazırlanan ölçütlere yönelik olarak uygulayıcıya dönüt sunmaktır. Bu dönüt, performans sırasında veya çalışmanın tamamlanmasından sonra sunulur. Bu şekilde, uygulama evresinde kararları uygulayıcı verirken, değerlendirme evresinde kararları gözlemci verir (Mosston ve Ashworth, 2009).

Değerlendirme Evresi

Değerlendirme evresinde, gözlemcinin görevlerini yerine getirmesi için, aşağıdaki aşamaları tamamlaması gerekir:

1. Öğretmenle doğru performans ile ilgili ölçütleri alın.
2. Uygulayanın performansını gözlemleyin
3. Performansı ölçütlerle karşılaştırın
4. Performansın doğru olup olmadığı ile ilgili bir sonuca varın
5. Sonuçları uygulayıcıya bildirin
6. Gerekirse, öğretmenle iletişime geçin.
7. Öğretmenin Görevi
 - a. Öğrencilerin görevlerini tanıtmak.
 - b. Sadece gözlemcilerle iletişime geçmek.
8. Öğrenciler yeni stilin yapısını, belirli görevleri ve iletişim yollarını öğrenmiş durumdadır. Öğretmen artık alıştırmaları sunabilir.
9. Öğrencilerinize, ölçüt çizelgesinin amacını anlatın ve bugünkü bölümün belirli konusunu seçin.
10. Uygulayıcı alıştırmayı tamamladığı zaman, uygulayıcı ve gözlemci görevleri değiştirir.
11. Bölümlerle ilgili destek bilgileri ve parametreleri belirtin.
12. Sınıfınıza şunu söyleyin: 'Eşinizi seçin, ilk önce kimin uygulayıcı, kimin gözlemci olacağına karar verin ve başlayın.'
13. Eşleri seçme işlemi bir dakika alacaktır. Eşler dağılacak ve çalışma başlayacaktır.
14. Uygulayıcılar alıştırmaları uygulayacak ve gözlemciler de, değerlendirme evresinin kararlarını verirken, dönüt vermek için gerekli olan adımları atacaklardır (Mosston ve Ashworth, 2009).

Bu Stilin Sonuçları

Önceki iki stilin doğurguları, öğretmen ve öğrenciyi etkileyen anlamları olduğu gibi, bu stilin de doğurguları vardır. Yeni ilişkiler, işbirliği stile özgü, yeni bir grup anlam ortaya koyar:

1. Öğretmen, gözlemci ve uygulayıcı arasındaki toplumsallaşmayı, eğitimde amaçlanan bir hedef olarak kabul eder.
2. Öğretmen, öğrencilerin, birbirlerine doğru nesnel dönüt vermesinin ve öğretmenin önemini bilir.
3. İşbirliğine dayalı stildeki bölümler süresince, öğretmen, öğrenciye dönüt verme gücünü devredebilir.
4. Öğretmen, alıştırmayı yapan kişi yani uygulayıcı ile doğrudan iletişimden kaçınmasını gerektiren yeni bir davranış öğrenir.
5. Öğretmen, davranışını komut ve alıştırma stillerinin ötesine geçirmeye isteklidir. Ve öğrencilerin fazladan kararlar verme ile ilgili bu yeni görevlerini öğrenmeleri için gerekli olan süreyi tanır.
6. Öğretmen, kendilerine devredilen fazladan kararlar alma konusunda öğrencilere güvenir.
7. Öğretmen, kendisinin bilgi, değerlendirme ve dönüt için tek kaynak olmadığı gerçeğini kabul eder.
8. Öğrenciler yardımlaşma görevlerine girebilir ve fazladan kararlar verebilirler.
9. Öğrenciler, öğrenme işlemiinde etkin görevlerini genişletebilirler.
10. Öğrenciler, öğretmeni komut ve alıştırma stillerinde olduğundan farklı bir konumda görebilir ve kabul edebilirler.
11. Öğrenciler, öğretmen sürekli olarak yanlarında olmadan, çalışma yaprağı sayesinde iki taraflı bir ilişki içinde öğrenmeye zaman harcayabilirler (Mosston ve Ashworth, 2009).

Konunun Seçilmesi Ve Düzenlenmesi

Çalışmaları seçerken ve düzenlerken, alıştırma stilindeki aynı işlemleri takip edin. Bu stilde öğretmen için fazladan tek iş, ölçüt çizelgesini düzenlemektir (Mosston ve Ashworth, 2009).

Ölçüt Çizelgesi

İşbirliğine dayalı stildeki bir bölümün başarısını veya başarısızlığını belirleyen tek etken ölçüt çizelgesidir. Gözlemcinin davranışları için parametreler belirler; öğrencinin performansı hakkında doğru şekilde bilgilendirilmesini sağlar ve öğretmene, gözlemci ile iletişim içinde olması için somut bir zemin sunar.

Ölçüt çizelgesi beş bölümden oluşur:

1. Alıştırmanın ayrıntılı açıklanması. Bu, alıştırmayı sıralı bölümlere ayırmayı içerir.
2. Performans sırasında beklenen belirli noktalar. Bunlar, öğretmenin önceki yaşantılarından bildiği, performansta ortaya çıkabilecek potansiyel sorun noktalarıdır.
3. Alıştırmayı açıklamaya yönelik resimler ve çizimler.
4. Dönüt olarak kullanılacak sözlü davranış örnekleri. Bu, işbirliğine dayalı stilin ilk uygulamalarında yararlıdır.
5. Gözlemcinin görevini anımsatan bilgi. Bu, ilk birkaç bölüm için yararlıdır. Öğrenci uygun davranışları gösterdiğinde, bu bilgiyi ölçüt çizelgesine sokmaya gerek kalmaz.

İşbirliğine Dayalı, Eşli Çalışma Yöntemi (Stili) Yönelik Yorumlar

İşbirliğine dayalı, Eşli Çalışma Yöntemi kullanıldığında ortaya çıkan sonuçların bazıları kalıcıdır, çünkü bu stilin yapısına özgüdürler.

Sözlü Davranış

İnsan etkileşiminin en önemli boyutlarından birisi de Sözlü Davranıştır. Düşünceleri ve duyguları kelimeler yoluyla iletiriz. Sınıfta veya spor salonunda sözlü davranış, öğretmeni, öğrenciyi ve onların arasındaki ilişkiyi etkileyen önemli bir etkileşim şeklidir. O halde, işbirliğine dayalı eşli stilde öğretmenin gözlemci ile sözlü davranışı ile ilgili bazı anlayışları incelenecektir.

1. Her zaman bir başlangıç noktasına gereksinim vardır. Gözlemci ile iletişimi nasıl başlatırsınız? Gözlemciye odaklanan, onu bir diyaloga davet eden bazı olası cümleler nelerdir? Bu noktada genel ilke soru sormaktır.

2. Gözlemcinin uygulayıcıya yanlış dönüt sunduğu bir durum da ortaya çıkabilir. Bu durumda öğretmen, öğrenci ile birlikte ölçütleri teker teker gözden geçirmek zorundadır.

3. Gözlemcinin sözlü davranışı kötü şekilde kullandığı durumlar vardır. Bu durumda öğretmen sorulardan çok ifadelere başvurur. Öğretmenin görevi parametreleri tanıtmak ve hem uygulayıcının hem de gözlemcinin dürüstlüğünü korumak olmalıdır.

4. Bazen öğrenciler sessizdir. Dönüt sunmazlar.

5. Kapanış sırasında, öğretmen, gözlemcilerin performansına yönelik olarak bütün sınıf dönüt sunar. Sözlü davranış şu şekilde olabilir: 'Ölçüt çizelgesinin nasıl kullanılacağını öğrenmek için, daha fazla zamana ihtiyacımız olacak' veya 'Gözlemciler olarak görevinizi iyi yaptınız.' Bu çeşit bir kapanış, bu stildeki ilk birkaç bölüm için gereklidir. Öğrenciler yeni davranışları özümsemediklerinde, bu şekilde bir kapanışa daha az gerek olacaktır (Mosston, Ashworth, 2009).

Eşleştirme Teknikleri

Sınıfı ikili gruplara ayırmada kullanılabilecek birçok yol vardır. Bunların bazıları şunlardır:

1. Sınıfı sıraya sokarak ikişer ikişer ayırmak.
2. Alfabetik olarak belirleme.
3. Eşleri öğretmen seçer.
4. Öğrenciler birbirlerini seçer.
5. Boya göre eşleştirme.
6. Kiloya göre eşleştirme.
7. 'Yanınızdaki kişi ile eşleşin'
8. Beceri düzeyine göre eşleştirme.

2.4.4. Kendini Denetleme Yöntemi (Stili)

Yapısı: Artık, öğrenci, ölçütleri birlikte çalıştığı eşine dönüt sunmak için bir temel olarak kullanmayı öğrendiğine göre, bir sonraki aşamada ölçütleri kendine dönüt sunmak için kullanacaktır; bu nedenle, bu stilin adı kendini denetlemedir. Bu stilde, herkes çalışmalarını araştırma stilineki (B stili) gibi uygular ve daha sonra kendisi için değerlendirme kararlarını verir. C stilineki karşılaştırma ve sonuçlar çıkarma becerileri, her öğrenci tarafından kendi performanslarını denetlemek için kullanılır.

Uygulanması: D stiline bir bölümün, beklide en çok göze çarpan özelliği, önceki iki stilin devamı olmasıdır. Öğrenciler, bu teknikleri kullanarak, kendilerine değerlendirme becerisini eninde sonunda kazanırlar. B stiline, alıştırmayı yapmayı öğrenirler. C stiline, ölçüt kullanmayı ve bir eşe dönüt sunmayı öğrenirler. D stiline,

öğrenci aynı becerileri kendini değerlendirmek için kullanır. Bu, öğrencinin sıralı bir şekilde, B'den C'ye, C'den D'ye geçmek ve zorunda olduğu anlamına gelmez, ama bu kesinlikle becerileri toplamaya yardım eder. Bu üç stili deneyen ve hem kendi görevlerini hem de alınacak uygun kararları bilen bir sınıfı gözlemlemek oldukça etkileyicidir. D stilindeki bölümler öğrencilere, araştırmayı uygularken neleri yapıp neleri yapmadıklarını bilmelerinden dolayı, kendilerine daha fazla güvenen kişiler olma fırsatı verir.

Öğrenciler spor salonuna, oyun sahasına, korta, dans stüdyosuna, vs. dağıldığında, araştırmayı yapmaya başlar, ölçüt çizelgesine bakmak için sık sık durur, kendi performanslarını ölçütlerle karşılaştırır ve daha sonra devam ederler. Performansı düzeltmek veya korumak için alıştırmayı tekrar ederler veya yeni bir alıştırmaya geçerler. Bu tip kararlara zaman tanıyan ilk stil budur. Öğrenciler, bu kararları vermek için, bazı ek davranışlara girmek zorundadırlar: ölçütleri okumak ve özümsemek ve bir alıştırmadan uygulanmasından sonra performansları hakkında düşünmek için dururlar. Bazen, ilgiyi ve keyfi yansıtan 'kendini aşma' ifadeleri gösterebilirler. Bu davranışlar, açık ve görünürdür. Bunların hepsi, spor salonunda nelerin olup bittiğinin farklı bir görüntüsünü sunar. D stili bölümlerinde, alıştırmaların uygulanmasından daha fazlası vardır. Bu farklı davranışın oluşması mümkündür, çünkü öğretmenin görevleri değişmiştir. Bu stile özgü sözlü davranış, bu tip bölümlerin işleyişini ve ruhunu geliştirir ve devam ettirir.

Bu stildeki bir bölümün nasıl olduğu hakkında bir fikre sahip olduğunuza göre, bir de, bu stile ne çeşit öğrencinin kolaylıkla katılabileceğini düşünün. Alıştırmaları uygulamakta ustalaşan ile alıştırmaları uygulamanın hala 'beceriksizlik evresinde olan öğrenciler arasında, başarıda farklılık vardır. Fiziksel performansta belirli bir derecede ustalaşan öğrenciler, kendi performanslarını ölçütlerle karşılaştırmanın gereklilikleriyle başa çıkabilirler. Bir alıştırmada temel yeterliliğe ulaşmayan öğrenciler içinse, bu stil olmayabilir.

Hazırlık Evresi

Bu bölümde olayların sırası şu şekildedir;

1. Öğrencileri çevrenize toplayın.
2. Stilin amacını açıklayın.
3. Öğrencilerin görevlerini anlatın.

4. Alıştırmaları sunun.
5. Öğretmenin görevlerini anlatın.
6. Destek bilgileri açıklayın.
7. Parametreleri belirleyin.
8. Alıştırmalara başlaması için öğrenciyi gönderin.

Değerlendirme Evresi

Her öğrenci alıştırmayı uygularken, ölçüt çizelgesi kullanımını da başlar. Her bir öğrenci, kendi hız ve ritmine bağlı olarak, kişisel dönüt için ölçüt çizelgesini ne zaman kullanacağına karar verecektir. Değerlendirme de öğretmenin görevleri şunlardır;

1. Öğrencinin alıştırmayı uygulayışını gözlemlemek.
2. Öğrencinin kendini denetlemek için ölçüt çizelgesini kullanmasını gözlemlemek.
3. Kendini denetleme işleminde yeterlilik ve doğruluk ile ilgili olarak öğrenci ile iletişime girmek.
4. Dersin sonunda dönüt sunmak. Bu dönüt bütün sınıfa yöneliktir ve görevlerini yerine getirmeleri ile ilgili genel ifadeler içerir (Mosston, Ashworth, 2009).

Sonuçları

D stilinin sonuçları şunlardır:

1. Öğretmen öğrencinin bağımsızlığına önem verir.
2. Öğretmen öğrencilerin kendini denetleme sistemini geliştirme becerilerine önem verir.
3. Öğretmen, bu işlem sırasında öğrencinin dürüstlüğüne güvenir.
4. Öğretmen, alıştırmaların uygulanmasının yanı sıra, kendini denetleme işlemi ile ilgili sorular sormak için yeterli sabra sahiptir.
5. Öğrenci kendi başına çalışabilir ve kendini denetleme işlemine katılabilir.
6. Öğrenci kendi sınırlarını, başarılarını ve başarısızlıklarını belirleyebilir.
7. Öğrenci, kendini denetlemeyi, gelişim için dönüt olarak kullanabilir

Konunun Seçilmesi ve Düzenlenmesi

Beden eğitimindeki bütün çalışmalar D stilinde uygulanmaz. Alıştırma seçmenin ölçütü, öğrencilerin alıştırmayı uygulamada belirli bir düzeyde yeterlik göstermek zorunda olmalarıdır. Bu şekilde, değerlendirmede yer alabilirler. Çoğu fiziksel alıştırmaların kısa süresi, öğrencinin kendi performansı hakkında fazla bir şey

öğrenmesine zaman tanımaz. Genellikle, yeni başlayan birine takla atma ile ilgili 'Geriye takla anında sol omzunun pozisyonu neydi?' sorusu sorulduğunda, yanıt 'Bilmiyorum' olur. Bu oldukça anlaşılırdır, çünkü öğrenmenin ilk aşamalarında öğrencilerin çoğu, vücudun performansı ile ilgili ayrıntıların farkında değildir. Yeni bir alıştırmayı öğrenirken doğru bir kendini değerlendirme işlemi gerçekleştirmek zordur ve bazen de olanaksızdır.

Diğer bir engel ise, performansın doğru "kaydedilmesinin" eksikliğidir. Öğrenciden hafızayı kayıt cihazı olarak kullanarak, kesin ölçütlere göre performansını değerlendirmesi istenir. Bunu yapmak genellikle zordur. Yeni başlayan bir kişi yeni bir beceriyi öğrendiği zaman, vücudunun bölümlerinin ayrıntılı durumlarını anımsaması pek olası değildir. Bu, çoğu sporun alıştırmaları için de doğrudur. Bu engeli aşmanın iki iyi yolu vardır; anında dönüt için bir video kaydedici ve dans stüdyolarında olduğu gibi aynalar kullanmak. Alıştırmanın odak noktası ve sonuçları vücudun kendisi olduğu ve mükemmelliğin ölçütleri vücudun bölümleri arasındaki kusursuz ilişkiler olduğu zaman, bu zorluklar ortaya çıkar.

Bununla birlikte, D stiline daha uygun olan başka fiziksel hareketler vardır. Bu hareketler, vücudun kendisinin dışındaki sonuçların peşindedir. Bu etkinlikler hareketin kendisi ile değil, hareketin sonuçları ile ilgilidir. Bu çeşit bir etkinliğin iyi bir örneği basketboldur. Her basketbol atışı, tekniğe göre değil, hareketin sonuçlarına göre değerlendirilir. Atletizmde önemli olan, sadece sporcunun kullandığı belirli tarz değil, ciridin kat ettiği mesafedir. Vücut hareketleri ve sonuçlar arasındaki bu ilişki, uygulayıcıya anında dönüt ve belirli ölçütleri kullanarak kendini denetleme için fırsatlar sunar (Bunlar, dönütün alıştırmaya özgü olduğu durumlardır).

Kendini denetleme alıştırmalarının çoğunda, kullanılan aletler asıl bilgi kaynağıdır. Örneğin, ciridin sallanarak uçması, öğrenciye ciridin bırakılışının hatalı olduğunu gösterir. Daha sonra öğrenci, ölçüt çizelgesinde yer alan, bırakmanın ayrıntıları üzerinde duran bölüme bakabilir. Daha sonraki fırlatmalarda, öğrenci bu belirli bölümü düzeltmeye yoğunlaşır. Futbolda, alıştırma, topu yüksek bir kavisle kısa bir mesafeye vurmaya çalışmak olduğunda ve top bu şekilde gitmediği zaman, öğrenci vuruşa bir şeyin hatalı olduğunu bilir. O zaman öğrenci, ölçütlerin ayağı topun alt kısmına yerleştirilmesinin ayrıntılarını açıklayan bölümüne bakar.

Bu çözümlenmenin amacı, ne çeşitli etkinlikler için bir sınıflandırma sistemi sunmak, ne de çeşitli sporların yerleşmiş tekniklerine karışmaktır. Amaç, öğretmenin alıştırmaları D stiline uygulanabilirlikleri açısından çözümlenmeye davet etmektir. Başka bir stille daha iyi üstesinden gelinebilecek bir alıştırmayı, bu stille uygulamak gereksizdir. Öğretmen olarak, sizin göreviniz, verimli öğrenmeyi kolaylaştırmak ve hayal kırıklığını azaltmaktır (Mosston ve Ashworth, 2009).

Stile Yönelik Yorumlar

Sözlü Davranış

Öğretmenin sözlü davranışı, bu stilin amacını yansıtmalı, öğretmen ve öğrencinin görevlerini desteklemelidir. Öğretmen ile öğrenci arasındaki iletişimin amaçları şunlardır:

1. Öğrencinin kendi performansını ölçütlerle karşılaştırabileceğini saptamak.
2. Öğrencinin ne dediğini dinlemek.
3. Sorular sorarak, öğrencinin farklılıkları görmesini sağlamak (farklılıklar olduğunda).
4. Eğer öğrenci farklılıkları göremezse, bunları ona anlatmak.

Not: Öğrencinin yanıt veremeyeceği sorular sorarak veya dönütü keserek öğrencinin hayal kırıklığını artırmamaya dikkat edin. Artık, bir uyarılama kararı vermenin zamanıdır. Öğrencinin duyguları stilin yapısından daha önemlidir. Geçici olarak B stiline geçin ve öğrenciye alıştırmaların uygulanması ile ilgili dönüt sunun. Bu stilde öğrenci ile iletişimi başlatmak için, öğretmen genel bir soru sorar :’Nasıl gidiyor?’ Öğrencinin birkaç yanıt seçeneği vardır.

1. İyi
2. ‘Alıştırmayı yapamıyorum ve nedeninden emin değilim ‘
3. ‘Alıştırmayı yapamıyorum ama nasıl düzelteceğimi biliyorum’
4. ‘Alıştırmayı yapabiliyorum ve ölçütlerin her bölümünü anlıyorum’

İlk iki yanıtın verilmesi durumunda, öğretmen öğrencinin ölçütlere ve performansa yoğunlaşmasını sağlayacak sorularla devam etmelidir (C stiline öğretmen ve öğrenci arasındaki sözlü davranış iletişimi ile ilgili örneklerle bakınız). Öğrenci ne yaptığını sözlü olarak ifade edebildiği zaman, öğretmen performansı bir değer ifadesiyle onaylayarak doğrulayabilir. Eğer öğrenci işe saplanıp kalır ve hatayı belirleyemez veya düzeltemezse, öğretmenin görevi bunu öğrenciye söylemektir.

Alıştırma Düzenlemesinde Seçenekler

D stilinde alıştırma düzenlemek için iki seçenek vardır

1. Bütün öğrenciler için tek bir alıştırma.

2. Farklılıklar içeren bir alıştırma. Bu seçenekler B stilinde ele alınmıştır. Birinci seçenekte, öğretmen bütün öğrencilere aynı alıştırmaı verir; ikinci seçenekte, öğretmen farklı öğrencilere farklı alıştırmaı verir. Ancak, görevler kendini denetleme stilinin yapısı dâhilindedir.

Ölçüt Çizelgeleri: C stili için düzenlenen ölçüt çizelgeleri, D stili için de kullanılabilir. Değişen, ölçütler değil, sadece stildir.

Hedef Oyunları: Hedef oyunları aslında D stili yaşantılarıdır. Bowling oyunu, Okçuluk ve dart oyunu hedef oyununun örnekleridir. Bu oyunların hepsinde, dönüt etkinliğe özgüdür - ona bağlıdır! Başarının derecesi katılımcılar tarafından olayın içinde görülür. Eğlence oyunlarının çoğu bu kategoriye girer. İp atlama, misket ve seksek gibi çocuk oyunlarının çoğu da bu kategoridedir. 'Kendin yap' düzeltme ve yapma işleri bu stili yansıtır. Bu yaşantılar günlük hayatta yer aldığına göre, bunları neden okullarda uygulamayalım ?

2.4.5. Katılım Yöntemi (Stili)

İlk dört stilin ortak bir özelliği vardır - çalışmaların düzenlenmesi. Her çalışma, öğretmen tarafından belirlenen tek bir standardı yansıtır. Öğrencinin işi, bu düzeyi gerçekleştirmektir. E stili, çalışmaların düzenlenmesine, aynı çalışmada çeşitli performans düzeyleri gibi farklı bir anlayış getirir. Bu, öğrencilere, kişinin hangi performans düzeyinde başlayacağı gibi, önceki stillerde vermeyecekleri önemli bir kararı verir.

Yapısı: Bu Stilde öğretmenin görevi, hazırlık evresinde kararlar vermektir. Uygulama kararlarını öğrenci verir. Buna, konuya giriş noktası ile ilgili kararlar da dahildir; çalışma performansı düzeyini öğrenci belirler. Değerlendirme evresinde, öğrenci kendi performansı ile ilgili değerlendirme kararları verir ve hangi düzeyde devam edeceğini belirler. Eğimli ipe çeşitli düzey seçenekleri sunulduğunda, bir öğrencinin verdiği kararları daha ayrıntılı olarak inceleyelim;

Bu eğimli ip bölümü, Amerika Birleşik Devletleri ve Amerika Birleşik Devletleri dışında, derslerde, kongrelerde ve seminerlerde bir örnek olarak yüzlerce kez kullanılmıştır. Hiçbir sıkıntı veya zorlanma olmadan, bütün katılımcılar katılım ilkesini

kavrar. Yaş, coğrafi konum veya kültür ne olursa olsun, bu bölüm her çeşit öğrencinin katılımını sağlamada başarılı olmuştur. Beşinci sınıfta 30 katılımcı ile yapılan bir gösteride, bacağına alçı olan bir kız öğrenci izin istedi ve yakındaki bir sandalyeye oturdu, ilk bölümün sonuna yaklaşırken, ip arka arkaya yükseltildi ve bir öğrenci hariç bütün öğrenciler dışarıda kaldı. Öğrencilere ‘Herkesin katılabilmesi için bu iple ne yapabiliriz?’ sorusunu sordum. Kısa bir aradan sonra, bir öğrenci ‘Neden ipin ortasını alçaltmıyoruz?’ önerisinde bulundu. İpin ortası alçaltılarak yere degecek şekilde çift eğimli bir ip oluşturuldu. Daha sonra bütün öğrenciler atlamaya ve önceden açıklanan bütün kararları vermeye girişti. Bir süre sonra, bacağına alçı olan kız öğrenci ayağa kalktı, aksayarak ipe doğru ilerledi ve ipin yere değer en alçak noktasından yürüyerek geçti. İzleyiciler de, bu stilin gerçekten davet eden bir stil olduğunu gördüler.

Uygulanması: E stilini başlangıçta, uygulayarak sınıflarınıza tanıtabilirsiniz. Eğimli ip kullanarak stilin anlayışını gösterin. Diğer hareketlere geçiş oldukça rahat olacaktır. Elinizde bir ip tutup bütün düşünceyi anlatmak da mümkündür ama bunu gerçekten yapmanın ve ortaya çıkan duygunun yarattığı etkiyi hiçbir şey yaratamaz.

Gösterme işlemi tamamlandıktan sonra, yapılacak çalışmaları belirtin ve öğrencilerinize başlamalarını söyleyin (Bir sonraki iki bölüm, bu anlayışa dayalı çeşitli etkinliklere yönelik çalışmaların düzenlenmesi ile ilgilidir). Önceki stillerde olduğu gibi, öğrenciler dağılacak, çalışma yapraklarını alacak ve kendi yerlerini seçecektir. Daha sonra, kendilerine sunulan performans düzeylerini gözden geçirecek ve kendi başlama noktalarını belirleyeceklerdir. Öğrencilerinizin çalışmaları farklı düzeylerde yaptıklarını, performanslarını değerlendirdiklerini ve bir sonraki adımları ile ilgili kararlar verdiklerini göreceksiniz.

Bu gerçekleşirken, bir an için durun ve işleyişe bakın; öğrencilere başlamaları ve ilk adımları gerçekleştirmeleri için zaman verin. Daha sonra, sizin göreviniz, D stilinde olduğu gibi dolaşmak ve her öğrenciye dönüt sunmaktır. Öğrencinin çalışma performansı ile değil, karar verme görevi ile ilgilenin. Öğrenci ile ilk temasa geçişiniz şu soruyla olsun; ‘Görevin nasıl gidiyor?’ Büyük olasılıkla öğrenci, ‘Düzeyimi seçtim ve şimdi de.’ veya ‘Eğilme çalışmamı dördüncü düzeyde yapıyorum.’ Yanıtını verecektir. O zaman sizin dönütünüz ‘Bu kararı nasıl vereceğini biliyorsun’ olabilir. Yansız dönüt kullanmaya yoğunlaşın; seçilen düzey ile ilgili değer dönütünden kaçının. Sizin göreviniz, seçilen düzeyi beğenip beğenmediğini öğrenciye söylemek değildir.

Öğrencinin görevi, sizi mutlu etmek değil, kendisi için uygun düzeyi seçmektir. Seçilen düzey ile ilgiyi yorum yapmaktan kaçınmak biraz zor olabilir, ama sabır zorunludur. Hedef, öğrenciye, konuyu hangi düzeyde daha iyi yapabildiği ile ilgili uygun kararı vermeyi öğretmektir.

Eğer çalışma performansında bir hata görürseniz, seçilen düzeye bakmadan öğrenciye çalışma açıklamasına bakmasını ve performansını tekrar gözden geçirmesini söyleyin. Öğrencinin hatasını belirleyip belirlemediğini görmek için bekleyin; eğer belirleyemezse, bunu ona söyleyin ve daha sonra bir sonraki öğrenciye geçin.

Bu bölümün başında yer alan E stilinin açıklaması ve bölüm açıklaması size uygun bölümler hakkında bir fikir vermiştir. Bu stili sınıflarınızda uygularken gerçekleşecek olaylar dizisini özetleyelim.

Hazırlık Evresi

1. Bu evredeki bütün karaları öğretmen verir. Yeni bir sınıfa bu stili tanıtmak için, öğretmen 'stilin anlayışıyla ilgili bir sunuş' hazırlar, akışını, uygun soruları ve ifadeleri ve ipin kullanımını tekrar eder. Daha sonraki bölümlerde bu hazırlığa gerek kalmayacaktır. Anlayışın sunulduğu genellikle etkili olduğu için, öğrencilerin onu tekrar görmesine ve duymasına gerek kalmaz. Sadece uygulamaya gereksinimleri vardır.

2. Öğretmen belirlenen çalışmalar için 'Özel Program' hazırlar.

Uygulama Evresi

Olay dizisi şu şekildedir:

1. Anlayışı sunarak ortamı hazırlayın. Bu, söyleyerek veya öğrencileri eğimli ip anlayışını bulmalarına yönlendirecek sorular sorarak yapılabilir.

2. Stilin asıl hedefini bildirin çalışmaların yapılması için sınırlar sunarak, bütün Öğrencileri çalışmaya dâhil etmek.

3. Öğrencinin görevlerini açıklayın:

a. Seçenekleri gözden geçirmek.

b. Performans için bir başlama düzeyi seçmek.

c. Çalışmayı yapmak.

d. Kendi performansını ölçütlere göre değerlendirmek.

e. Başka bir düzeyin istenip istenmediğine veya uygun olup olmadığına karar vermek.

4. Öğretmenin görevlerini açıklayın:

- a. Öğrencinin sorularını yanıtlamak
 - b. Öğrenciyle iletişime girmek.
5. Destek bilgiler açıklayın ve gerekli parametreleri belirleyin.
 6. Bu noktada, sınıf dağılılabılır ve bireysel görevlerini uygulamaya başlayabilir.

Değerlendirme Evresi

1. Öğrenciler ölçüt çizelgesini kullanarak performanslarını değerlendireceklerdir.
2. Bir süre için sınıfınıza bakın ve her öğrenciyle özel iletişim kurarak ve görevleri ile ilgili dönüt sunarak gezin. Sözlü davranışın ilkesi, D stilindeki ile aynıdır; buna ek olarak öğrencinin düzey seçiminin uygunluğunu doğrulama (onaylama değil) söz konusudur.

Bu Stilin Sonuçları

Yelpaze'deki her stilin kişinin gelişimi ile ilgili olarak kendine ait bir güzelliği ve gücü olduğu doğrudur. Bu, özellikle, kişi karşıt-olmama düşüncesini dikkate aldığı zaman geçerlidir. Bununla beraber, belirli bir düzeyde eğilim ve kişisel tercih, kişinin alternatifleri görüş şeklini her zaman etkileyebilir. Belirli bir düzey eğilimle, bu stilin, beden eğitiminin yapısına ve işlevine birçok anlam getirdiği ileri sürülmektedir. Eğer beden eğitiminin hedefleri, çok sayıda insan için gelişime yönelik programlar sağlamayı içeriyorsa, o zaman çeşitli çalışmalar sunulmalı ki bu, seçime yönelik programla bağlantılı bir durumdur ve her etkinlikte E stili bölümlerin sıklığı artırılarak, seçim için günlük durumlar düşünülmelidir. Eğer katılım beden eğitiminin gerçek bir hedefiyse, o zaman önemli olan, başarılı başlama noktaları için ortamlar yaratarak, bütün öğrencilerin sık katılımını sağlamaktır. Bu hedefi gerçekleştirebilecek tek düzenleme şekli E stilidir. Herkesi dâhil etmeye yönelik düzenleme, eğimli ip ilkesine dayanan plandır düzenlemedir.

Önceki stillerde olduğu gibi, E stilinin hedef çözümlemesi, beraberinde bir grup anlam getirir:

1. Öncelikle, bu stilin kullanılması, öğretmenin felsefi açıdan katılım anlayışını kabul ettiğini gösterir.
2. Öğretmen, planların bazılarını dışarıda bırakmaya, bazılarını da katılıma yönelik olarak hazırlarken, karşıt-olma düşüncesi anlayışını genişletebilir.
3. Ortamların öğrencinin amaç ile gerçek arasındaki ilişkiyi denemesine yönelik olarak düzenlenmesi anlamına gelir.

4. Öğrenci, amaç ile gerçek arasındaki farkı kabul etmeyi ve bazen de bu ikisinin arasındaki farkı azaltmayı öğrenme fırsatına sahiptir.

5. Diğerlerinden daha fazla veya daha az yapmanın kabul edilir olması anlamına gelir; bu, diğerlerinin ne yapabildiğinin değil, 'Benim ne yapabildiğimin' ölçüsüdür. Bölümlerdeki rekabet, diğerlerine karşı verilen değil, kişinin kendine ve kendi standartlarına, becerilerine, amaçlarına karşı verdiği rekabettir.

6. Son üç nokta, benlik kavramının gözden geçirilmesini sağlayan önemli etmenlerdir. Bu benlik kavramı, öğretmenin, çalışmanın uygulanmasında öğrencinin nerede olması gerektiği ile ilgili kararından bağımsız bir duygusal özgürlük içerir.

Görev devretmenin riski düşünüldüğünde, başlama noktaları için kabul edilebilir seçenekler yaratmak önemlidir bu, beden eğitiminin 'kilit noktası' olabilir. Beden eğitimi, insanlar arasındaki beden, yapı, beceri, fiziksel özellikler, enerji düzeyleri, vs. ile ilgili büyük farklılıkları kabul eder (Mosston ve Ashworth, 2009).

Konunun Seçilmesi Ve Düzenlenmesi

Özel Program Zorluk Derecesi Kavramı

Eğimli ip örneğine tekrar bakalım. İp boyunca yer alan yükseklik dereceleri, öğrenciye aynı çalışma içinde farklı zorluk dereceleri sunar. Yapılacak iş, yüksekliğe bakmaksızın, ipin üstünden (belirli bir şekilde) atlamaktır. İpin üstündeki A,B ve C noktaları her öğrenci için farklı zorluk derecelerini ifade eder. B noktası, A noktasından daha yüksektir ve bu noktadan atlamak her zaman daha fazla enerji (çaba) gerektirir; bundan dolayı da daha zordur. Aynı şey C noktası için de geçerlidir. C noktasından atlamak, her zaman A ve B noktalarındakinden daha fazla çaba gerektirir. Bu, becerisi ne olursa olsun, her katılımcı için geçerlidir. Eğimli ip üstünden atlama örneğinde, zorluk derecesini belirleyen Etmen yüksekliktir. Çeşitli yüksekliklerin kullanılması, aynı çalışma içinde birçok zorluk derecesi yaratır.

Katılım Stilinde sıklıkla uygulanan bölümler, öğrenciyi başarılı bir şekilde başlamaya davet eder. Başlama noktasında ve performansın sonra gelen düzeylerinde başarılı olma fırsatı, sürekli katılımın gerçekleşmesini sağlar. Hiç kimse bir hareketi yapmadan öğrenmemiştir. Dışarıda bırakma reddetmeyi getirir, dahil etme ise katılıma yol açar.

Zorluk Derecesini Belirleyen Etmenlerin Tanımlanması

Katılım stili bir çalışma düzenlemek isteyen bir öğretmenin karşı karşıya geldiği önemli sorular şunlardır: ‘Seçilen çalışmadaki etmenleri nasıl belirlerim? Çalışma hakkında neler bilmem gerekir?’, bu soruları yanıtlamanızda size yol gösterecek bir malzemedir. Fiziksel çalışmaların düzenlenmesini etkileyen özel etmenlere ve dış etmenlere yönelik bir düşünme şekli sunar (Diğer disiplinlerin kendilerine ait özel etmen değerlendirmeleri vardır).

Stile Yönelik Yorumlar

Katılım stilinin hedeflerinden biri, sürekli katılım ve gelişim olduğu için, başlangıçta seçtikleri düzeyde kalan öğrencilere dikkat edin. Amaç ile gerçek arasındaki farklılığı azaltmaya çalışırken, bazen amacın yüksek, gerçeğin ise düşük olabileceğini bilin; bazen de bunun tam tersi olur - amaç düşük, gerçek (uygulama becerisi) ise yüksektir. Bu farklılık genellikle fiziksel temellere değil, duygusal temellere dayanır ve öğrenciyi bu farkı anlamaya ve onu kapatmaya yönlendirmek, öğretmenin görevidir. Bu, hassas bir konudur ve uygun sözlü davranış kullanarak ele alınmalıdır. Emirler, genellikle hedefinizi gerçekleştirmeyecektir. Öğrenciyle diyaloga girmek için zaman ayırın. Böylelikle, farkı anlayacak ve onu azaltmak isteyecektir.

Katılım stili, A, B, C ve D stillerinde görülmeyen ilginç bir olgu ortaya çıkarır. E stili bölümlerde zorluk çeken iyi uygulayıcılar vardır. Bu öğrenciler, ne yapacaklarının söylendiği durumlarda ve aşama sıralamasını bildikleri durumlarda, iyi çalışırlar. Amaçları başarılı olmaktır ve ortam, bu gereksinimlerini kolaylaştırmalıdır. Onların duygusal yapıları, ‘en iyi’ olarak diğerlerinden sık sık farklı olmalarını sağlayacak dönütü gerektirir. E stiline geçiş bazen onları rahatsız eder. Her öğrenci kendi düzeyinde ‘iyi’ olduğu için, bütün öğrencilerin eşit olduğunu kabul etmek, bazen oldukça zordur. Bir birey olmayı öğrenmek ve bu stilin bütün kararlarını vermek zorlayıcıdır. Öğretmene duygusal bağımlılığı yıkmak da bu kadar zordur. Bu, genellikle zahmetli ve hassas bir süreç olabilir (Mosston, Ashworth, 2009).

Sıklıkla dışarıda bırakılan öğrenciler, tam tersi tepki verirler ve bu stili severler. Bu öğrencilerin çoğu, ilk kez uzun bir süre dâhil olmayı yaşarlar. Bu öğrenciler bu stile uyum sağlarlar, çünkü:

a. Çalışmaya katılmalarını ve bu çalışmada başarılı olmalarını sağlayacak bir başlama noktasına sahiptirler.

b. Sürekli ilerleme ve gelişme için bir şans görürler. Bu stil her ne kadar çoğu öğrenciyi davet ediyor olsa da, özel eğitim gören öğrenciler için belki de zorunludur. Katılım stili başlangıç için mükemmel bir stildir ve daha sonra diğerlerine geçilir. Muhtemelen bütün öğrencilerin karşıt-olmama gerçekliklerini tecrübe etmeye gereksinimi vardır.

Kullanım açısından, bu stil öğretmene ve öğrencilere özgür çalışma için uzun süre sağlar. Özel program, bir dizi bölüme yönelik olarak düzenlenmelidir. Birçok sayıda çalışma ve düzey, tek bir özel programa sokulabilir. Bu stilde uygulanan tek bölümler, bu stilin bütün yararlarından yararlanma fırsatını yaratmaz. Daha fazla özgür olmayı öğrenmek zaman alır ve özel program düzenlemesi, bu hedefi gerçekleştirebilir. Bu stil hakkında söylenebilecek, en önemli şey, belki de tek şey, onun katılım gücüdür. Beden eğitimi sınıflarında, dışarıda bırakma ile yaratılan olumsuz etki, spor salonlarında farklı ayarlamaların yapılmasıyla ve farklı öğretme davranışlarıyla azaltılabilir. Eğimli ipe sağlanan katılıma teşvik o kadar kuvvetlidir ki, (sebebi ne olursa olsun) önceden dışarıda bırakılan bütün öğrenciler buna katılır. Öğrenciler adeta şunu söyler: 'Ben de bir yere sahibim. Bir şeyin parçasıyım!' (Mosston ve Ashworth, 2009).

2.4.6. Buluş Üzerine

A-E stillerinde, öğrenci üç gelişim alanı boyunca -fiziksel, toplumsal ve duygusal hareket halinde idi. Dördüncüsündeki -bilişsel alan - hareketlilik ise sınırlıydı, çünkü öğrenciden söylendiği şekilde uygulaması ve çalışması isteniyordu. Bir grup olarak A-E stillerinin özü, sunulan bilgiyi taklit etmektedir. Beden eğitiminde, belirli hareketler taklit edilir. Öğrencinin konu ile ilişkisi, öğretmenin hareketi göstermesine ve komutlar vermesine yanıt vererek ve öğretmen tarafından düzenlenen Belirli hareketleri çalışarak gelişmiştir. Kullanılan bilişsel işlemler, asıl olarak ezber ve anımsama olmuştur; onların ikisi de öğrenme için önemli noktalardır. Bir çalışmayı doğru ve uygun şekilde yapmak için, o çalışmanın ayrıntılarını anımsamak gerçekten önemlidir. A-E stilleri, öğrencilerin kendileri için bir şeyler öğrenme amacıyla, sunulan bilginin ve düzenlenen çalışmanın ötesine geçeceği buluş yöntemine başvuramaz. Öğrenci, belirli bilişsel işlemlerde aşağıdaki gibi buluş etkinliklerine katılmaz: Karşılaştırma, Sınıflandırma, Denence kurma. Sentez oluşturma, Problem çözme. Tahmin etme, İcat etme ve daha birçok... Öğretmen, bu işlemlerden herhangi birine katılımı sağlayacak ortamları nasıl yaratabilir? Öğrenciyi buluş olayına sokmak için öğretmen ve öğrenci

arasında nasıl bir yeni ilişkiler oluşmalıdır? Öğretmen bunu temkinli bir şekilde nasıl gerçekleştirir? Yeni öğrenme davranışları nelerdir?

Kuramsal ve uygulama açısından, bir grup koşuldun diğerine, bilinen gerçeklerin, kuralların ve modellerin taklit edilmesinden yeni düşüncelerin ve yeni hareketlerin üretilmesine bir geçiş arıyoruz. Bunlar öğrenci için yenidir. O halde, bu geçişin yapısı nedir? Yelpaze'deki bu geçiş noktasında Buluş Sınırı olarak tanımlanan, kuramsal ve görünmez bir çizgi vardır. Bu sınır çizgisi, bir koşullar ve ilişkiler grubu (A-E stilleri) ile diğerleri arasındadır.

A-E stillerinde, öğrenci başkaları tarafından sağlanan bilgileri alıyordu; öğrenci, belirli bir grup hedeflerin gerçekleştirilmesi için gerekli olan bir bilişsel kabullenme içindeydi. Ancak, başka hedeflere ulaşmak için, öğrencinin Buluş Sınırını geçmesi gerekir. Bunu, yukarıda belirtilen bilişsel işlemleri harekete geçirmek için yapmak zorundadır (Mosston ve Ashworth, 2009).

2.4.7. Yönlendirilmiş Buluş Yöntemi (Stili)

Öğrenciyi buluşa yönelten ilk yöntemin adı yönlendirilmiş buluştur. Bu yöntemin özelliği, özel bir öğretmen-öğrenci ilişkisi ortaya koymasındadır. Bu ilişkide, öğretmen tarafından yöneltilen bir dizi soru, öğrencinin sorulara yönelik yanıtlar vermesine neden olur. Öğretmenin sorduğu her soru, öğrenci tarafından keşfedilen tek bir yanıtı ortaya çıkarır. Bu soru dizisinin eklenerek artan etkisi, öğrencinin aranan olguyu, ilkeyi veya düşünceyi bulmasını sağlar.

Yapısı: Hazırlık evresinde bütün kararları öğretmen verir. Önemli kararlar, hedefler, bölümün hedef ve öğrenciye hedefi bulmaya yönlendirecek soruların sıralamasının düzenlemesidir. Bu stilde, uygulama evresinde öğrenciye daha fazla karar devredilir, yanıtları bulmak, öğretmenin belirlediği başlık çerçevesinde, öğrencinin konunun bölümleri ile ilgili kararlar vermesi demektir. Uygulama evresi, öğretmen ve öğrenci tarafından verilen bir dizi bağlantılı karardan oluşur. Değerlendirme evresinde, öğretmen öğrencinin her soruya (veya ipucuna) verdiği yanıtı doğrular. Bazı çalışmalarda, öğrenciler kendi yanıtlarını doğrulayabilir. Uygulama ve değerlendirme evrelerinde verilen sürekli, karşılıklı kararlar bu stile özgüdür (Mosston ve Ashworth, 2009).

Uygulanması: Bir yönlendirilmiş buluş bölümü hakkında bir fikir edinmeniz için belki de en iyi yol, aşağıdaki hazırlığı açıklayan bölümleri okumanız ve daha sonra

sıralamanın nasıl düzenleneceği ile ilgili ilk bir veya iki örneği incelemenizdir. Öğrencilerinizden birinden, kısa bir yaşantı seansı için gönüllü olmasını isteyin. Bu birebir bölüm esnasında sizin görevleriniz şunlardır:

1. Her soruyu düzenlendiği şekilde sunmayı öğrenmek
2. Öğrencinin yanıtını beklemek
3. Dönüt sunmak (yansız ve değer dönütlerinin bir birleşimi)
4. Bir sonraki soruya geçmek

Bölüm sona erdiği zaman, yaşantı sonuçlarını gözden geçirin. Sırayı takip edebildiniz mi? Her yanıtı bekleyebildiniz mi? Uygun dönüt şeklini kullandınız mı? Soruların sıralaması uygun muydu? Soru ekleme gereksinimi duydunuz mu? Bu soruları yanıtladıktan sonra, bu işlemi başka bir öğrenci ile yapmaya hazırsınızdır. Bu işlem, birçok insan için yenidir; yönlendirilmiş buluşa göre davranmayı öğrenmek zaman alır! Şimdi de, öğretmenin ve öğrencinin her karar evresindeki görevlerini gözden geçirelim (Mosston ve Ashworth, 2009).

Hazırlık Evresi

Yönlendirilmiş buluşta uygulama kararları, öğretilecek ve öğrenilecek belirli konuyu ilgilendirir. Konuyu belirledikten sonra, yönlendirilmiş buluştaki bir sonraki ve en önemli aşama, adımların sırasını belirlemektir. Bu adımlar, öğrencinin yavaş yavaş, derece derece ve güvenli bir şekilde, sonucu (bir olguyu, belirli bir hareketi, vs.) bulmasını sağlayacak sorulardan ve ipuçlarından oluşur. Her adım, bir önceki adımda verilen yanıtla bağlıdır. O halde, her adım dikkatli bir şekilde tartımalı değerlendirilmeli, denenmeli ve daha sonra sıralamadaki belirli yeri saptanmalıdır. Bu adımlar arasında konunun yapısına bağlı bir bağ olacağı anlamına da gelir.

Bağlantılı adımlar düzenlemek için, öğretmenin, öğrencinin belirli bir uyarıcıya (adıma) vereceği olası yanıtları tahmin etmesi gerekir. Eğer olası yanıtlar, çeşitlilik ve sapma gösterecek gibiyse, o zaman çeşitlilik gösteren yanıtların sayısını azaltmak için öğretmenin başka bir adım düzenlemesi gerekir. Bu adım, muhtemelen, daha küçük ve bir önceki adıma daha yakın olacaktır. Aslında, yönlendirilmiş buluşun ideal şekli, her ipucuna sadece tek bir yanıt elde edecek şekilde düzenlenmiş olanıdır. Birden fazla yanıt olasılığı olduğunda, öğretmen, öğrenciyi sadece bir olasılığı (sonuç için en uygun olan) seçmeye ve diğerlerinden vazgeçmeye yönlendirecek başka bir ipucu sunmaya hazırlıklı olmalıdır. Bu sapma, doğal olarak, yönlendirilmiş buluşta gerçekleşir.

İnsanların beyinleri farklıdır ve her zaman aynı ipucuna (ne kadar dikkatlice seçilse de), beklenen şekilde tepki vermez. Genellikle öğrenci doğru yanıtı yaklaşıacaktır, ama ek bir ipucu veya soruyla onu istenilen yanıtı yönlendirmelisiniz (Mosston ve Ashworth, 2009).

Uygulama Evresi

Yönlendirilmiş buluşta uygulama evresi, sıralama düzenini test eder. Dikkatli bir şekilde düzenlenen ve daha sonra teker teker öğrencilerle test edilen, daha sonra da Tekrar düzenlenip tekrar test edilen bir sıralamanın, be, aynı sıralama, birçok bölümde kullanılabilir ve başarı olasılığı yüksektir. Öğrencinin yanıt vermede ciddi bir başarısızlık göstermesi, tek bir adım düzenlemesinin veya bütün sıralamanın uygunsuz olduğunu gösterir. Dikkatli bir şekilde düzenlenen sıralamanın gerekmesinin yanı sıra, öğretmen bu işlemin bazı kurallarına da uymalıdır:

1. Hiçbir zaman yanıtı söylemeyin
2. Her zaman öğrencinin yanıtını bekleyin
3. Sık sık dönüt sunun
4. Bir kabul etme ve sabır ortamı yaratın

Bu davranışlar oldukça zorlayıcı görünebilir ama başarılı bir bölüm için gereklidirler. İlk kural zorunludur - eğer yanıtı söylerseniz, tek bir küçük buluşu diğerine bağlama işleminin tümünü mahvedersiniz. İkinci kural olan yanıtı beklemek, öğrencinin uzlaşma ile meşgul olması için, ona zaman vermek açısından gereklidir. Öğrencinin bir yanıt için gereksinim duyduğu süre genellikle oldukça kısadır -her soru için muhtemelen birkaç saniye. Ancak öğretmen bu süre içinde müdahale etmemeyi öğrenmek zorundadır. (Araştırma literatürü, bazı öğretmenlerin iki saniyeden fazla bekleyemediğini ortaya çıkaran bekleme süresi ile ilgili birkaç çalışma sunmaktadır.) Üçüncü kural, öğrenciye sık sık dönüt sunulmasını gerektirir. Yanıtlardan sonra kısa bir 'Evet', bir baş sallama veya 'Doğru!', bu stilin başlangıç yaşantılarında yeterlidir. Dönütün kendi içinde olduğu çalışmalarda, öğrenci bazı yanıtların sonuçlarını zaten bilecektir. Öğretmenin görevi, sorular sormaya devam etmektir. Bu, öğrenciye doğru yolda olduğunu gösterir (Mosston ve Ashworth, 2009).

Dördüncü kural, duygusal bir farkındalık gerektirir. Öğretmen sabır ve kabul etme yaklaşımı göstermelidir. Bunlar, işlemin akışını sağlayacaktır. Azarlama ve sabırsızlık, öğrencide moral bozukluğu ve huzursuzluk yaratacak ve eninde sonunda

işlemi durduracaktır. Yönlendirilmiş buluş ile duygusal ve bilişsel alanlar, öğrenme sürecinde gözle görülür şekilde birbirine geçirilir. Yönlendirilmiş buluşta uygulama, öğretmen ve öğrenci arasındaki bilişsel ve duygusal boyutların hassas bir etkileşimdir. Bunları her ikisi de, konuyla çok yakından bağlantılıdır. Her adımda ortaya çıkan gerilim ve beklenti, ancak son buluş gerçekleştiğinde ortadan kalkar. Öğrenci, yanıt kendisine verilmeden, amacı başarmış, bilinmeyeni bulmuş, öğrenmiştir! O halde, uygulama evresinde öğretmen aşağıdaki etmenlerin bilincinde olmalıdır:

- Amaç veya hedef
- Adım dizisinin yönü
- Her adımın büyüklüğü
- Adımların birbirleri ile ilişkisi
- Dizinin hızı
- Öğrencinin duyguları

Değerlendirme Evresi

Yönlendirilmiş buluşta dönütün yapısı farklıdır. Bir bakıma, dönüt, işlemin her adımında yer alır. Öğrencinin her adımda başarısını gösteren destekleyici davranış, öğrencinin öğrenmesi ve başarıları ile ilgili olumlu dönüttür. Toplam bir değerlendirme, işlemin tamamlanması, amacın başarılması ve konunun öğrenilmesi ile sağlanır. Her adımda sunulan onaylayıcı tepki, anında, doğru ve kişisel bir değerlendirmenin gerçekleşmesini sağlar. Anında uygulanan olumlu dönüt ve destek, çözümler aramak, daha fazla araştırmak ve daha fazla öğrenmek için sürekli bir destekleyici kuvvet görevi görür. Öğretmenin kabul etme davranışından ve doğru yanıtları onaylamasından oluşan bu çeşit dönüt, bir grup ortamında kuvvetli bir toplumsal etkiye sahiptir. Bu işlem bir sınıfta gerçekleştirildiğinde, katılıma istek ve açık yanıtlar verme (sözlü veya fiziksel) yayılarak artar. Gittikçe daha fazla öğrenci güvenli hisseder ve yanıt vermekten daha az korkar. Bu işlem, her ne kadar normal büyüklükteki sınıflar için verimli ve umut verici olsa da, öğretmenin deneyimi ve enerjisi bunu kalabalık sınıflarda da mümkün kılar.

Bu Stilin Sonuçları

Yönlendirilmiş Buluş Stilinin kullanılması şu anlamlara gelir:

1. Öğretmen buluş sınırını geçmeye isteklidir.
2. Öğretmen, hareketin yapısını çalışmak ve uygun soru (ipucu) dizisi düzenlemek için zaman ayırmaya isteklidir.

3. Öğretmen, bilinmeyeni deneyerek riske girmeye isteklidir. A-E stilleri öğretmen için güvenlidir; çalışmalar farklı şekillerde düzenlenir ve öğrenciye sunulur, öğrencinin görevi de bunları uygulamaktır. Performans sorumluluğu çoğunlukla öğrencinin üzerindedir. Oysaki yönlendirilmiş buluşta, sorumluluk öğretmene aittir. Doğru yanıtı ortaya çıkaracak soruları düzenleyecek kişi öğretmendir; öğrencinin performansı öğretmenin performansı ile yakından bağlantılıdır!

4. Öğretmen öğrencinin bilişsel kapasitesine güvenir.

5. Öğretmen yanıtı beklemek için isteklidir ve öğrenci yanıtı bulana kadar bekleyecektir.

6. Öğrenci bir olguyu keşfetmesini sağlayacak küçük buluşlar yapabilecek yetenektedir (Mosston ve Ashworth, 2009).

Konunun Seçilmesi Ve Düzenlenmesi

Farklı alanlarda yönlendirilmiş buluşu gösteren örnekleri incelemeden önce, aşağıdaki üç noktaya dikkat edin: Öğrenciler pek çok farklı şey bulabilirler, örneğin;

- Olgular
- İlkeler (baskın kurallar)
- Olgular arasındaki ilişkiler
- Düzen veya sistem
- Nasıl
- Neden
- Bir şeyin nedeni
- Sınırlar
- Nasıl buluş yapılacağı
- Diğerleri

Bulunacak konu veya hedef öğrenciye yabancı olmalıdır. İnsan zaten bildiği bir şeyi bulamaz. Konuları seçerken, hedef seçeneklerini hassas konuları dikkate alarak düşünmelisiniz (veya tekrar düşünmelisiniz). Bazı dini, cinsel veya siyasi konular bu stil için uygun olmayabilir. Yönlendirilmiş buluş, öğrencileri öğretmen tarafından seçilen şeyleri (hedef) görmeye ve söylemeye yönelttiği için, bu, öğrencinin geçmiş yaşantısıyla ve kişisel tercihleriyle çatışabilir. Çatışma ve utanma bölümünün amacı değildir ve öğretmen ile öğrenci arasındaki ilişkiyi arttırmayacaktır. Bu konular, fikir alışverişi yapılırken tartışılabilir; ancak, F stili bu işleme yönelik düzenlenmemiştir.

Yönlendirilmiş Buluş Stiline Yönelik Yorumlar

Öğretmenler genellikle şöyle der; ‘Genelde bu stili kullanırız; sık sık sorular sorarız.’ Sadece sorular sormanız, F stilini kullanıyor olduğunuz anlamına gelmez. Tekrar etmek gerekirse, sorular bölümün konusunun yapısıyla bağlantılı olarak mantıksal bir sıralama içinde düzenlenir. Rastgele sorular bu stilin bir parçası değildir. Eğer öğrenciler hedefe ulaşmada başarısız olursa, bunun nedeni soru dizisinin onların konudan ayrılmasına izin vermesidir. Sıralamayı tekrar gözden geçirin, düzeltin ve tekrar deneyin.

Kısa yönlendirilmiş buluş bölümleri, çalışmayı açıklamak amacıyla, (A stili hariç) diğer stil bölümleri içinde kullanılabilir. F stili, öğretmen kişisel dönüt sağladığı zaman öğrencilerle birebir olarak kullanılabilir. Doğal olarak, öğretmen, gerektiğinde bunu kullanmak için, bu işte usta olmalıdır. F stili, yeni bir konuya giriş olarak oldukça yararlıdır. Öğrenciyi anında çeker ve konunun ayrıntılarını öğrenmek için merak uyandırır. Bu stilde, bir bölüm için makul bir süre önermek zordur; ancak, kısa bölümleri yönetmek daha kolaydır ve bunlar öğrencinin dikkatini devam ettirmeyi kolaylaştırır.

Fiziksel alanda, öğrenci, öğretmenden gelen belirli uyarıcılara bağımlıdır. Gelişim alanlarındaki yeri belirleyen ölçüt bağımsızlıktır; bu durumda, öğrencinin yeri en düşük düzeye yakındır. Aynı şey toplumsal alan için de geçerlidir –öğrenci öğretmene yakından bağlı olduğu için, diğer öğrencilerle en düşük düzeyde toplumsal ilişki gerçekleşir. Duygusal alandaki yer en yüksek düzeye yakındır. Öğrenci keşfetmenin her adımında başarılı olduğu için, bu durum olumlu bir başarı duygusu yaratır.

Bilişsel alanda belirgin bir değişiklik oluşur. Belirli bir bilişsel işleme katılmak ve buluş sınırını geçmek, öğrenciyi bu alanda en üst düzeye yaklaştırır. Komut stilinden beri, öğrencilere bazı seçenekli durumlar sağlamada çok yol kat ettiniz. Her stilin, beden eğitimi programında bir yere sahip olduğunu gördünüz. Yelpaze'nin, karşıt-olmama düşüncesine dayandığını unutmayın: her öğretim stiline, başka bir stilin gerçekleştiremeyeceği belirli bir grup hedefi gerçekleştirebileceğinin anlaşılması. Belirlenen bir bölüm için belirli bir stili seçmenizin nedeni, ulaşmak istediğiniz özel hedeflerdir (Mosston ve Ashworth, 2009).

2.4.8. Problem Çözme Yöntemi (Stili)

Problem çözme Stilinin (G Stili) Yelpaze’de özel bir yeri vardır. Öğrenci, konu çerçevesinde bulma ve seçenekler yaratma işine ilk kez girer. Şimdiye kadar, konuya yönelik belirli çalışmalar ile ilgili kararları öğretmen verirken; öğrencinin görevi, ya taklit etmek ve uygulamak ya da belirli hedefi keşfetmektir. G stilinde, öğrenci belirli parametreler çerçevesinde, seçilen konuya yönelik belirli çalışmalarla ilgili kararlar verir. Bu stil öğrencinin çeşitlilik için insan kapasitesi ile uğraşmasını sağlar; öğrenciyi bilinenin ötesine geçmeye davet eder.

Beden eğitimi, spor ve dans alanları, bulma, düzenleme ve yaratma fırsatı açısından zengindir. Mümkün olan başka bir hareket veya hareketlerin farklı bir birleşimi, pas vermenin başka bir yolu, başka bir strateji, başka bir dans koreografisi her zaman vardır. İnsan hareketlerinin çeşitliliği sınırsızdır. G stilindeki bölümler için olasılıklar sonsuzdur. O halde, öğrenciyi farklı üretime katılmaya davet edecek olan öğretme davranışındaki değişiklik nedir? Yeni Ö-Ö-H ilişkileri nelerdir? Bu stil ne zaman ve ne amaçla kullanılmalıdır?

Yapısı: Bu stilde bölümler düzenlemek için, fazladan bir kararların devredilmesi olayı gerçekleşir. Öğretmen ve öğrencinin görevleri yine değişir, yeni gerçekler denenir ve yeni hedeflere ulaşılır.

Hazırlık Evresi

Hazırlık evresinde, öğretmen konuyla ilgili üç önemli karar verir:

1. Uygulanacak bölüme yönelik genel konu hakkında verilecek karar (takla atma, golf, modern dans, vs.).
2. Bölümün odak noktası olacak belirli başlık hakkında verilecek karar (geriye takla, topu deliğe sokma, dönüş, vs.).
3. Birçok farklı çözüm ortaya çıkaracak belirli bir problemin veya soru dizisinin düzenlenmesi hakkında verilecek karar.

Sorunların düzenlenmesi ile ilgili bu karar, öğretmen için bölümün en önemli noktasıdır. Ayrıca, öğretmen için en zorlayıcı bilişsel işlemdir. Öğretmen öncelikle, etkinliğin belirli parçalarını, hareket dizisini, yapısını bilmek zorundadır.

Uygulama Evresi

Uygulama evresinde, öğrenci farklı çözümlerden hangilerinin soruna uygulanabilir olduğuna karar verir. Öğrenci, problemi çözen seçenekli yanıtları bulur.

Bu çözümler, bu bölümde öğrenci tarafından bulunan belirli konuyu o oluşturur. Bu durumda, hazırlık evresinde öğretmen genel konu ile ilgili kararı verir; uygulama evresinde ise, öğrenci, konunun ayrıntıları ile ilgili kararları verir. Öğrenci tarafından keşfedilen çözümler, konuyu, bölümün içeriği oluşturur. Çözümlerin düzenlenmesi ile ilgili kararlar, öğrenci için bölümün en önemli noktasıdır. Öğrenci, bilişsel uyumsuzluk durumuna girer, sorunlara çözümler bulmaya girişir, gerçek hareketlerle onları test eder ve kesin sonuç hakkında kararlar verir.

Değerlendirme Evresi

Öğrencinin çözümü gördüğü durumlarda, başka birinin doğrulamasına gerek yoktur. Örneğin, futbol topuna vurma ile ilgili bir soruna yönelik seçenekli çözümlerin incelenmesinde, öğrenci topun gidişini seyrederek vuruşun sonucunu görebilir. Öğrenci sonucu değerlendirebilir. Diğer taraftan, bazı etkinliklerde öğrenci, çözümün bazı yönlerini göremeyebilir. Bu durumda, değerlendirme video veya öğretmen yardımıyla yapılmalıdır. Öğrenci değerlendirme evresine ne kadar katılırsa, o kadar fazla hedefe ulaşılır. Değerlendirme evresinde, öğrenci bulunan çözümlerle ilgili değerlendirme kararları verir. Öğrenci kendisine ‘Çözümüm soruya yanıt veriyor mu? Yanıtım soruyu çözüyor mu?’ sorularını sorar. Eğer yanıt ‘evet’ ise, o zaman öğrenci çözümünün, soruna yönelik başka bir olası çözüm olduğunu bilir. Eğer yanıt ‘hayır’ ise, öğrenci çözümünün geçersiz olduğunu bilir. Öğretmen işlemin devam etmesini beklemek zorundadır. Diğer zamanlarda ise, öğrencilerden biri seçenekler üretmede zorluk çekebilir. Bu, genellikle performanstaki fiziksel sınırlamalara veya bilişsel işlerdeki aralıklara bağlı değildir. Öğrenciyi işleme devam etmekten alıkoyan şey, duygusal çekinceidir. Bu durumda, bu işlemin amacını tekrar etmek ve bu bölümde amaçlanan şeyin aramak olduğu konusunda öğrenciye güvence vermek öğretmenin görevidir.

Bu Stilin Sonuçları

Bu stilin kullanılması şu anlamlara gelir:

1. Öğretmen Buluş Sınırının ötesine geçmeye hazırlar.
2. Öğretmen bir veya daha fazla konu alanında bağlantılı sorunlar belirlemeye
3. hazırdır.
4. Öğretmen, konu çerçevesinde yeni düzenlemelerin yapılabileceğini kabul edebilir.
5. Bu, önceden (önceki stillerde) değişmez olarak kabul ediliyordu.

6. Öğretmen öğrencilere buluş işlemi için gereken süreyi tanımaya hazırdır.
 7. Öğretmen buluş işlemine önem verir ve öğrenciler tarafından sunulan farklı
 8. çözümleri kabul edebilir.
 9. Öğretmen kendi çözümlerinin dışındaki çözümleri kabul edecek yapıya sahiptir.
 10. Öğretmen, farklı bilişsel üretim becerisini geliştirmenin, beden eğitiminin
 11. amaçlarından biri olduğu düşüncesini kabul eder.
 12. Öğrenciler, kendilerine bağlantılı sorunlar sunulduğunda, farklı düşünceler yaratabilecek kapasitededir.
 13. Öğrenciler bilişsel üretim ve fiziksel performans arasındaki ilişkiyi öğrenebilir.
 14. Öğrenciler, konunun ufuklarını genişleten orijinal düşünceler yaratabilecek kapasitededir.
 15. Öğrenciler diğer insanların farklı yanıtlarını kabul etme becerisine sahiptir.
- Başka olası anlamlar var mı?

Konunun Düzenlenmesi

Önceden belirtildiği gibi bu stil, kavrama ve düşünme, karşılaştırma, sınıflandırma, problem çözme, denence kurma, icat etme, vs. gibi bazı zihinsel işlemleri içerir. Beden eğitiminde, öğrencinin bu işlemlerin her biri ile uğraşmasını sağlayacak bölümler uygulamak mümkündür; ancak, hareket düzenlemede farklı üretim, bölümün amacı olduğunda, bu duruma en yardımcı olacak işlem problem çözmedir. Bu bölüm aşağıdaki noktalara yoğunlaşır:

1. Tek bir problemin ve o problemin yaratacağı sonuçların belirlenmesi.
2. Bir dizi problemin belirlenmesi.
3. Çeşitli hareketlerde problemler belirlemenin önemli noktaları

Problem Çözme Stiline Yönelik Yorumlar

Her stil öğrenciyi çeşitli alanlarda zorlar. G stili, her öğrencinin başa çıkmayı öğrenmesi gereken özel durumlar yaratır. Bu durumlar asıl olarak duygusal alanda görülür ve keşfetme işleminde ya keyif alma, ya da stres şeklinde ifade edilir (bu, genellikle G stiline oluşur). Keyif alma ifadesi, yeni düşünceler kişinin kendi düşünceleri geliştirmeye katılmaktan kaynaklanır. Bu stilde, bölümlerin havasını, sahiplik duygusu kaplar. Öğrenci ile konu arasında belirli bir yakınlaşma gelişir. Her stilin, konuyla belirli bir derecede yakınlaşma yarattığını düşünmek mantıklıdır; ancak,

buradaki fark, önceki stillerde öğrencinin başka biri tarafından düzenlenen ve sunulan konu ile bir ilişki geliştirmesidir. Bu stilde ise, konu öğrenciye aittir.

Diğer boyut streştir. Bu, genellikle G stili bölümlerinde ortaya çıkar. Bu stres, şiddet ve sıklıkta çeşitlilik gösterir, ancak kişi ne zaman farklı üretimin zorlamalarıyla karşılaşsa, ortaya çıkar. Bu stresin asıl nedeni, bilinmeyenle karşılaşmak zorunda olmaktır. Bilinmeyeni araştırmak risk almayı içerir -risk alma da stres yaratır. Bunun yanında, öğrenci, başarısızlık korkusu, hatalı olma korkusu, kişinin zihinsel sınırlamalarını açığa vurma korkusu gibi duygular yaşayabilir. Bunların hepsi stresi artırır ve farklı üretim işlemini durdurabilir. Öğretmen, bu durumların ve belirtilerin sürekli olarak farkında olmalıdır; bu bilinç, bu bölümler sırasında öğretmenin tavrını yönlendirmelidir. Bu yorumlar bütün öğrenciler için geçerli olmayabilir; bazı insanlar stres altında çok iyi çalışır. Bu durumda öğretmen, farklı öğrencilerin kapasitelerini ayırt etmek için gerekli olan anlayışı geliştirmek zorundadır.

2.4.9. Kişisel Program-Öğrencinin Tasarımı Yöntemi (Stili)

Buluş Sınırının geçilmesi şu ana kadar F ve G stillerinde ortaya çıkmıştır. F stilindeki yönlendirilmiş buluş işleminde, öğrencinin yanıtları, öğretmen tarafından sunulan titizlikle seçilmiş bir dizi uyarıcıya (sorular, ipuçları) bağlıdır. Belirli yanıt, öğrencinin buluşunu oluşturur. G stilinde, farklı üretim işlemi, öğrenciye seçenekli hareketler bulmada daha büyük bir özgürlük tanır. Öğretmene bağımlılık azaltılır. Öğrencinin her çözümü, öğretmen tarafından sunulan ayrı bir uyarıcı gerektirmez.

Bununla beraber, bu stilin yapısı ve özü, öğrenci ile öğretmen arasında kuvvetli bir bağ geliştirir, çünkü soruyu düzenleyen kişi öğretmendir. G stilinde, öğrenci farklı hareketlere sahip olmada daha özgürdür, ancak problemin nasıl düzenleneceğine öğretmen karar verir. H stili, Buluş Sınırının ötesinde yer alan başka bir aşamayı ortaya koyar. Bu stilde soruyu veya problemi öğrenci bulur ve düzenler. Bu stilde, genel konu ve bu genel konu çerçevesindeki genel başlık ile ilgili kararı öğretmen verir. Öğrenci, bu başlık çerçevesinde, sorular (sorunlar) ve çözümler ile ilgili kararlar verir. Öğrenci, kategorilere, temalara ve hedeflere göre çözümleri düzene sokar. Bu da, öğrencinin bulunduğu ve düzenlediği kişisel programı oluşturur. Bu program öğrenciye, performansında ve belirli başlıktaki gelişiminde yol gösterir.

Yapısı: Bu stile katılım için gerekli olan bilgiler ve fiziksel beceriler, A-G stillerinde oluşan yaşantılardan meydana gelir. Bir dizi H stili bölüme katılmak, buluş

işlemine ve farklı üretime aşinalık kadar, kişinin fiziksel becerileri hakkında bilgisi olmasını da gerektirir. Ayrıca, öğrencinin uzun vadeli bir programın gelişimini ve kullanılmasını kaldıracak duygusal kapasiteye sahip olması gerekir.

Hazırlık Evresi

Öğretmen seçilen, genel konu alanı ile ilgili karar verir. Öğretmen, öğrencinin kendi kişisel programını geliştirmek için hangi başlığı kullanacağına karar verir.

Uygulama Evresi

1. Kararların devredilmesi uygulama evresinde gerçekleştirir. Öğrenci, soruları ve çözümleri nasıl düzenleyeceğine karar verir.

2. Öğrenci, tamamlanan programın nelerden oluşacağına karar verir. Bu önemli noktalar, etkileşim sonrası evresinde kriterler olarak kullanılır. Öğretmenin görevi, öğrencinin konu ve/veya stil ile ilgili sorularını yanıtlamaktır. Ayrıca, öğretmen öğrencinin nerede olduğunu ve nasıl ilerlediğini doğrulamak için, konu bağlantılarını tekrar gözden geçirmek için, vs. öğrenciyle temas içinde olur.

Değerlendirme Evresi

Öğrencinin görevi, çözümleri gözden geçirmek, sorunlarla bağlantıları açısından doğruluklarını kanıtlamak, bağlantılar kurmak, bunları kategorilere ayırmak ve kişisel programın oluşmasını sağlamaktır. Öğretmen programın ilerleyişi, ölçütlerin karşılanması, ortaya çıkan çelişkiler ile ilgili olarak ve öğrencinin sorularını yanıtlamak için öğrenci ile diyaloga girmelidir.

Kişisel Program Stilinin Uygulanması

Bu başlık altında, konu alanı ifadesi, hareketin genel parametrelerini tanımlar (top sporları, jimnastik, gelişim hareketleri ve açık hava sporları gibi). Başlık, bu konunun bir bölümünü (veya bölümlerini) oluşturur (voleybol, atlama, kuvvet gelişimi ve kaya tırmanışı gibi). H stilini seçerken düşünülmesi gereken belki de en önemli şey, öğrencinin (veya öğrencilerin) buna hazır olup olmamasıdır. H stiline katılım, önceden A-G stillerinde kazanılmış yaşantıları gerektirir. Öğrenciler, seçilen başlığın bazı yönlerini (genellikle A-E stillerinin bir sonucudur) uygulamada belirli bir düzeyde usta olmalı ve keşfetme işleminde kendilerini rahat hissetmelidir (F-G stilleri). Bu altyapı deneyimleri ile öğrenciler H stilinde üretken olabilirler. H stilinde üretken katılım, tecrübesiz birinin başa çıkamayacağı zorluklar ortaya koyar; hayal kırıklığı ve ilerleyememe ortaya çıkacaktır.

Bu stilin tanıtılması ayrıntılı bir şekilde yapılmalı ve sabırlı olunmalıdır. Öğrenciler görevlerini ve sizin beklentilerinizi açık bir şekilde anlamalıdır. H stilin ilerleyişinde zaman çok önemlidir. H stili belirli bir süre alan bir dizi bölümde uygulanmalıdır. Öğrencilerin düşünmek, denemek, uygulamak ve kaydetmek için zamana gereksinimi vardır. H stili aceleye getirilemez -düşüncelerin sonuçlarının ortaya çıkması için daima zaman gereklidir. Öğretmenin, öğrencinin üretimini ve performansını gözlemlemek, öğrencileri dinlemek ve periyodik kişisel görüşmeler yapmak için zamana gereksinimi vardır.

H stili işlemi katılımcılar için heyecan vericidir. Düşünceler geliştirme ve onları bir oraya getirme düşüncesi, stili kaldıracı öğrencileri güdüler. Büyük hevesle ve çeşitli düşüncelerle yola çıkıp, denemenin ve keşfetmenin zorluğuna dayanamayanlar da vardır. Böyle öğrencilerle karşılaştığımızda, stili değiştirin ve daha uygun bir zamanı bekleyin. Öğretmen, bütün öğrencilerin bu stile katılmasında ısrar etmemelidir. Bu oldukça büyük bir özgürlük sunan, son derece bireysel bir stildir. H stili bölümler öğrencinin seçimlerinden, yaratıcılığında ve kararlarından oluştuğu için, bunlardan örnekler vermek hemen hemen olanaksızdır. Önceki bölümler bu stilin ruhunu ve işlemin önemli noktalarını açıklamaktadır.

2.4.10. Öğrencinin Başlatması Yöntemi (Stili)

Komut stilinden beri uzun bir yol kat ettik. Çeşitli stiller tanımladık, onların Yelpaze'deki yerlerini gördük ve öğrencinin gelişimine katkılarını inceledik. Öğrencinin, öğretme-öğrenme bölümlerinde en üst düzeyde karar vermeye hazır olduğu bir noktaya ulaştık.

Yapısı: Bu stil, her ne kadar yapı ve işleyiş açısından H stiline benzese de, önemli bir değişikliği beraberinde getirir. İlk kez burada öğrenci stili başlatır. Öğrenci kendi gelişimi için ilerlemeye, araştırmaya, bulmaya, bir program düzenleyip onu uygulamaya hazır olup olmadığını bilir. Öğrenci öğretmene gider ve I stilde bir dizi bölümü yönetmeye istekli olduğunu ifade eder. Bu, oldukça önemli bir değişikliktir! Başlatmaya hazır olma ve başlatma becerisi, öğrenci ve öğretmen için farklı bir gerçek yaratır. Öğrenci, öğretme-öğrenme bölümlerini başlatmak ve yönetmek için en üst düzeyde sorumluluk alır. Bu stilin özelliği öğrencinin işlemi başlatmasıdır ve bütün sınıf aynı anda bu noktaya ulaşamaz. I stili her zaman bireysel bir stildir.

Yelpaze'de ilk kez hazırlık kararları öğretmenden öğrenciye devredilir. İşleyiş açısından bu, şu anlamlara gelir: Bu stile katılımı öğrenci başlatır. 'I stilinde yer almak istiyorum. Kendi sorunumu/sorunlarımı belirlemeye ve çözümler aramaya hazırım.' Bu tutum öğrencinin bu stile katılmaya hazır olduğunu gösterir (Bütün bir sınıf aynı anda bu stil için hazır olamaz). Hazırlık evresinde bütün kararları öğrenci verir. Etkileşim evresinde öğrenci, etkileşim-öncesinde belirlenen sorunlara göre, keşfetme ve hareketlerin uygulanması ile ilgili kararları verir. Bu hususta, öğrencinin görevi H stilinin etkileşim evresindeki ile aynıdır-çözümler bulma ve onları inceleme. Ayrıca, etkileşim evresinde öğrenci, hazırlık evresinde verdiği kararları, uygulama evresinde gerçekleşen buluşları ve uygulamaları paylaşmak için periyodik olarak öğretmenin yanına gider.

Uygulama evresinde öğretmenin görevi, dinlemek, seyretmek, sorular sormak ve atlanılan kararlarla ilgili olarak öğrenciyi uyarmaktır. Öğretmen destek görevi görür. Uygulama evresinde, hareketleri değerlendirme ile ilgili bütün kararları öğrenci verir. Bu değerlendirme, hazırlık evresinde belirlenen değerlendirme işlemi ölçütlerine bağlı olarak gerçekleştirilir. Bütün bu işlem öğrenci tarafından ve öğrenci için yapılır. Burada da öğretmenin görevi yardımcı olmak, öğrenciyi dinlemek ve hareket yoluyla ortaya koyduğu çözümleri seyretmektir. Eğer öğretmen çelişkiler görürse, öğrencinin bunları da ortaya çıkarmasını sağlayacak sorular sormak öğretmenin görevidir. Öğretmen değerlendirmez ve yargılamaz. Beden eğitiminde, buluşların 'kesin sonucu', yazılı bir belge, görsel bir model ve buluşun bölümlerinin veya hepsinin fiziksel olarak uygulanması yoluyla ortaya konulabilir (Mosston ve Ashworth, 2009).

Hazırlık evresi

Öğrenci konu alanı çerçevesinde belirli bir başlık seçer. Örneğin, su sporları alanında, öğrenci 'ulaşım ve su oyunları' üzerinde yoğunlaşmaya karar verebilir. Öğrenci bu başlığın olanaklarını araştırmak ve bulmak için nasıl bir ortam kullanacağına karar verir. Örneğin, ortam, bir gölcük içinde, 'anakara' ya makul bir yakınlıkta küçük bir ada olabilir. Adanın bir kısmı kayalarla, bir kısmı yüksek ağaçlarla kaplıdır. Kayalar, ada ile çalılıklarla kaplı olan "anakara" arasında suda çıkıntılar oluşturur. Öğrenci, bu başlıkla bağlantılı problemler belirlemek için hangi aletlerin ve malzemenin gerekli olduğuna karar verir.

Artık öğrenci bu başlıkla bağlantılı sorular ve problem belirleme ile ilgili kararlar verir. Örnek: Ada ile anakara arasındaki su yolu hangi şekillerde kullanılabilir? Ne için uygundur? Yüzmek? Dalmak? Yürüyerek geçmek? Kayaların çevresinden nesnelere yüzdürmek? Ada ile anakara arasındaki dar bölüm için düzenlenebilecek kara ve su oyunları nelerdir? Sorutabilecek daha birçok soru vardır. Öğrenci diğer etkileşim-öncesi kararlarını verir. Bunlara, işlemi ve çözümleri değerlendirmeye yönelik bir plan da dâhildir. Ölçme işlemleri değerlendirme, evresinde gerçekleşecektir.

Uygulama Evresi

Öğrenci, problemleri çözecek çeşitli hareketleri deneyerek, inceleyerek ve bularak her probleme yanıt bulur. Yanıtların bazıları, bilişsel alan içinde kalır; diğerleri ise bilişsel. İşlemin ve fiziksel performansın sonuçlarıdır. Hazırlık evresinde belirlenen problemlere yönelik yanıtlar, çeşitli yüzme hareketleri, yüzdürme hareketleri, kara oyunları, vs. içerebilir. Öğrenci bulduğu hareketleri, belirlenen parametrelere göre kategorilere ayırır. Bu kategoriler şunlar olabilir.

Alet kullanmadan suyun içinden veya üstünden karşıya geçmek. Alet kullanılarak karşıya geçmek (suyun üstünde yüzerlik için kütük, asılmak için ip, vs.). Çıkıntı oluşturan kayaların kullanıldığı engelli bir rota. Suyun altından ilerleme (çeşitlemeleri). Küçük taşların kullanıldığı oyunlar. Adanın kenarında bulunan kayaların ve su içindeki bir kayanın kullanıldığı oyunlar. Sığ dalış, derin dalış olanakları. Diğerleri.

Uygulama evresindeki denemeler sırasında, öğrenci problemin düzenlenmesinde ayarlamalar yapar, sıralamayı ve diziyi yeniden düzenler, amaçlanan kategorilerin geçerliliğini kontrol eder ve bu ortama uygun hareketlerden oluşan birleştirilmiş planı yavaş yavaş kurar. Hi stili ancak bir dizi bölüm kullanılabilceği zaman yapılır. Kişinin kendini keşfetme işlemine kaptırabilmesi için, bu çeşit bir katılım birkaç hafta veya daha uzun bir zaman gerektirir (Mosston ve Ashworth, 2009).

Değerlendirme Evresi

Hareketin her uygulanişıyla, soruna bir çözüm üretmesi açısından geçerliliğinin kontrol edilişıyla ve bir kategoriye girmesinin doğrulanışıyla kararlar verilmiş olur. Bütün işlem boyunca öğrenci sonuçları düzenli bir şekilde kaydeder. Böylece, bütün yazılı sonuç, problemler ile çözüm kategorileri arasındaki ilişkileri gösterir. Bu işlemin sonunda, öğrenci programın bölümlerini veya hepsini, gözlem yapan öğretmen veya

bazen de arkadaşlardan veya konuklardan oluşan bir seyirci grubu karşısında uygulayabilir. Aynı işlem ve aynı yöntemler, vücut hareketleri ile başka ortamlar, çeşitli malzemeler, nesnelere ve başka insanlar arasındaki ilişkileri inceleyen programlar bulmak ve düzenlemek için kullanılabilir.

2.4.11. Kendine Öğretme Yöntemi (Stili)

Bu stil hakkında söylenmesi gereken fazla bir şey yoktur. Yelpaze kararların öğretmenden öğrenciye devredilmesini sağladığında J stili ortaya çıkar. Yelpaze'nin özündeki mantık, bizi, bir kişinin kendisi için bütün kararları vermesinin mümkün olduğu düşüncesine yöneltir. Bu stil sınıfta değil, bireyin kendini eğitmekle uğraştığı durumlarda gerçekleşir. Bu çeşit durumlarda, önceden öğretmen ve öğrenci tarafından verilen bütün kararlar aynı kişi tarafından verilir. Bu kişi hem öğretmen, öğrenci rolüne girer. Görevleri karşılıklı etkileşimi, kişinin düşüncelerinin ve yaşantılarının gizliliği içinde gerçekleşir. Seyirciye, dışarıdan gözlem yapan veya değerlendirme yapan birine gerek yoktur. Eğer bu gerekliyse, bu, bireyin kişisel alanının dışına çıkılmasına neden olabilir. Bu stil her zaman, her yerde ve herhangi bir toplumsal durumda, ortamda veya siyasi sistemde uygulanabilir. Bu, insanın ölçülemez öğretme, öğrenme ve büyüme kapasitesinin bir kanıtıdır. (Mosston ve Ashworth, 2009).

2.5. Beden Eğitimi Dersinde Kullanılan Diğer (Geleneksel) Yöntemler

Geleneksel öğretim yöntemlerinin Beden Eğitimi derslerine uyarlanmış şekli yalnızca Psikomotor Becerileri ele alıp geliştirmek üzerine kuruludur. Bilişsel ve Sosyal beceriler açısından bireyin Beden Eğitimi derslerindeki gelişimi izlenmemektedir. Oysa ki; Yapılandırmacı Yaklaşımla beraber Beden Eğitimi derslerinde insan gelişiminin bu üç boyutta gelişmesi hedeflenmiştir (Demirhan, 2002).

Geleneksel Öğretim yönteminin Beden Eğitimi derslerinde genellikle uygulanan şekli; Anlatım yöntemidir. Geleneksel eğitim yöntemine dayalı anlatım yönteminde tüm kararlar öğretmen tarafından verilir. Konu ile ilgili tüm açıklamaları öğretmen yapar. Öğrencilerin önemli noktalara dikkat etmesini sağlar. Dersin uygulama kısmında, öğretmen, doğru olan becerinin nasıl yapılacağını göstererek (gösterip-yaptırma) öğrencilerden uygulamalarını ister. Öğrencilerin beceriyi uygulaması esnasında, gerekli dönüt ve düzeltmeleri yine öğretmen verir (Güneş ve Çoknaz, 2010). Birçok öğrenci günlük yaşamında karşısına çıkan problemleri çözmek için yardım almaya eğilimlidir. Oysa ki, geleneksel öğretim yönteminin izlendiği bir sınıfta

öğrencilerin çözemedikleri bir problem için arkadaşlarından yardım almaları öğretmen tarafından hoş karşılanmamaktadır. Geleneksel öğretim yöntemleri öğrencileri düşündürmeyen, araştırmaya yönlendiren etkinliklere yer vermediğinden, öğrenciler ezber yoluna mecbur bırakılmakta ve bilgilerini yeni buluşlar için kullanma, problem çözme böylece bilgiyi yeniden yapılandırma fırsatlarına da sahip olamamaktadırlar. Geleneksel yöntemlerle derslerin işlendiği sınıflardaki öğrencilerin kendi öğrenmelerinin sorumluluğunu taşıyamayacak kadar edilgin olduğu görülmektedir. Böylece öğrencilerin öz güvenleri ve yaratıcılıkları yok edilmektedir (Açıkgöz, 2003).

Geleneksel Öğrenme Yöntemleri ile öğrenme, öğrencilerde düşünmeden, eleştiri ve yorum yapmadan bilgi yüklenmesine neden olmaktadır. Dolayısıyla, öğrencilerin bireysel farklılıkları göz ardı edilmektedir. Bu yöntemler, okulun ve öğretmenin kişisel öğretilerini merkeze alıp, öğrenmeyi edilgen konuma getirmektedir (Şahinel, 2005).

Geleneksel Öğretim Yönteminin kullanıldığı bir sınıfta; öğretmen öğrencilere soru sorduğunda sınıfın ilgi odağı bir anda sorunun sorulduğu kişilere dönüşmektedir. Bu yüzden öğrencilerin vereceği yanlış cevaplar, tüm sınıf tarafından gözlenecektir (Gelici ve Bilgin, 2011).

Günümüzde bilimde yaşanan teknolojik gelişmeler sınıf yapılarının ve uygulanan müfredatın değişmesine neden olmuştur. Artık birbiriyle yarışan bireylerin oluşturduğu sınıf ortamları yerine, birbirlerine yardım ederek öğrenen öğrencilerden oluşan sınıflar ve başarılarından söz edilmektedir (Gelici, Bilgin, 2012).

2.5.1. Tutum Kavramı

Tutum; öğrenmeyle kazanılan, bireyin davranışlarına yön veren, karar verme sürecinde yanlılığa neden olan bir olgudur. Tutumlar yaşantı ve deneyimlerle, öğrenme süreci sonunda oluşur (Tavşancıl, 2002).

Bilişsel, duygusal ve davranışsal bir kavram olarak tutum, bireyin dünyadaki geçici veya sürekli varsayımlarını, beklentilerini, benzer insanlarla diğerleri arasındaki farklılıklarını; değer ve bakış açılarını, neyin doğru neyin yanlış olduğuna ve nelere yaklaşılması, nelerden kaçınılması gerektiğine ait inançlarını içerir. Bireyin bazı tutumları benlik bilinci kavramı içerisine neleri dahil ettiğini, neleri dışarıda bıraktığını gösterirken, bazıları ise nelerden (aile, aile dışı biçimsel gruplar, okul, siyasi parti, din, ideoloji gibi) etkilendiğini gösterir (Tolan ve ark, 1985).

Tutum gözlenebilir bir davranış değil, davranışa hazırlayıcı bir eğilimdir (Türkçapar, 2011).

Yaşantılar yoluyla elde edilen tutumların bazı özellikleri şu şekilde sıralanabilir:

- Birey bir objeye ilişkin bir tutum oluşturduktan sonra, ona yansız bakamaz.
- Bir objeye ilişkin olumlu ya da olumsuz bir tutumun oluşması, ancak o objenin başka objelerle karşılaştırılması sonucu mümkündür.
- Kişisel tutumlar gibi toplumsal tutumlar da vardır. Toplumsal tutumlar, toplumsal değer, grup ve objelere yönelik tutumlardır (Tolan ve ark, 1985).
- Tutumlar, “güç” ve “derece” bakımından farklılıklara sahip olabilirler.
- Genelde tutumlar arasında da bir “tutarlılık” vardır (Kağıtçıbaşı, 2005).

Bireylerin belirli kişi, grup ve fikirleri benimseme düzeyleri davranışlarını yönlendirmektedir. Kişilerin belirli konulardaki tutumları onları kabul veya reddetmeye yönelik bir çeşit hazır oluş hali ya da eğitimi yaratmaktadır. Bireyin tutum ve değer yargıları davranışlarını yönlendirmektedir (Özguven, 2000).

Tutumlar yalnızca birer davranış veya duygu eğilimi değil, biliş-duygu-davranış eğilimi bütünleşmesidir (Kağıtçıbaşı, 1999). Tutumu oluşturan öğeler; Bilişsel duyuşsal ve davranışsal öğelerdir. Bu üç tutum ögesi karşılıklı etkileşim içindedir ve birinde ortaya çıkan bir değişiklik, tutarlılığı korumak için, diğer öğelerle zincirleme bir değişime neden olur. Yani, bireyin bir tutum konusuna karşı olumlu-olumsuz tavrı değiştiğinde, ona karşı tutumunun zihinsel ve davranışsal ögesi de yeniden düzenlenir. (İnceoğlu, 2004).

Beden eğitimi ve spor dersinin insan sağlığı açısından önemini kavrama, tutumun bilişsel bileşenine; beden eğitimi ve spor dersini sevip sevmeme, tutumun duygusal bileşenine; beden eğitimi ve spor dersine sürekli katılma, tutumun edimsel (davranışsal) bileşenine örnek olarak verilebilir (Demirhan ve Altay, 2001).

Bireyin tutumları iki şekilde değişebilir; Birincisi, bireyin farkında olarak veya olmayarak sahip olduğu tutuma aykırı davranışta bulunmasıdır. Bu durum küçük bir ihtimalle de olsa tutumu değiştirebilir. Tutumlarda değişikliğe yol açabilecek ikinci ve etkili yol ise, ikna edici bir iletişim içinde bulunmaktır. Özellikle ergenlik dönemindeki bireyler akranlarından, güvenilir kabul edilen kişilerden etkilenebilirler. Bu tip kişilerin ergen bireyle iletişimi tutumlarının kabuğunu kırıp, değişimine sebep olabilir (Akpınar, 2006).

Oskamp (1977), bireyin tutumlarının oluşmasına etki edebilecek kaynakları genel olarak belirleyerek şu şekilde sınıflandırmıştır:

- Ailenin (ana-baba) etkisi,
- Çevrenin (akran grupları, akrabalar, öğretmenler...) etkisi,
- Direkt kişisel deneyimleri, kişilerin tutumlarının oluşumuna etki eder (Güllü 2007).

Alan yazında tutumların dört temel işlevinin olduğu belirtilmiştir:

1. Bilgi işlevi,
2. Araçsal (faydacılık, yararçı) işlevi,
3. Egoyu savunma işlevi,
4. Değer ifade edici işlevi (Tolan ve ark, 1985; İnceoğlu, 2004; Arkonaç, 1998).

2.5.2. Voleybol

Voleybol file ile bölünmüş bir oyun alanında, iki takım arasında oynanan bir spordur türüdür. Bu oyunda amaç, topu filenin üzerinden rakip takımın oyun alanına göndererek rakip oyun alanının zeminine temasını sağlamak veya rakip oyun alanındaki oyunculardan bir veya bir kaçına temas ederek oyun dışına çıkmasını sağlamak ve aynı zamanda rakip takımında aynı amaca ulaşmasını engellemeye çalışmaktır. Her takım, kendi oyun alanı üzerinde bulunan topa, blok teması hariç üç vuruş yapma hakkına sahiptir. Top oyuna servis vuruşu ile dahil edilir. Rally; topun oyun alanına temas etmesi, oyun dışı olması veya takımlardan birinin hata yapması sonucu hakemlerin düdüğüne kadar devam eder. Voleybolda bir rally kazanan takım bir sayı kazanır (Rally Point). Servis karşılayan takım rally'yi kazandığında, bir sayı ve servis kullanma hakkı kazanır. Servis kullanma hakkını kazanan takımın oyuncuları kazandıkları ilk anda saat yönünde bir pozisyon dönerler (Fivb, 2015).

Voleybol, beden eğitimi öğretmeni olan William George Morgan (1870-1942) tarafından "mintonette" adı altında 1895 yılında Amerika'da oynatılmaya başlanmıştır (Fivb, 2015). 1896 yılında YMCA' nın Springfield Kolejini düzenlediği bir organizasyonda, Morgan bu yeni oyunu tanıtmaya fırsatı buldu. Oyunu izleyenler arasında bulunan, Profesör Alfret T. Halstead, Morgan' a oyunun isminin, topun havadaki hareketlerinden yola çıkarak "Volley Ball" olarak değiştirilmesini önerdi ve bu teklif Morgan tarafından kabul edildi. 1895 yılında oyunun sunumu ve basit kuralları birinci

baskı raporu olarak yayımlandı. 1897 de daha geniş kapsamlı olmak üzere ikinci basım resmi el kitabının yayımlanması, takip eden diğer gelişmedir (Fivb, 2015).

1916 yılında Voleybol Kuralları Rehber Kitabının da yayımlanması ile Voleybolun dünyadaki tanıtımı daha da hızlanmış oldu. 1930'lu yıllara gelindiğinde, voleybol artık tüm dünyada bilinen ve yaygın olarak oynanan spor ve rekreasyon amaçlı bir oyun haline geldi (Fivb, 2015).

Voleybol tarihindeki en önemli gelişmelerden birisi de; FIVB (Federation International Volleyball) yani Uluslar Arası Voleybol Federasyonu'nun kurulması olmuştur. FIVB, 18-20 Nisan 1947 yılında, Belçika, Brezilya, Çekoslovakya, Mısır, Fransa, Hollanda, Macaristan, İtalya, Polonya, Portekiz, Romanya, Uruguay, Amerika Birleşik Devletleri ve Yugoslavya ülkelerinin katılımıyla, Fransız Paul Libaud başkanlığında, Paris şehrinde kurulmuştur. 14 ülke temsilcisinin katıldığı oylama sonucunda, FIVB'nin ilk federasyon başkanı Fransız Paul Libaud seçilmiştir. Tam 37 yıl süren federasyon başkanlığının ardından Libaud, başkanlık görevini 1984 yılında Meksikalı, Dr. Ruben Acosta'ya bırakmıştır (Fivb, 2015).

Türkiye'de ilk olarak I. Dünya Savaşını izleyen barış günlerinde 1919- 1925 yıllarında oynanmaya başlayan voleybol, İstanbul'da YMCA (Genç Hristiyanlar Birliği) müdürlüğü yapan Amerikalı Dr. Deaver tarafından Türkiye'ye getirilmiştir. Derneğin Çarşıkapı'daki spor salonunda oynanmaya başlatılan voleybol, kısa zamanda beden eğitimi öğretmenlerinin dikkatini çekmeyi başarmıştır (Karacabey ve Paşaoğlu, 2011). 1919 yılında Türkiye'ye giren voleybol ile ilgili ilk basılı yayın, yine YMCA derneğinin çalışmalarıyla 1921 yılında çıkartılan Voleybol Nizamnamesi'dir.

Aynı dönemlerde İstanbul Cağaloğlu'ndaki Erkek Muallim Mektebinde görev yapan Selim Sırrı Tarcan, YMCA'da görüp oynadığı voleybol oyununun, fiziksel yetenekleri geliştiren, eğlenceli ve temiz bir spor olduğunu söyleyerek, kendi öğrencilerine de öğretmeye başlamıştır. Bu sporu öğrenerek mezun olan öğrenciler, öğretmen olarak Türkiye'nin çeşitli bölgelerine dağılmış ve ülke genelinde voleybolun yaygın hale gelmesine sebep olmuşlardır (Karacabey ve Paşaoğlu, 2011).

1949 yılında ilk kez organize edilen Türkiye Voleybol Şampiyonası Türkiye'de voleybol kulüpleşmesine zemin hazırlamıştır. 1952 ve 1957 yılları arasında dış temaslarda bulunarak bu konudaki eksikliklerini gidermeye çalışan Türkiye, ilk milli düzeyde resmi müsabakasını 1953 yılında Yugoslavya ile oynamıştır. 1958 yılında ise

Türkiye milli takımı ilk kez Avrupa Voleybol Şampiyonasına katılmış ve yine aynı yıl Türkiye Voleybol Federasyonu (TVF) Vahit Çolakoğlu başkanlığında kurulmuştur (Aracı, 2006; Karacabey ve Paşaoğlu, 2011; Vurat, 2000).

2.5.3 Voleybol Oyun Sahası

Oyun alanı ve serbest bölgeyi kapsayan Oyun Sahası, dikdörtgen ve simetrik olmalıdır. Oyun alanı, 18x9 m ölçülerinde bir dikdörtgendir ve her yönde en az 3 m genişliğinde olan bir serbest bölge ile çevrilmiştir. Oyun sahasının üzerinde bulunan serbest oyun boşluğu, her türlü engelden arındırılmış olmalıdır. Serbest oyun boşluğu, oyun sahası yüzeyinden ölçüldüğünde en az 7 m yüksekliğinde olmalıdır. FIVB, Dünya ve Resmi Müsabakalarında serbest bölge yan çizgilerden ölçüldüğünde en az 5 m ve dip çizgilerden ölçüldüğünde en az 8 m genişliğinde olmalıdır. Serbest oyun boşluğu ise oyun sahası yüzeyinden ölçüldüğünde en az 12,5 m yüksekliğinde olmalıdır (Tvf, 2015).

Voleybol sahasının yüzeyi düz, yatay ve yeknesak olmalıdır. Oyuncular için sakatlanmaya yol açacak herhangi bir tehlike barındırmamalıdır. Pürüzlü ve kaygan yüzeylerde oynanması yasaktır. FIVB Dünya ve Resmi Müsabakalarında sadece tahta veya sentetik bir yüzeyin kullanılmasına izin verilmiştir. Bu yüzey daha önce FIVB tarafından onaylanmış sahalar kullanılabilir. Kapalı salonlarda oyun alanının yüzeyi açık renkte olmalıdır. FIVB, Dünya ve Resmi Müsabakalarında çizgilerin beyaz renkte olması gerekir, serbest bölge çizgileri renkleri de birbirlerinden farklı olmalıdır (Tvf, 2015).

Voleybol oyun alanı ve serbest bölgede yer alan diğer saha ve bölgeler şu şekildedir:

- a. **Ön bölge:** Her oyun alanında ön bölge orta çizginin tam ortası ve hücum çizgisinin arka kenarıyla sınırlıdır. Ön bölgenin yan çizgiler dışında serbest bölgenin sonuna kadar uzandığı varsayılır.
- b. **Servis bölgesi:** Servis bölgesi, her bir dip çizginin gerisinde 9 m genişliğindeki alandır. Bu bölgenin yan sınırları, dip çizgilerden 20 cm geriye, yan çizgilerin uzantısı olarak çizilen 15 cm uzunluğunda iki kısa çizgiyle belirlenir. Her iki kısa çizgi de servis bölgesinin genişliğine dahildir. Servis bölgesinin derinliği serbest bölgenin sonuna kadar devam eder.

- c. Oyuncu değiştirme b6lgesi:** Oyuncu değiştirme b6lgesi, her iki h6cum çizgisinin yazı hakemi masasına kadar olan uzantısı ile sınırlıdır.
- d. Libero değişim b6lgesi:** Libero değişim b6lgesi, serbest b6lgenin, takım sıraları tarafındaki bir b6lümü olup, h6cum çizgisi uzantısından dip çizgiye kadar olan alanla sınırlandırılmıştır.
- e. Isınma sahası:** FIVB, D6nya ve Resmi M6sabakalarında ısınma sahaları yaklaşık 3x3 m boyutlarında, serbest b6lgenin dışında ve oturma sıralarının bulunduğu taraftaki k6şelerde yer alır
- f. Ceza sahası:** Yaklaşık 1x1 m boyutlarında olan ve 2 sandalye bulundurulan bir ceza sahası, her bir dip çizgi uzantısının dışında olacak şekilde, kontrol sahası içinde yer alır. Bu sahalarda 5 cm genişliğinde kırmızı bir çizgiyle sınırlandırılabilirler (Tvf, 2015).

2.5.4. Voleybol Oyun Yapısı

Voleybol, 6 as 6 yedek olmak üzere toplam 12 oyuncudan oluşan takımların mücadelesidir. Takım yöneticileri ise; 1 Koç, en fazla 2 yardımcı koç, doktor ve masörden oluşur. Koç takımın lideridir. Oyun alanı içerisinde koç tarafından seçilen bir takım kaptanı da oyun içerisinde arkadaşlarında liderlik yapmaktadır.

Oyuncular, 1'den 20' ye kadar numaralandırılmış forma, şort, çorap ve spor ayakkabıları ile sahada mücadele ederler.

Voleybol oyunu setler üzerinden oynanan bir spor dalı olması nedeni ile setlerde üstünlük kazanan takım müsabakayı galip olarak tamamlar. 5 set üzerinden oynanan voleybol müsabakalarında 5 setin 3'ünü kazanan takım müsabakanın galibi olmaktadır. 2 – 2 lik eşitlik durumlarında 15 sayı üzerinden oynanan netice (5.Set) setinde galip takım belirlenmektedir.

Voleybolda netice seti hariç tüm setler 25 sayı üzerinden oynanmaktadır. 25 sayıya ulaşan takım seti kazanır ancak setin sonunda 24-24 'lük eşitlik söz konusu olduğu durumlarda; set bir takımın iki sayılık farka ulaşmasına kadar devam ettirilir. Aynı durum netice (5.set) setinde ise 14-14'lük eşitlikte de geçerlidir.

Takımlar şu durumlarda sayı kazanabilmektedirler:

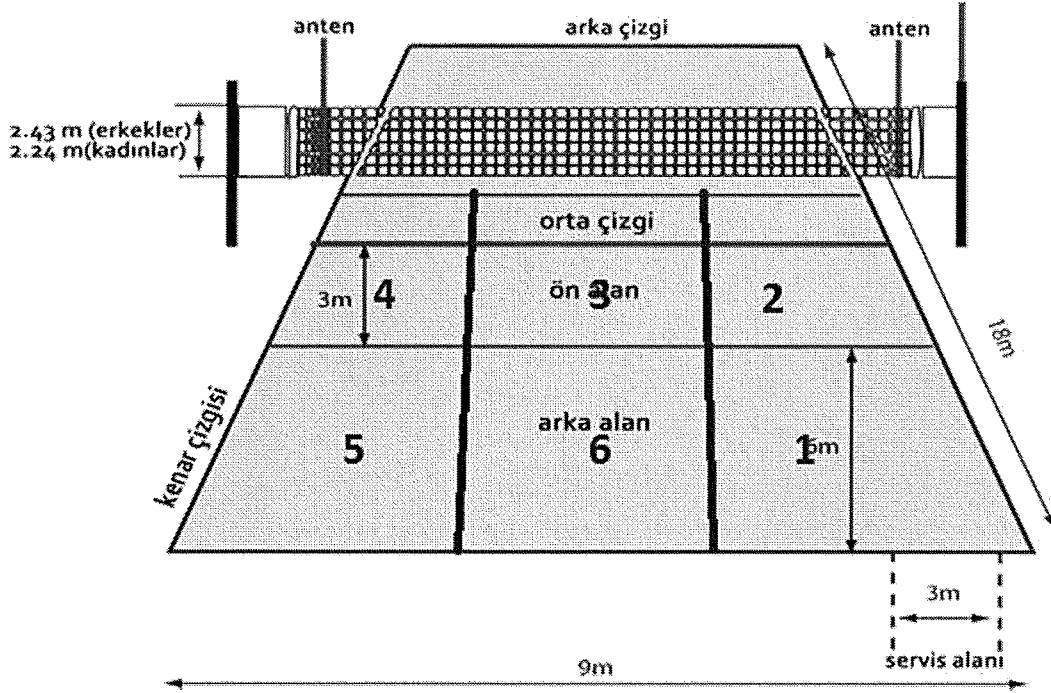
- a. Bir takım, topu başarıyla rakibin oyun alanının zeminine temas ettirdiği durumlarda,
- b. Rakip takımın bir hata yaptığı durumlarda,
- c. Rakip takımın bir ihtar aldığı durumlarda.

Bir takım üyesinin, kurallara aykırı bir oyun hareketi yapması veya bu kuralları başka bir şekilde ihlal etmesine hata denilmektedir. Voleybol oyun alanında gerçekleşen her hata 1 sayı ile cezalandırılır.

Voleybol oyununun en önemli özelliklerinden birisi de; Dönüş kuralıdır. Oyun alanında bulunan oyuncular başlangıçtaki pozisyon numaralarına göre servis atma hakkını elde ettikleri ilk anda takım halinde ve saat yönünde bir tur dönerler. Oyun alanında bulunan ve hakemlerce de kontrol edilen pozisyon numaraları şu şekildedir:

Ön (Hücum) Bölge: 2 – 3 – 4 numaralı pozisyonlar

Arka (Savunma) Bölge: 5 – 6 – 1 numaralı pozisyonlar (Tvf, 2015).

Şekil 2. Voleybol Oyun Alanı Pozisyon Numaraları (Tvf, 2015'den uyarlanmıştır).

Voleybol oyununda erkek ve bayanlarda file yükseklikleri farklıdır. Erkekler için; 2,43m, bayanlar için de; 2,24 m yüksekliğindedir. Filenin oyun alanını sınırlayan uzun yan çizgilerin varsayılan uzantısı olarak Antenler, File Dikey Düzlemi ve Geçiş Boşluğunda her iki tarafta da yer almaktadır. Antenlerin uzunluğu 1,80 metredir.

Voleybol oyunu esnasında, bir takımın gelen topu rakibe geri göndermek için üç vuruş (blok temasına ilaveten) yapma hakkı vardır. Bir oyuncunun, top ile yaptığı her temas, bir vuruş olarak kabul edilir ve oyuncu art arda iki defa topa vuramaz.

Voleybol oyununda, her set için bir takımın koç, kaptan veya oyundaki kaptanı tarafından iki mola talep etme hakkı vardır. Ayrıca netice (5.set) seti hariç diğer tüm setlerde, maçı önde götüreren takım 8 ve 16'ncı sayılara ulaştığında 60'ar saniyelik iki ek "Teknik Mola" otomatik olarak uygulanır (Tvf, 2015).

2.5.5. Voleybol Temel Teknikleri

Parmak Pas: Voleybolda en sık kullanılan ve topun istenilen bölgeye en etkili bir biçimde aktarılmasını sağlayan teknik olma özelliğine sahiptir (Orkunoğlu, 1997). Parmak pas tek bir hareket gibi görünmekle birlikte, oyun içerisindeki uygulanış biçimlerine göre belirli sınıflandırmaları bulunmaktadır. Bunlar:

- Topun ulaştırılması istenilen mesafeye göre; Uzun ve Kısa Parmak Pas.

- b. Topun havada çizdiği yörüngeye göre; Yüksek, Orta Yüksek, Alçak, Kısa, Jet ve Yatık Parmak Pas.
- c. Topun gönderildiği yöne göre; Öne, Geriye ve Yana Parmak Pas.
- d. Hareketin uygulanış şekillerine göre; Durarak, Hareket Halinde, Hareket Sonrası ve Sıçrayarak Parmak Pas çeşitleridir (Aracı, 2006).

Parmak pasın gerçekleştirilmesinde; eller, bilekler, kollar, omuzlar, gövde ve ayaklar uyumlu bir şekilde harekete katılmaktadır. Eğer bu uyum sağlanamazsa topun istenilen bölgeye ve etkili biçimde gönderilmesi imkansızlaşmaktadır.

Manşet Pas: Voleybolda öğrenilmesi ve uygulanması parmak pasa oranla daha zor olan ve servis ile smaç gibi şiddeti yüksek atışların karşılanması için kullanılan temel tekniktir. Genelde, baş seviyesinden aşağıda gelen toplara müdahale edebilmek için her iki kolun iç kısımlarıyla yapılan bir vuruş tekniğidir (Aracı,2006; Viera ve Ferguson, 1989). Kolun iç kısmı, bileklerden dirseklere kadar olan kolun iç yüzeyidir.

Manşet tekniğinde de, vücudun pozisyonu, iki elin bir araya getirilmesi, dirseklerin gergin tutulması ve vuruşun uygulanması gibi hareketin doğru yapılmasını sağlayan önemli noktalar bulunmaktadır. Bunların iyi öğrenilmesi ve doğru uygulanması hareketin kalitesini arttıran en önemli etkenlerdendir. Manşet tekniği:

- a. Topun hedefe gitme süresine göre; yüksek, yatık ve kurşun manşet olarak,
- b. Topun geliş biçimine göre; alçak, normal ve yüksek manşet olarak, uygulanmaktadır (Aracı, 2006).

Servis: Voleybol Oyun alanının arka bölgesindeki savunma hattının sağında bulunan 1 numaralı bölgedeki oyuncu tarafından dip çizginin gerisinden, tek el ve tek vuruşla oyuna dahil edilmesi hareketidir. Servisin kullanıldığı alana servis bölgesi denilmektedir. Servis bölgesi her iki tarafta dip çizgilerin gerisinde olan ve uzun yan çizgilerle sınırlı bir bölgedir.

Servis tekniği; Alttan Servis ve Üstten Servis olmak üzere ikiye ayrılmaktadır. Alttan Servis de; önden atılan ve yandan atılan olmak üzere ikiye ayrılmaktadır.

Üstten Servis ise; kullanılan servisteki duruş pozisyonu, vuruş şekli vb. gibi durumlara göre çeşitlilik göstermektedir. Bunlar:

- a. Tenis servis,
- b. Japon servis,
- c. Yüzen (floating) gezen servis,

- d. Smaç servis,
- e. Amerikan servis,
- f. Balansiye servis,
- g. Kelebek servis kullanılan servis çeşitlerindendir (Aracı, 2006).

3. MATERYAL ve METOT

3.1 Araştırmanın Modeli

Bu araştırmada, gerçek deneme modellerinden, 8 haftalık kontrol gruplu ön test-son test deneysel modeli kullanılmıştır. Model 2014 – 2015 Eğitim Öğretim yılında MEB'e bağlı bulunan bir devlet okulunda uygulanmıştır. Doğal sınıf ortamının Beden Eğitimi derslerinde de bozulmaması için, sınıflardaki öğrenciler arasından seçim yapılmadan, tüm öğrencilerin çalışmaya katılması sağlanmıştır. Gerçek deneme modellerinin ortak özellikleri, birden çok grup kullanılması ve grupların yansız atama (örnekleme) ile oluşturulmasıdır. Gerçek deneme modelleriyle yapılan denemeler, bilimsel değeri en yüksek olanlardır. Ön test-son test kontrol gruplu modelde, yansız atama ile oluşturulmuş olan iki grup bulunur. Bunlardan birisi deney grubu, diğeri de kontrol grubu olarak kullanılır. Her iki grupta da deney öncesi ve deney sonrası ölçümler yapılır. Bu desende eğitimsel bir amaç olduğu için, sınıflar olduğu gibi araştırma kapsamına alınır (Karasar, 2005).

Genellikle eğitim araştırmalarında tercih edilen bu model, merkezi eğitimin uygulandığı ve sınıfların araştırmacılar tarafından rastgele atama yoluyla oluşturulmasının mümkün bulunmadığı eğitim kurumlarında, hali hazırda oluşturulmuş sınıfların deney ve kontrol gruplarına ayrılarak deneysel çalışma ortamına müsait hale getirilmesine olanak sağlayan bir niteliktedir (Çepni, 2007).

Araştırmada kullanılan deneysel yöntemde 2 grup oluşturulmuştur. Birinci Grup üzerinde etkileri araştırılan bağımsız değişken; Komut Yöntemine göre işlenen BED (Beden Eğitimi dersleri), İkinci Grup üzerinde etkileri araştırılan bağımsız değişken ise; Katılım Yöntemine göre işlenen BED'dir. Her iki grupta da; aynı bağımlı değişkenlerin etkileri araştırılmıştır. Bağımlı değişkenler; öğrencilerin voleybol temel bilgi düzeyleri (bilişsel alan), BED'ne karşı tutumları (duyuşsal alan) ve voleybol temel becerilerindeki performansları (devinişsel alan) olarak sıralanmaktadır.

Araştırma kapsamında; belirlenen bağımsız değişkenler için, ön test-son test puanları her iki grup için alınarak gruplar arası değerlendirmeler yapılmıştır. Araştırma gruplarının, üzerlerinde etkisi araştırılacak olan bağımlı değişkenler yönünden eşit düzeyde olmasına dikkat edilmiştir.

3.1.1. Araştırma Grubu

Araştırma grubunu; 2014 – 2015 Eğitim öğretim yılında Sivas Merkez Gazipaşa Ortaokulunda öğrenim gören 6A, 6B ve 6D sınıflarının öğrencilerinin toplamı olmak üzere 100 kişi oluşturmaktadır. Araştırma; Komut Yöntemi (n=34) 6B sınıfı öğrencileri, Katılım Yöntemi (n=34) 6D sınıfı öğrencileri ve Geleneksel Öğretim Yönteminin uygulandığı Kontrol Grubu (n=32) 6A sınıfı öğrencilerinden oluşmaktadır.

Tablo 1. Araştırmaya Dahil Olan Gruplar

Grup No	Uygulanan Öğretim Yöntemi	Öğrenci Sayısı	
		Kız	Erkek
1	Komut Yöntemi	16	18
2	Katılım Yöntemi	17	17
3	Geleneksel Yöntem	14	18
Toplam			100

Araştırmanın uygulama süreci 8 hafta ve haftalık 2 saat olan BED’de olmak üzere tüm gruplarla ara vermeden yürütülmüştür.

3.2. Veri Toplama Araçları

3.2.1. Voleybol Bilişsel Alan Testi (VBAT)

Araştırmada kullanılmak üzere; voleybol alanında bilgi ve tecrübeye sahip 3 uzmanın (2 voleybol derslerini yürüten öğretim görevlisi ve 1 voleybol antrenörü) görüşleri alınarak araştırmacı tarafından VBAT (Voleybol Bilişsel Alan Testi) hazırlanmıştır. Bu bilgi testi; öğrencilerin voleybol ile ilgili teorik bilgi seviyelerini ölçmek amacıyla, çoktan seçmeli testleri hazırlama esaslarına göre geliştirilmiş ve voleybol dersine yönelik kazanım, içerik, açıklamalar ve ulaşılması gereken bilişsel seviye göz önünde bulundurularak 38 sorudan oluşturulmuştur. Voleybol bilgi testi hazırlanırken; uzmanların görüş ve değerlendirmeleri doğrultusunda 6.Sınıf BED Öğretim Programında yer alan Kazanımlar Tablosu (EK 1) uyarınca 10 soru Voleybol 6.sınıfa yönelik Kavram Bilgisi, 10 soru Temel becerilerden 6.sınıf düzeyinde Parmak Pas Becerisi Uygulama Bilgisi, 10 soru Manşet Pas Becerisi Uygulama Bilgisi ve 10 soru Alttan Servis Becerisi Uygulama Bilgisine yönelik olarak hazırlanmıştır. Hazırlanan 40 soruluk deneme testi Sivas Merkezde bulunan, MEB’e bağlı farklı ortaokulların 6.sınıflarında öğrenim gören 250 öğrenciye uygulanmıştır. Sonucunda,

deneme testinin Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı 0,90 olarak bulunmuş ve zorluk dereceleri yüksek görülen 2 soru çıkartılarak VBAT 38 soruya düşürülmüştür.

Hazırlanan VBAT uzmanların görüşleriyle, son düzeltmeler yapılarak hazır hale getirilmiştir. Testin uygulama süresinin 1 ders saatini geçmemesi, testin kullanılabilir olduğunu göstermektedir. Testin puanlamasında her doğru cevap için 1 puan, her yanlış cevap için ise 0 puan verilerek değerlendirilmiştir.

3.2.2. Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği (BESTÖ)

Araştırmanın duyuşsal alana ait alt problemine yanıt aramak için, Demirhan ve Altay (2001) tarafından geliştirilen, 12'si olumlu 12'si olumsuz olmak üzere toplam 24 maddeden oluşan "Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek, "Tamamen Katılıyorum, Katılıyorum, Kararsızım, Katılmıyorum, Tamamen Katılmıyorum" ifadelerinden 5'li Likert tipi şeklinde oluşmaktadır. Ölçeğin olumlu maddeleri; "Tamamen katılıyorum" ifadesinden başlayarak 5, 4, 3, 2, 1 şeklinde, olumsuz maddeleri ise "Tamamen Katılmıyorum" ifadesinden başlayarak 5, 4, 3, 2, 1 şeklinde puanlanmıştır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 24, en yüksek puan 120'dir. Ortalamalar kullanıldığında ise en düşük tutum puanı 1, en yüksek tutum puanı 5'dir. Ölçeğin Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı 0.93, Ölçüt geçerliliği katsayısı ise 0.83 olarak hesaplanmıştır.

3.2.3. Voleybol Psikomotor Beceri Testi (VPBT)

Araştırmanın devinişsel alana ait alt problemine yanıt aramak için, voleybol uzmanlarının görüşleri eşliğinde araştırmacı tarafından geliştirilen "Voleybol Psikomotor Beceri Testi" uygulanmıştır. (Voleybol Psikomotor Beceri Testi) VPBT geliştirilirken Voleybol Temel Becerilerinin 6. Sınıf düzeyinde Parmak Pas, Manşet Pas ve Alttan Servis Tekniği belirlenmiştir. İlköğretim dönemi düşünüldüğünde 10 – 11 yaşındaki öğrenciler özelleşmiş hareket becerileri, 12 – 14 yaş gurubundaki öğrenciler ise sportif hareket becerileri yoluyla temel amaçları gerçekleştirir ve yaşam boyu fiziksel etkinliklere katılırlar (Gallahue ve Donnelly, 2003). Kontrol ve deney grubunda yer alan öğrencilerin Voleybol Temel Becerilerinden Parmak Pas, Manşet Pas ve Alttan Servis Tekniği öğrenimi 6. Sınıf düzeyinde gerçekleşmektedir (MEB, 2013a).

Araştırmacı tarafından geliştirilen VPBT öğrencilerin duvara çizilen karenin içerisine sırayla Parmak ve Manşet Pas uygulamalarından ve servis bölgesinden karşı sahada işaretlenen (savunma) arka bölgelere (5-6-1 nolu) alttan servis uygulamalarından

oluşmaktadır. Uzmanların görüşleri alınarak Parmak ve Manşet Pas için her öğrenciye 6'şar vuruş yapma hakkı ve Alttan Servis Tekniği için ise; her öğrenciye 3 kez vuruş yapma hakkı verilmiştir. VPBT ön test ve son testleri video kamera ile kaydedilerek belirlenen uzman jüri heyetince izlenerek puanlanmıştır.

Tablo 2. VPBT Puanlama Tablosu (örnek)

Öğrenci No	Adı ve Soyadı	Parmak (10 Puan)	Pas (10 Puan)	Manşet (10 Puan)	Pas (10 Puan)	Alttan Servis (10 Puan)	Toplam
....	6		7		8	21
....	5		6		6	17
....	6		7		8	23
Puanlamayı Yapan Öğr.Gör.							İmza

Puanlama yapılırken uzman (2 voleybol dersini yürüten öğretim görevlisi ve 1 voleybol antrenörü) jüri ön test ve son test video kayıtlarını yalnızca kendileri izlemişler ve süre olarak ön test ve son testten sonra kendilerine 2 haftalık süre verilmiştir. Aynı zamanda, uzman jürinin puanlamaları arasındaki farklılıkları belirlemek amacıyla, başka bir voleybol beceri testi videosu ayrı ayrı izlettirilerek puanlama yapmaları istenmiştir. Uzman jürinin yaptıkları puan ortalamaları arasında fark oluşmamıştır. Bu sonuç araştırmanın VPBT ön test ve son test puanlarını geçerli kılmaktadır.

3.3. Verilerin Toplanması

Araştırmada yer alan 6A, 6B ve 6D sınıfı öğrencilerinin bilişsel, duyuşsal ve devinişsel alan becerilerini ölçmeye yönelik olarak hazırlanan test ve ölçekler öğrencilere çalışmanın başında ve sonunda uygulanmıştır. Verilerin toplanmasında devam eden BED'de ve sınıf ortamında herhangi bir problemle karşılaşmadan tüm öğrencilerin eksiksiz olarak ölçekleri doldurmaları sağlanmıştır.

3.4. Deneysel İşlemler Süreci

Araştırmanın 8 haftalık BED süreci ile ön test ve son test işlemleri aşağıdaki şekilde gerçekleştirilmiştir:

1. Voleybol 6.sınıf kazanımları tablosu oluşturularak, temel beceriler planlanmış ve BED için ders planları hazırlanmıştır (Ek 2, Ek 3)
2. Araştırmada kullanılacak veri toplama araçları hazırlandıktan sonra, çalışmanın yapılabilmesi için Sivas Milli Eğitim Müdürlüğünden ve Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurulundan gerekli izinler alınmıştır (Ek 4, Ek 5).

3. Araştırmanın deneysel bölümüne başlamadan önce, kontrol ve deney grubunda yer alan öğrencilere bilişsel alanda VBAT, duyuşsal alanda BESTÖ ve devinişsel alanda VPBT uygulanarak ön test verileri elde edilmiştir.

4. Ön test ölçümleri yapıldıktan sonra kontrol grubunda yer alan 6A sınıfı öğrencilerine Geleneksel Öğretim Yöntemlerinin kullanıldığı BED, deney grubunda yer alan 6B sınıfı öğrencilerine Komut Yöntemine göre işlenen BED ve 6D sınıfı öğrencilerine Katılım Yöntemine göre işlenen BED 8 hafta ve 2 ders saati süresince işlenerek video kamera ile kayıt edilmiştir.

5. Ön test ölçümleri; deneysel çalışma öncesi 1 hafta sürede, son test ölçümleri de, deneysel çalışma sonrası 1 hafta sürede gerçekleştirilmiştir.

6. Kontrol ve Deney grubunda BED dersleri Sivas Merkez Gazipaşa ortaokulu Beden Eğitimi Öğretmeni İbrahim Özcihan tarafından işlenmiştir.

7. Araştırmanın deneysel bölümünden sonra, kontrol ve deney grubunda yer alan öğrencilere bilişsel alanda VBAT, duyuşsal alanda BESTÖ ve devinişsel alanda VPBT tekrar uygulanarak son test verileri elde edilmiştir.

8. Deneysel işlemlerin dönem planı EK 6'da sunulmuştur.

3.4.1 BED'de Uygulanan Eğitim Programı

Araştırmada kontrol grubunda yer alan 6A sınıfı öğrencilerine 8 hafta süresince BED'de GÖY uyarınca dersler işlenmiştir. Anlatım, soru cevap, gösterip yaptırma beden eğitimi öğretmenin baş vurduğu yöntemlerdir. İlköğretim BED kılavuz kitabı öğretmen tarafından kaynak olarak kullanılmıştır (MEB, 2013b).

Kontrol grubunda yer alan öğrencilerin voleybol ile ilgili basit oyunları oynayabilmeleri, voleybolla ilgili temel beceriler edinebilmeleri ve voleybol oynamayı sevmeleri amaçlanmıştır. Ders içinde bütün öğrencilerin voleybol oynamaya istekli oldukları gözlenmiştir.

Deney grubunda yer alan 6B sınıfı öğrencilerine 8 hafta süresince BED'de Komut Yöntemine göre dersler öğretmenleri tarafından işlenmiştir. Komut yöntemine ait ders planları (EK 3) araştırmacı tarafından hazırlanarak dersleri işleyen beden eğitimi öğretmenine sunulmuştur. BED de bu ders planlarına göre yürütülmüştür. Aynı şekilde deney grubunda yer alan 6D sınıfı öğrencilerine 8 hafta süresince BED'de Katılım Yöntemine göre dersler öğretmenleri tarafından işlenmiştir. Katılım Yöntemine

ait ders planları (EK 2) araştırmacı tarafından hazırlanarak dersleri işleyen beden eğitimi öğretmenine sunulmuş ve dersler bu planlara göre işlenmiştir.

Konuların öğrenilmesinde sırasıyla:

- a. Voleybol oyunun özellikleri (oyunun yapısı, araç-gereçler, oyuncuların özellikleri, saha bilgileri)
- b. Voleybol topunu atma – tutma çalışmaları, deplase ve adımlamalar
- c. Parmak Pas ğrenimi
- d. Manşet Pas ğrenimi
- e. Alttan Servis tekniği öğrenimi şeklinde gerçekleştirilmiştir.

Araştırmanın yapıldığı okulda voleybol sahasını içerisinde bulunduracak ölçülerde bir spor salonu ve BED’de voleybol ğretimi için kullanılabilircek 28 adet voleybol topu, yeterli sayıda huni, tabak, vb. gereçler bulunmaktadır. Deneysel uygulamaların tamamı bu spor salonunda gerçekleştirilmiştir.

3.5. Verilerin Analizi

Araştırmada elde edilen verilen istatistiksel analizi SPSS ver.22.00 paket programında yapılmıştır. Çalışmadan elde edilen verilerin değerlendirilmesinde, Tanımlayıcı İstatistik Yöntemleri, Ki-Kare Testi ve veriler normal dağılım gösterdiğinden; Eşler Arası Farkın nemlilik Testi (Paired Sample T Test) ve Tek Yönlü Varyans Analizi, Tukey testi kullanılmış ve Anlamlılık düzeyi (α) 0,05 olarak alınmıştır.

4. BULGULAR

Araştırmanın bu bölümünde elde edilen veriler; kontrol ve deney grubunda yer alan öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerine ait yüzde, frekans ve ortalamaları verilmiştir. Bununla birlikte, kontrol ve deney grubunda yer alan öğrencilerin VBAT, BESTÖ ve VPBT 'ne yönelik diğer istatistiksel değerlendirmeleri tablolar halinde sunulmuştur.

Tablo 3'te çalışmaya alınan bireylerin yaş gruplarına göre sıralanmaları verilmiştir. Buna göre; Kontrol grubunda yer alan öğrencilerden 27 tanesi 12 yaşında iken, 4 tanesi 11 ve 1 tanesi de 13 yaşındadır. Komut Yöntemiyle işlenen BED'nin olduğu deney grubunda 26 öğrenci 12 yaşında, 4'er kişi de 11 ve 13 yaşlarındadırlar. Katılım Yöntemiyle işlenen BED'nin olduğu deney grubunda da, 25 öğrenci 12 yaşında, 5 öğrenci 11 ve 4 öğrenci de 13 yaşında bulunmaktadır. Araştırma gruplarında yer alan öğrencilerin yaşları arasında anlamlı fark bulunamamıştır ($p>0.05$).

Tablo 3. Çalışmaya Alınan Bireylerin Yaş Gruplarına Göre Dağılımları

Gruplar	Yaş Grupları			Toplam	
	11	12	13		
Kontrol Grubu	S	4	27	1	32
	%	12,5	84,4	3,1	100,0
Komut Yöntemi	S	4	26	4	34
	%	11,8	76,5	11,8	100,0
Katılım Yöntemi	S	5	25	4	34
	%	14,7	73,5	11,8	100,0
Toplam	S	13	78	9	100
Toplam	%	13,0	78,0	9,0	100,0

$X^2=2.19$ $p=0.701$

Tablo 4'te araştırmada yer alan öğrencilerin cinsiyete göre dağılımları verilmiştir. Buna göre; Kontrol grubunda yer alan öğrencilerin 18 tanesi erkek, 14 tanesi kız, Komut Yöntemiyle işlenen BED'nin yer aldığı deney grubunda 18 erkek ve 16 kız yer almaktadır. Katılım Yöntemiyle işlenen BED'nin yer aldığı deney grubunda da, 17 erkek ve 17 kız yer almaktadır. Araştırmada yer alan gruplardaki bireylerin cinsiyetleri karşılaştırıldığında anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p>0.05$).

Tablo 4. Çalışmaya Alınan Öğrencilerin Cinsiyetlerine Göre Dağılımları

Gruplar	Cinsiyet		Toplam	
	Erkek	Kız		
Kontrol Grubu	S	18	32	
	%	56,3	43,8	100,0
Komut Yöntemi	S	18	34	
	%	52,9	47,1	100,0
Katılım Yöntemi	S	17	34	
	%	50,0	50,0	100,0
	S	53	100	
Toplam	%	53,0	47,0	100,0

 $X^2=0.25$ $p=0.879$

Tablo 5'te araştırmada yer alan öğrenciler okul takımında Voleybol oynayıp- oynamadıklarına göre dağılımları incelenmiştir. Buna göre; Kontrol grubunu oluşturan 6A sınıfı öğrencilerinden 5 (%15.6) tanesi okul voleybol oynadığını belirtirken, 27 (%84.4) tanesi okul voleybol takımında oynamadığını belirtmişlerdir. Komut Yöntemiyle BED'nin işlendiği 6B sınıfı öğrencilerinden 4 (%11.8) tanesi okul voleybol takımında oynadığını belirtirken, 30 (%88.2) tanesi okul voleybol takımında oynamadığını belirtmişlerdir. Katılım Yöntemiyle BED'nin işlendiği 6D sınıfı öğrencilerinden 7 (%20.6) tanesi okul voleybol takımında oynadığını belirtirken, 27 (%79.4) tanesi okul voleybol takımında oynamadığını belirtmişlerdir. Çalışmaya alınan gruplar arasında Okul takımında Voleybol oynayıp – oynamamayla ilgili anlamlı fark bulunamamıştır ($p>0.05$).

Tablo 5. Çalışmaya Alınan Öğrencilerin Okul Takımına Göre Dağılımları

Gruplar	Okul Takımı		Toplam	
	Oynadım	Oynamadım		
Kontrol Grubu	S	5	32	
	%	15,6	84,4	100,0
Komut Yöntemi	S	4	34	
	%	11,8	88,2	100,0
Katılım Yöntemi	S	7	34	
	%	20,6	79,4	100,0
	S	16	100	
Toplam	%	16,0	84,0	100,0

 $X^2=0.99$ $p=0.810$

Tablo 6’da araştırmaya katılan kontrol ve deney grubunda yer alan öğrencilerin VBAT Ön Test sorularına vermiş oldukları cevaplara ilişkin Ortalama puanları ve standart sapmalarının dağılımları sıralanmıştır.

Tablo 6. VBAT Ön Test Puanlarının Dağılımları

Sorular	Kontrol Grubu		Komut Yöntemi		Katılım Yöntemi	
	Ortalama	Std. Sapma	Ortalama	Std. Sapma	Ortalama	Std. Sapma
Soru 1	,59	,49	,70	,46	,62	,49
Soru 2	,28	,45	,29	,46	,53	,50
Soru 3	1,00	,00	,97	,17	1,00	,00
Soru 4	,31	,47	,67	,47	,73	,44
Soru 5	,65	,48	,67	,47	,65	,48
Soru 6	,53	,50	,52	,50	,67	,47
Soru 7	,37	,49	,35	,48	,64	,48
Soru 8	,65	,48	,44	,50	,73	,44
Soru 9	,31	,47	,17	,38	,50	,50
Soru 10	,28	,45	,61	,49	,73	,44
Soru 11	,59	,49	,79	,41	,70	,46
Soru 12	,34	,48	,41	,49	,38	,49
Soru 13	,59	,49	,58	,49	,58	,50
Soru 14	,65	,48	,55	,50	,79	,41
Soru 15	,68	,47	,76	,43	,91	,28
Soru 16	,62	,49	,88	,32	,88	,32
Soru 17	,40	,49	,47	,50	,76	,43
Soru 18	,28	,45	,38	,49	,73	,44
Soru 19	,62	,49	,50	,50	,67	,47
Soru 20	,62	,49	,70	,46	,82	,38
Soru 21	,37	,49	,35	,48	,58	,50
Soru 22	,37	,49	,67	,47	,47	,50
Soru 23	,62	,49	,52	,50	,79	,41
Soru 24	,46	,50	,35	,48	,32	,47
Soru 25	,68	,47	,76	,43	,88	,32
Soru 26	,50	,50	,32	,47	,32	,47
Soru 27	,31	,47	,58	,49	,73	,44
Soru 28	,50	,50	,50	,50	,70	,46

Tablo 6’de araştırmaya katılan kontrol ve deney grubunda yer alan öğrencilerin VBAT Ön Test sorularına vermiş oldukları cevaplara ilişkin Ortalama puanları ve standart sapmaları sıralanmıştır.

Tablo 6. 'Devam' VBAT Ön Test Puanlarının Dağılımları

Sorular	Kontrol Grubu		Komut Yöntemi		Katılım Yöntemi	
	Ortalama	Std. Sapma	Ortalama	Std. Sapma	Ortalama	Std. Sapma
Soru 29	,53	,50	,76	,43	,88	,32
Soru 30	,68	,47	,32	,47	,64	,48
Soru 31	,46	,50	,35	,48	,64	,48
Soru 32	,31	,47	,32	,47	,47	,50
Soru 33	,28	,45	,08	,29	,32	,47
Soru 34	,40	,49	,62	,49	,50	,50
Soru 35	,53	,50	,79	,41	,82	,38
Soru 36	,59	,49	,59	,50	,58	,50
Soru 37	,71	,45	,65	,48	,73	,44
Soru 38	,31	,47	,18	,39	,35	,48

Tablo 7'de araştırmada kontrol ve deney gruplarında yer alan öğrencilerin VBAT Son Test sorularına vermiş oldukları cevaplarına ait puan ortalamaları ve standart sapmalarının dağılımları verilmiştir.

Tablo 7. VBAT Son Test Puanlarının Dağılımları

Sorular	Kontrol Grubu		Komut Yöntemi		Katılım Yöntemi	
	Ortalama	Std. Sapma	Ortalama	Std. Sapma	Ortalama	Std. Sapma
Soru 1	,81	,39	,79	,41	,88	,32
Soru 2	,78	,42	,64	,48	,76	,43
Soru 3	,93	,24	,79	,41	,91	,28
Soru 4	,78	,42	,73	,44	,97	,17
Soru 5	,81	,39	,55	,50	,88	,32
Soru 6	,53	,50	,58	,49	,85	,36
Soru 7	,59	,49	,50	,51	,91	,28
Soru 8	,65	,48	,73	,44	,94	,23
Soru 9	,71	,45	,55	,50	,79	,41
Soru 10	,78	,42	,76	,43	,88	,32
Soru 11	,78	,42	,76	,43	,88	,32
Soru 12	,40	,49	,53	,51	,61	,49
Soru 13	,84	,3	,64	,48	,82	,38
Soru 14	,90	,29	,79	,41	,91	,28

Tablo 7’de araştırmada kontrol ve deney gruplarında yer alan öğrencilerin VBAT Son Test sorularına vermiş oldukları cevaplarına ait puan ortalamaları ve standart sapmalarının dağılımları verilmiştir.

Tablo 7. ‘Devam’ VBAT Son Test Puanlarının Dağılımları

Sorular	Kontrol Grubu		Komut Yöntemi		Katılım Yöntemi	
	Ortalama	Std. Sapma	Ortalama	Std. Sapma	Ortalama	Std. Sapma
Soru 15	,81	,39	,67	,47	,88	,32
Soru 16	,68	,47	,70	,46	,91	,28
Soru 17	,46	,50	,70	,46	,91	,28
Soru 18	,50	,50	,61	,49	,79	,41
Soru 19	,40	,50	,55	,50	,82	,38
Soru 20	,62	,49	,70	,46	,91	,28
Soru 21	,50	,50	,61	,49	,85	,36
Soru 22	,50	,50	,70	,46	,88	,32
Soru 23	,75	,44	,70	,46	,88	,32
Soru 24	,53	,50	,47	,50	,85	,36
Soru 25	,53	,50	,61	,49	,91	,28
Soru 26	,56	,50	,61	,49	,91	,28
Soru 27	,47	,50	,47	,50	,88	,32
Soru 28	,53	,50	,53	,50	,73	,44
Soru 29	,81	,39	,67	,47	,94	,23
Soru 30	,78	,42	,64	,48	,91	,28
Soru 31	,75	,44	,47	,50	,67	,47
Soru 32	,56	,50	,55	,50	,82	,38
Soru 33	,43	,50	,44	,50	,73	,44
Soru 34	,62	,49	,70	,46	,82	,38
Soru 35	,59	,50	,64	,48	,79	,41
Soru 36	,75	,44	,73	,44	,82	,38
Soru 37	,75	,44	,76	,43	,73	,44
Soru 38	,46	,50	,50	,50	,79	,41

Tablo 8’de araştırmada yer alan öğrencilerin BESTÖ Ön test sorularına verdikleri yanıtlarına ilişkin ortalama puanları ve standart sapmalarının dağılımları sıralanmıştır.

Tablo 8. BESTÖ Ön Test Puanlarının Dağılımları

Sorular	Kontrol Grubu		Komut Yöntemi		Katılım Yöntemi	
	Ortalama	Std. Sapma	Ortalama	Std. Sapma	Ortalama	Std. Sapma
Soru 1	1,96	1,38	2,08	1,48	1,61	1,37
Soru 2	1,84	1,16	1,79	1,22	1,53	1,16
Soru 3	2,28	1,44	1,82	1,16	1,44	1,16
Soru 4	2,18	1,46	1,91	1,40	1,58	1,30
Soru 5	1,96	1,35	2,26	1,62	2,29	1,71
Soru 6	3,65	1,33	3,94	1,47	4,26	1,35
Soru 7	3,81	1,23	3,97	1,36	3,97	1,58
Soru 8	2,62	1,18	2,55	1,50	1,88	1,49
Soru 9	3,34	1,40	3,50	1,46	3,79	1,68
Soru 10	3,53	1,29	2,97	1,48	3,32	1,62
Soru 11	2,68	1,37	1,76	1,18	1,85	1,15
Soru 12	3,46	1,45	4,00	1,43	4,26	,99
Soru 13	2,12	1,47	2,14	1,37	2,00	1,37
Soru 14	3,65	1,20	3,97	1,33	3,91	1,42
Soru 15	3,31	1,37	4,02	1,38	3,91	1,44
Soru 16	3,62	1,07	3,02	1,66	3,35	1,51
Soru 17	3,50	1,24	3,14	1,57	3,11	1,55
Soru 18	3,46	1,39	3,82	1,46	3,91	1,54
Soru 19	2,15	1,27	2,26	1,62	1,97	1,38
Soru 20	2,62	1,43	2,32	1,57	2,00	1,34
Soru 21	3,06	1,26	3,41	1,67	3,61	1,59
Soru 22	2,28	1,39	2,11	1,55	1,58	,98
Soru 23	3,53	1,19	3,85	1,55	4,00	1,53
Soru 24	2,46	1,34	2,41	1,76	1,79	1,36

Tablo 9’da araştırmada yer alan öğrencilerin BESTÖ Son test sorularına vermiş oldukları yanıtlara ait ortalama puanları ve standart sapmalarının dağılımları sıralanmıştır.

Tablo 9. BESTÖ Son Test Puanlarının Dağılımları

Sorular	Kontrol Grubu		Komut Yöntemi		Katılım Yöntemi	
	Ortalama	Std. Sapma	Ortalama	Std. Sapma	Ortalama	Std. Sapma
Soru 1	2,15	1,32	2,11	1,45	3,88	1,476
Soru 2	2,03	1,06	1,91	1,44	3,58	1,67
Soru 3	1,84	1,02	1,76	1,28	3,85	1,59
Soru 4	2,06	1,24	2,29	1,69	3,61	1,66
Soru 5	2,12	1,21	2,29	1,60	3,79	1,57
Soru 6	3,87	1,04	3,97	1,33	3,70	1,58
Soru 7	3,81	,96	4,00	1,34	3,79	1,47
Soru 8	2,40	1,29	2,14	1,41	2,38	1,51
Soru 9	3,59	1,31	3,58	1,37	4,02	1,16
Soru 10	4,03	,78	3,50	1,44	4,11	1,14
Soru 11	2,21	1,23	2,29	1,52	2,26	1,44
Soru 12	4,25	,76	4,08	1,35	4,11	1,22
Soru 13	1,84	,95	2,29	1,44	2,26	1,50
Soru 14	3,93	1,04	3,67	1,47	3,82	1,58
Soru 15	3,87	,97	3,94	1,30	4,35	1,09
Soru 16	3,75	1,01	3,38	1,41	4,23	1,01
Soru 17	3,71	1,17	3,44	1,37	3,82	1,33
Soru 18	3,68	1,23	3,70	1,26	4,35	1,12
Soru 19	2,21	1,21	2,08	1,40	2,23	1,47
Soru 20	2,34	1,00	2,14	1,28	2,76	1,53
Soru 21	3,37	1,21	3,47	1,65	4,20	1,09
Soru 22	1,93	1,04	2,29	1,58	2,47	1,60
Soru 23	3,56	1,24	3,97	1,46	4,52	,99
Soru 24	1,84	1,08	2,23	1,61	2,17	1,50

Tablo 10’da araştırmada yer alan grupların VBAT Ön test ve Son test puanları karşılaştırılmıştır. Kontrol grubunu öğrencilerinin VBAT ön-test ve son-test puanları arasındaki fark anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Deney grubunda ise; Komut Yöntemi ve Katılım Yöntemi grubu öğrencilerinin VBAT ön-test ve son-test puanları arasında yine anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). VBAT ön-test ve son-test puan ortalamaları arasındaki yüzdelik artış oranına bakıldığında en büyük artış % 29.45 ile Kontrol grubunda gerçekleşmiştir. Bunun nedeni de, BED’nin kontrol grubunda GÖY’le yani Anlatım yöntemiyle işlenmesi olarak gösterilebilir. Komut Yöntemi grubundaki artış % 15.40, Katılım Yöntemi grubundaki artış ise; % 18.57 olarak gerçekleşmiştir.

Tablo 10. Kontrol ve Deneysel Grupları arasında VBAT Ön Test ve Son Test Puanlarının Karşılaştırılması

Gruplar		Ortalama	Standart Sapma	Artış %	Sonuç
Kontrol	VBATÖT	19,12	4,85	29,45	t=4.46
	VBATST	24,75	5,55		P=0.001*
Komut Yöntemi	VBATÖT	20,26	5,11	15,40	t=2.88
	VBATST	23,38	9,05		P=0.007*
Katılım Yöntemi	VBATÖT	24,88	5,50	18,57	t=4.25
	VBATST	29,50	11,98		P=0.001*

*p<0.05 Gruplar arası farklılık önemli

Tablo 11’de araştırmada yer alan grupların VBAT ön-test puanları karşılaştırıldığında, farklılık önemli bulunmuştur (p<0.05). Gruplar ikişerli karşılaştırıldıklarında; Kontrol grubu ile Komut Yönteminin uygulandığı deney grubu arasındaki farklılık önemsiz bulunmuştur (p>0.05). Kontrol grubunu oluşturan 6A sınıfı ile Katılım Yöntemiyle BED’nin işlendiği 6D sınıfı arasındaki farklılık önemli bulunurken, Komut Yöntemine göre BED’nin işlendiği 6B sınıfı ile Katılım Yöntemiyle BED’nin işlendiği 6D sınıfı arasındaki farklılık da önemli bulunmuştur (p<0.05).

Tablo 11. Grupların VBAT Ön Test Puanlarının Karşılaştırılması

Gruplar	Ortalama	Standart Sapma	Sonuç
Kontrol Grubu (1)	19,12	4,85	
Komut Yöntemi (2)	20,26	5,11	F=11.61
Katılım Yöntemi (3)	24,88	5,50	P=0.001*
Toplam	21,47	5,69	3 > 1,2*

*p<0.05 Gruplar arası farklılık önemli

Tablo 12’de araştırmada yer alan bireylerin VBAT son-test puanları karşılaştırıldığında, farklılık önemli bulunmuştur (p<0.05). Gruplar ikişerli karşılaştırıldıklarında; Kontrol grubu ile Komut Yönteminin uygulandığı deney grubu arasındaki farklılık önemsiz bulunmuştur (p>0.05). Kontrol grubunu oluşturan 6A sınıfı ile Komut Yöntemine göre BED’nin işlendiği 6B sınıfı ile Katılım Yöntemiyle BED’nin işlendiği 6D sınıfı arasındaki farklılık da önemli bulunmuştur (p<0.05).

Tablo 12. Grupların VBAT Son Test Toplam Puanlarının Karşılaştırılması

Gruplar	Ortalama	Standart Sapma	Sonuç
Kontrol Grubu (1)	24,75	5,55	
Komut Yöntemi (2)	24,26	8,66	F=13.02
Katılım Yöntemi (3)	32,23	6,91	P=0.001*
Toplam	27,13	8,01	3 > 1,2*

*p<0.05 Gruplar arası farklılık önemli

Tablo 13’de çalışmada yer alan öğrencilerin toplam BESTÖ puan ortalamalarının karşılaştırılması verilmiştir. Kontrol ve deney gruplarının BESTÖ ön-test ve son-test puanları karşılaştırıldığında, Kontrol Grubu ve Komut Yöntemiyle BED’nin işlendiği 6A sınıfı ve 6B sınıfındaki farklılık önemsiz bulunmuş ($p>0.05$), Katılım Yöntemiyle BED’nin işlendiği deney grubu 6D sınıfında ise farklılık önemli bulunmuştur ($p<0.05$).

Tablo 13. BESTÖ Toplam Ön Test ve Son Test Değerlerinin Karşılaştırılması

Gruplar		Ortalama	Std. Sapma	Sonuç
Kontrol Grubu	Toplam BESTÖ Ön Test	69,18	9,32	t=0.61
	Toplam BESTÖ Son Test	70,50	7,77	P=0.542
Komut Yöntemi	Toplam BESTÖ Ön Test	69,11	8,84	t=0.56
	Toplam BESTÖ Son Test	70,38	8,67	P=0.575
Katılım Yöntemi	Toplam BESTÖ Ön Test	67,00	4,96	t=13.02
	Toplam BESTÖ Son Test	84,38	6,67	P=0.001*

* $p<0.05$ Gruplar arası farklılık önemli

Tablo 14’te Kontrol ve Deney gruplarında yer alan 3 sınıf öğrencilerinin BESTÖ ön-test ve son-test puanları karşılaştırılmıştır. 3 grupta yer alan bireylerin BESTÖ Ön test puanları arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p>0.05$). BESTÖ son-test puanları karşılaştırıldığında ise; aralarındaki farklılık önemli bulunmuştur. Puanlar ikişerli karşılaştırıldığında, Kontrol grubu ile Komut Yönteminin uygulandığı deney grubu arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p>0.05$). Kontrol grubu ile Katılım Yönteminin uygulandığı deney grubu arasındaki farklılık önemli bulunmuştur ($p<0.05$). Komut Yönteminin uygulandığı deney grubu ile Katılım Yönteminin uygulandığı deney grubu arasındaki farklılıkta önemli bulunmuştur ($p<0.05$).

Tablo 14. BESTÖ Kontrol ve Deney Grupları Ön Test ve Son Test Puanlarının Karşılaştırılması

Gruplar	BESTÖ ÖN TEST	Ortalama	Std. Sapma	Sonuç
Kontrol Grubu (1)		69,18	9,32	F=0.82
Komut Yöntemi (2)		69,11	8,84	P=0.448
Katılım Yöntemi (3)		67,00	4,96	
Toplam		68,42	7,90	
Gruplar	BESTÖ SON TEST			
Kontrol Grubu (1)		70,50	7,77	
Komut Yöntemi (2)		70,38	8,67	F=36.28
Katılım Yöntemi (3)		84,38	6,67	P=0.001*
Toplam		75,18	10,14	3>1,2*

* $P<0.05$ Gruplar arası farklılık önemli

Tablo 15’de Birinci Uzmanın Kontrol grubunda yer alan 6A sınıfı öğrencilerine verdikleri Parmak Pas ve Manşet Pas VPBT ölçümlerine ait ön-test ve son-test değerleri karşılaştırıldığında farklılık önemsiz bulunurken ($p>0.05$), alttan servis yönünden farklılık önemli bulunmuştur ($p<0.05$).

Tablo 15’de Birinci Uzmanın Komut Yöntemiyle BED’nin işlendiği 6B sınıfındaki bireylere verdikleri Parmak Pas ve Altan Servis VPBT ölçümlerine ait ön-test ve son-test değerleri karşılaştırıldığında, farklılık önemli bulunmuştur ($p<0.05$). Manşet Pas Becerisinde ise, 1. Uzmana ilişkin puan ortalamaları değişmemiştir.

Tablo 15’de Birinci Uzmanın Katılım Yöntemine göre BED’nin yürütüldüğü 6D sınıfı öğrencilerine verdikleri Parmak Pas, Manşet Pas ve Altan Servis Becerisi VPBT ölçümlerine ait ön-test ve son-test değerleri karşılaştırıldığında, farklılık önemli bulunmuştur ($p<0.05$).

Tablo 15. Birinci Uzmanın gruplara ilişkin VPBT Ön test ve son test parmak manşet ve servis puanlarının karşılaştırılması

Gruplar	Birinci Uzman Beceriler	Ortalama	Standart Sapma	Sonuç
Kontrol Grubu	Parmak Pas Ön Test	3,71	1,95	$t=0.24$
	Parmak Pas Son Test	3,81	1,97	$P=0.805$
	Manşet Pas Ön Test	2,62	1,38	$t=0.92$
	Manşet Pas Son Test	2,84	1,34	$P=0.362$
	Altan Servis Ön Test	4,25	1,88	$t=2.58$
	Altan Servis Son Test	3,37	1,60	$P=0.015^*$
Komut Yöntemi	Parmak Pas Ön Test	4,11	2,01	$t=0.40$
	Parmak Pas Son Test	4,29	1,86	$P=0.689$
	Manşet Pas Ön Test	3,02	1,24	
	Manşet Pas Son Test	3,02	1,54	
	Altan Servis Ön Test	4,26	1,81	$t=2.29$
	Altan Servis Son Test	3,38	1,55	$P=0.028^*$
Katılım Yöntemi	Parmak Pas Ön Test	4,55	1,58	$t=2.25$
	Parmak Pas Son Test	5,35	1,99	$P=0.035^*$
	Manşet Pas Ön Test	3,58	1,30	$t=3.01$
	Manşet Pas Son Test	4,61	1,84	$P=0.005^*$
	Altan Servis Ön Test	3,52	1,41	$t=6.59$
	Altan Servis Son Test	5,23	1,34	$P=0.001^*$

* $p<0.05$ Gruplar arası farklılık önemli

Tablo 16’da İkinci Uzmanın Kontrol grubunda yer alan 6A sınıfındaki bireylere verdikleri Parmak Pas ve Manşet Pas VPBT ölçümlerine ait ön-test ve son-test değerleri karşılaştırıldığında farklılık önemsiz bulunurken ($p>0.05$), alttan servis yönünden farklılık önemli bulunmuştur ($p<0.05$).

Tablo 16’da İkinci Uzmanın Komut Yöntemine göre BED’nin işlendiği 6B sınıfındaki bireylere verdikleri Parmak Pas ve Manşet Pas VPBT ölçümlerine ait ön-test ve son-test değerleri karşılaştırıldığında farklılık önemsiz bulunurken ($p>0.05$), Alttan Servis Becerisi yönünden farklılık önemli bulunmuştur ($p<0.05$).

Tablo 16’da İkinci Uzmanın Katılım Yöntemiyle BED’nin işlendiği 6D sınıfındaki bireylere verdikleri Parmak Pas ve Manşet Pas ve Alttan Servis Becerisi VPBT ölçümlerine ait ön-test ve son-test değerleri karşılaştırıldığında, farklılık önemli bulunmuştur ($p<0.05$).

Tablo 16. İkinci Uzmanın gruplara ilişkin VPBT Ön test ve son test parmak manşet ve servis puanlarının karşılaştırılması

Gruplar	İkinci Uzman Beceriler	Ortalama	Standart Sapma	Sonuç
Kontrol Grubu	Parmak Pas Ön Test	3,18	1,63	t=0.96
	Parmak Pas Son Test	3,43	1,45	P=0.340
	Manşet Pas Ön Test	2,78	1,31	t=1.35
	Manşet Pas Son Test	3,06	1,13	P=0.184
	Alttan Servis Ön Test	3,93	1,66	t=2.41
	Alttan Servis Son Test	3,28	1,52	P=0.022*
Komut Yöntemi	Parmak Pas Ön Test	3,70	1,85	t=0.08
	Parmak Pas Son Test	3,67	1,68	P=0.937
	Manşet Pas Ön Test	3,08	1,23	t=0.40
	Manşet Pas Son Test	3,00	1,18	P=0.687
	Alttan Servis Ön Test	4,20	1,77	t=2.25
	Alttan Servis Son Test	3,58	1,41	P=0.035*
Katılım Yöntemi	Parmak Pas Ön Test	4,00	1,47	t=4.40
	Parmak Pas Son Test	5,23	1,67	P=0.001*
	Manşet Pas Ön Test	3,58	1,15	t=4.49
	Manşet Pas Son Test	4,97	1,69	P=0.001*
	Alttan Servis Ön Test	3,64	1,36	t=5.45
	Alttan Servis Son Test	5,08	1,48	P=0.001*

* $p<0.05$ Gruplar arası farklılık önemli

Tablo 17’de Üçüncü Uzmanın Kontrol grubunda yer alan 6A sınıfındaki bireylere verdikleri Parmak Pas ve Manşet Pas ve Alttan Servis Becerisi VPBT ölçümlerine ait ön-test ve son-test değerleri karşılaştırıldığında, farklılık önemsiz bulunmuştur ($p>0.05$).

Tablo 17’de Üçüncü Uzmanın Komut Yöntemine göre BED’nin işlendiği 6B sınıfındaki bireylere verdikleri Manşet Pas ve Alttan Servis Becerisi VPBT ölçümlerine ait ön-test ve son-test değerleri karşılaştırıldığında, farklılık önemsiz bulunmuştur ($p>0.05$). Parmak Pas Becerisi yönünden ise ön-test ve son-test ortalamaları birbirine eşittir.

Tablo 17’de Üçüncü Uzmanın Katılım Yöntemiyle BED’nin işlendiği 6D sınıfındaki bireylere verdikleri Parmak Pas ve Manşet Pas ve Alttan Servis Becerisi VPBT ölçümlerine ait ön-test ve son-test değerleri karşılaştırıldığında farklılık önemli bulunmuştur ($p<0.05$).

Tablo 17. Üçüncü Uzmanın gruplara ilişkin VPBT Ön test ve son test parmak manşet ve servis puanlarının karşılaştırılması

Gruplar	Üçüncü Uzman Beceriler	Ortalama	Standart Sapma	Sonuç
Kontrol Grubu	Parmak Pas Ön Test	3,46	1,62	$t=0.52$
	Parmak Pas Son Test	3,59	1,49	$P=0.601$
	Manşet Pas Ön Test	2,96	1,28	$t=0.97$
	Manşet Pas Son Test	3,15	1,27	$P=0.338$
	Alttan Servis Ön Test	3,81	1,55	$t=1.45$
	Alttan Servis Son Test	3,40	1,36	$P=0.157$
Komut Yöntemi	Parmak Pas Ön Test	3,82	1,81	
	Parmak Pas Son Test	3,82	1,24	
	Manşet Pas Ön Test	3,17	1,08	$t=0.84$
	Manşet Pas Son Test	3,35	1,32	$P=0.404$
	Alttan Servis Ön Test	3,61	1,30	$t=1.95$
	Alttan Servis Son Test	3,08	1,21	$P=0.059$
Katılım Yöntemi	Parmak Pas Ön Test	3,85	1,32	$t=5.23$
	Parmak Pas Son Test	5,05	1,47	$P=0.001*$
	Manşet Pas Ön Test	3,58	1,25	$t=4.77$
	Manşet Pas Son Test	5,00	1,57	$P=0.001*$
	Alttan Servis Ön Test	3,41	1,13	$t=5.93$
	Alttan Servis Son Test	5,08	1,67	$P=0.001*$

* $p<0.05$ Gruplar arası farklılık önemli

Tablo 18’de Voleybol uzmanlarının VPBT’nde öğrencilerin voleybol becerilerine yönelik olarak verdiği puan ortalamalarının, gruplar açısından karşılaştırılmaları verilmiştir. Buna göre; 3 grubun parmak pas ön-test ortalamaları arasında farklılık bulunamamış ($p>0.05$), parmak pas son-test puan ortalamaları bakımından Katılım Yöntemi grubu, Kontrol ve Komut Yöntemi grubuna göre daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Manşet pas ön-test puan ortalamaları arasında Katılım Yöntemi grubunun, Kontrol grubundan daha yüksek olduğu bulunmuş ($p<0.05$), manşet pas son-test puan ortalamalarına göre Katılım Yöntemi grubu yine Kontrol ve Komut Yöntemi grubuna göre daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Alttan servis becerisi ön-test puan ortalamaları açısından 3 grupta da farklılık bulunamamış ($p>0.05$), alttan servis becerisi son-test puan ortalamalarına göre, Katılım Yöntemi grubunun Kontrol ve Komut Yöntemi Gruplarına göre anlamlı ölçüde artış gösterdiği bulunmuştur ($p<0.05$).

Tablo 18. Gruplara ilişkin VPBT Ön test ve son test parmak manşet ve servis puanlarının karşılaştırılması

Voleybol Becerileri	Gruplar	Ortalama	Standart Sapma	Sonuç
Parmak Pas ÖN TEST	Kontrol (1)	3,45	1,64	F=1.48
	Komut (2)	3,88	1,79	P=0.232
	Katılım (3)	4,13	1,36	
Manşet Pas ÖN TEST	Kontrol (1)	2,79	1,14	F=4.24
	Komut (2)	3,09	1,09	P=0.017*
	Katılım (3)	3,58	1,12	3>1*
Alttan Servis ÖN TEST	Kontrol (1)	4,00	1,55	F=1.33
	Komut (2)	4,02	1,47	P=0.268
	Katılım (3)	3,52	1,18	
Parmak Pas SON TEST	Kontrol (1)	3,61	1,56	F=9.60
	Komut (2)	3,93	1,52	P=.000*
	Katılım (3)	5,21	1,65	3>1,2*
Manşet Pas SON TEST	Kontrol (1)	3,02	1,11	F=20.52
	Komut (2)	3,12	1,20	P=.000*
	Katılım (3)	4,86	1,59	3>1,2*
Alttan Servis SON TEST	Kontrol (1)	3,35	1,38	F=19.57
	Komut (2)	3,35	1,27	P=.000*
	Katılım (3)	5,13	1,39	3>1,2*

* $p<0.05$ Gruplar arası farklılık önemli

5. TARTIŞMA

Araştırmanın bulgular bölümünden elde edilen sonuçlar, bu bölümde Bilişsel Alan, Duyuşsal Alan ve Devinişsel Alan açısından alan yazına paralel olarak tartışılmıştır.

Araştırma gruplarındaki öğrencilerin çalışma öncesi VBAT puanlarına göre; Katılım Yöntemi grubundaki öğrencilerin Komut Yöntemi ve Kontrol grubundaki öğrencilere oranla Bilişsel Alan Becerileri istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek çıkmıştır. Öğrencilerin VBAT son-test puanlarıyla karşılaştırıldığında; Katılım Yöntemi grubu yine Komut Yöntemi ve Kontrol grubuna göre anlamlı ölçüde yüksek bulunmuştur. Puan ortalamalarının yüzde olarak oranına bakıldığında; en büyük fark % 29.45 ile Kontrol grubunda gerçekleşmiştir. Bunun nedeni olarak, kontrol grubunda GÖY'ne yani Anlatım yöntemine göre derslerin işlenmesi yoluyla BED'de bilişsel alan gelişiminin sağlandığı düşünülmektedir. Komut Yöntemi grubundaki artış miktarı % 15.40, Katılım Yöntemi grubundaki artış miktarı ise; %18.57 olarak gerçekleşmiştir.

Çelen (2012), çalışmasında, Spor Eğitimi Modeli'nin uygulandığı öğrencilerin, bilişsel alana ait erişim düzeylerinin, Doğrudan Eğitim Modeli kullanılan öğrencilere göre daha olumlu düzeyde gelişme gösterdiği sonucuna ulaşmıştır.

Bayraktar (2012), İşbirlikli öğrenme yönteminin, öğrencilerin akademik başarılarını geleneksel yöntemlere göre daha olumlu etkilediği sonucuna ulaşmıştır.

Güneş ve Çoknaz (2010), çalışmalarında, öğrencilerin Jimnastik ünitesinde bilişsel alan gelişimleri göz önüne alındığında işbirlikli öğrenmenin, geleneksel öğretim yöntemlerine göre daha etkili olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Hastie ve Sinelnikov (2006), altıncı sınıf öğrencilerine Spor Eğitim Modeli ile yapılandırılan Basketbol öğretimini konu ettikleri çalışmalarında, geleneksel öğretim yöntemlerine kıyasla daha anlamlı farklılıklar tespit etmişlerdir. Bu durumlar, bizim çalışmamızla Kontrol grubu açısından paralellik göstermektedir. Ancak Katılım yönteminin Komut ve Alıştırma yöntemiyle kıyaslandığı Byra ve ark (2014), tarafından yapılan çalışmada, aktivite süresine giriş ve kişisel tercih yönünden Katılım yöntemi Komut ve Alıştırma yöntemine göre daha anlamlı bulunmuştur.

Sanchez ve ark (2012), benzer şekilde çalışmalarında, öğrencilerin Katılım Yöntemini Komut ve Alıştırma Yöntemine tercih ettiklerini tespit etmişlerdir.

Graham ve ark (2013), çalışmalarında Komut Yöntemiyle işlenen derslerde, öğrencilere aktivite süresi ve sonrasında öğretmenleri tarafından toplu dönüt sağlandığı ve bunun da öğrencilerin kendilerini yalnız hissetmelerine sebep olduğu sonucuna ulaşmışlardır.

Chang ve Chen (2005), araştırmalarında orta öğretim öğrencilerinin bilişsel öğrenme düzeyleri üzerinde eşli çalışma stiline olumlu etkilerini saptamışlardır. Bu sonuçlar araştırma sonuçlarımızla paralellik göstermektedir.

Buna karşın Yoncalık (2009), Komut, Alıştırma ve Eşli Çalışma yöntemlerini karşılaştırdığı çalışmasında, başarı testleri açısından anlamlı bir farklılığa rastlayamamıştır.

Araştırma gruplarındaki öğrencilere çalışma öncesi ve sonrası BESTÖ uygulanmış ve sonuçları karşılaştırılmıştır. Buna göre; çalışma öncesinde kontrol ve deney gruplarının BESTÖ puan ortalamaları arasında farklılık bulunmazken, son testlerle karşılaştırılmalarının ardından Katılım Yöntemi puan ortalamaları, Komut Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine göre anlamlı ölçüde yüksek bulunmuştur. Çalışmada yer alan öğrencilerden Katılım Yöntemiyle BED'ne katılan deney grubu öğrencilerinin BED'ne karşı ilgi ve tutumlarının yükseldiği söylenebilir. Bu durum, Katılım Yönteminin BED'nin görev ve zorluk seviyelerini öğrencilerin kendilerinin belirlemeleriyle ve kendi istedikleri aktiviteleri gerçekleştirdikleriyle açıklanabilir.

Doydu ve ark (2013), öğrencilerin beden eğitimi ve spora karşı tutumlarını incelemek amacıyla yaptıkları çalışmalarında, Spor Eğitimi Modeli uygulanan öğrenciler ile Geleneksel Öğretim Yaklaşımı kullanılan öğrenciler arasında duyuşsal alan gelişimi açısından herhangi bir farkın olmadığını tespit etmişlerdir.

Bahadır (2011), Alıştırma ve İşbirliği Yöntemini tutum açısından karşılaştırmış ve her iki yöntemin de öğrencilerin BED'ne karşı tutumlarını benzer düzeyde arttırdığını bulmuştur.

Güllü ve Korucu (2005), çalışmalarında ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin BED'e karşı ilgi ve tutumlarını olumlu olarak ifade etmişlerdir.

Koçak ve Hürmeriç (2006), ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi ve spora karşı olan tutumlarının olumlu olduğunu belirtmişlerdir.

Erkmen ve arkadaşları (2006), özel ilköğretim okulu öğrencilerinin BED'ne karşı tutumlarının olumlu olduğunu belirtmişlerdir.

Subramaniam and Silverman (2007), öğrencilerin BED'ne ilişkin tutumlarını inceledikleri araştırmalarında, tutum puanlarının pozitif olduğunu gözlemlemişlerdir. Bu sonuçlar araştırmamızın sonuçlarına paralellik göstermektedir.

Chung ve Phillips (2002), lise öğrencilerinin tutum puanlarını inceledikleri araştırmalarında erkek öğrencilerin kız öğrencilerden daha yüksek tutum değerlerine sahip olduklarını belirlemişlerdir. Benzer şekilde Demirhan ve Koca (2004), araştırmalarında erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre, daha yüksek tutum puanlarına sahip olduklarını gözlemlemişlerdir. Hünük (2006), çalışmasında yine erkek öğrencilerin kız öğrencilerden daha yüksek tutum puanlarına sahip olduklarını tespit etmiştir.

Çelen (2012), çalışmasında Spor Eğitim Modeli ile Doğrudan Öğretim Modelini karşılaştırmış, öğrencilerin voleybola ilişkin tutumlarının Spor Eğitim Modeli ile geliştiğini tespit etmiştir.

Balyan ve ark (2012), İlköğretim 2.kademe öğrencilerinin BED'ne yönelik tutumlarını araştırdığı çalışmalarında, farklı sportif etkinliklerin BED'ne yönelik tutum düzeylerinde anlamlı bir farklılık oluşturmadığını bulmuşlardır.

Mirzeoğlu (2000), voleybol dersindeki davranışların öğreniminde, yapılandırıcı öğrenme etkinliklerinin öğrenci erişim düzeyine etkisini incelediği çalışmasında, işbirliği yöntemiyle yapılan voleybol dersleri ile kontrol grubu arasında tutum puanları açısından anlamlı fark bulamamıştır.

Araştırma gruplarındaki öğrencilere çalışma öncesi ve sonrası VPBT uygulanmış ve sonuçları karşılaştırılmıştır. Araştırma gruplarının Ön Test VBPT puanları arasında farklılık bulunmamaktadır. Ön Test Son Test puanlamalarını yapan Birinci Uzmanın Kontrol grubunda yer alan öğrencilere verdikleri Parmak Pas ve Manşet Pas ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında farklılık önemsiz bulunurken ($p>0.05$), alttan servis yönünden farklılık önemli bulunmuştur ($p<0.05$).

İkinci Uzmanın Kontrol grubunda yer alan bireylere verdikleri Parmak Pas ve Manşet Pas ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında farklılık önemsiz bulunurken ($p>0.05$), alttan servis yönünden farklılık önemli bulunmuştur ($p<0.05$). Üçüncü Uzmanın Kontrol grubunda yer alan bireylere verdikleri Parmak Pas ve Manşet Pas ve Altan Servis Becerisi ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında, farklılık önemsiz bulunmuştur ($p>0.05$).

Birinci Uzmanın Komut Yöntemi grubundaki bireylere verdikleri Parmak Pas ve Alttan Servis VPBT ölçümlerine ait ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında, farklılık önemli bulunmuştur ($p<0.05$). Manşet Pas Becerisinde ise, 1. Uzmana ilişkin puan ortalamaları değişmemiştir. İkinci Uzmanın Komut Yöntemi grubundaki bireylere verdikleri Parmak Pas ve Manşet Pas VPBT ölçümlerine ait ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında farklılık önemsiz bulunurken ($p>0.05$), Alttan Servis Becerisi yönünden farklılık önemli bulunmuştur ($p<0.05$). Üçüncü Uzmanın Komut Yöntemi grubundaki bireylere verdikleri Manşet Pas ve Alttan Servis Becerisi VPBT ölçümlerine ait ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında, farklılık önemsiz bulunmuştur ($p>0.05$). Parmak Pas Becerisi yönünden ise ön test ve son test ortalamaları birbirine eşittir.

Birinci Uzmanın Katılım Yöntemi grubundaki öğrencilere verdikleri Parmak Pas, Manşet Pas ve Alttan Servis Becerisi VPBT ölçümlerine ait ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında, farklılık önemli bulunmuştur ($p<0.05$).

İkinci Uzmanın Katılım Yöntemi grubundaki bireylere verdikleri Parmak Pas ve Manşet Pas ve Alttan Servis Becerisi VPBT ölçümlerine ait ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında, farklılık önemli bulunmuştur ($p<0.05$).

Üçüncü Uzmanın Katılım Yöntemi grubundaki bireylere verdikleri Parmak Pas ve Manşet Pas ve Alttan Servis Becerisi VPBT ölçümlerine ait ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında farklılık önemli bulunmuştur ($p<0.05$).

Puanlamayı yapan 3 uzmanın 2 sine göre alttan servis becerisi puan ortalamalarının Kontrol grubunda anlamlı ölçüde yükselmesi, Kontrol grubunda yer alan öğrencilerin GÖY'ne göre anlatım, gösterip yaptırma yoluyla alttan servis becerilerini geliştirdiklerini göstermektedir.

Puanlamayı yapan 3 uzmanın 2 sine göre alttan servis becerisi puan ortalamalarının Komut Yöntemi grubunda anlamlı farklılık göstermesi, öğrencilerin Komut Yöntemine göre seçme şansları olmadan ve çok tekrarla aynı drillleri tekrarlamaları sayesinde gerçekleştiği söylenebilir.

Puanlamayı yapan 3 uzmanın tamamının Katılım Yöntemi grubundaki öğrencilerin parmak pas, manşet pas ve alttan servis becerisi puan ortalamalarının anlamlı farklılık göstermesi Katılım Yönteminin voleybol temel beceri gelişimindeki başarısını göstermektedir. Bunun nedeni; öğrencilerin voleybol derslerinde öğretmenin

sunduğu seçeneklerden kendi ilgileri doğrultusundaki seçeneklerine göre ayrılmaları ve drillerin zorluk seviyesini de kendilerinin belirlemelerinden ötürü voleybol derslerinde aktif olma sürelerinin diğer yöntemlere göre daha fazla olmasıdır.

Al-Salam ve Al Naddaf (2004), Badminton'da uzun ve kısa servis uygulama denemeleri ve performans seviyelerine Komut, Alıştırma ve Kişisel Kontrol Stilllerinin etkilerini inceledikleri çalışmalarında, Komut ve Alıştırma Yöntemlerinin performans seviyelerinde Kişisel Kontrol Yöntemine göre anlamlı derecede yüksek olduğunu tespit etmişlerdir.

Alhayek (2004), çalışmasında Basketbol temel becerilerini BED'de Alıştırma ve Eşli Yöntem açısından karşılaştırmış, sıçrayıp şut atma ve top sürme beceri testlerinde Alıştırma yöntemini Eşli Yönteme göre anlamlı ölçüde yükseliş gösterdiğini saptamıştır.

Chatoupis (2005), araştırmasında ilköğretim 5. Sınıf öğrencilerinin atletik yeterliklerini Alıştırma ve Katılım Yöntemine göre karşılaştırmış ve Katılım Yönteminin öğrencilerin atletik yeterliklerini daha fazla geliştirdiğini tespit etmiştir. Bu sonuç bizim araştırmamızla paralellik gösterir. Her 3 voleybol uzmanına göre, Katılım Yöntemi Voleybol becerilerini Komut Yöntemi ve Kontrol Grubuna oranla anlamlı düzeyde geliştirmiştir.

Chatoupis (2008), bu kez beşinci sınıf öğrencilerinin fiziksel fitness değerlerini Alıştırma ve Katılım Yöntemi yönünden karşılaştırmış ve her iki yöntemin kontrol grubuna oranla anlamlı gelişmeler gösterdiğini belirtmiştir.

Sunay ve ark (2004), Temel Voleybol Tekniklerinin Öğretiminde Komut ve Yönlendirilmiş Buluş Yöntemini karşılaştırmışlar ve aralarında anlamlı fark bulamamışlardır.

Griffey (1983), Alıştırma Yöntemiyle Komut Yöntemini öğrencilerin Manşet Pas uygularken gösterdiği beceri performansları açısından karşılaştırdığı çalışmasında, Alıştırma Stilinin Komut Stiline göre daha iyi gelişme gösterdiğini belirtmiştir.

Goldberger ve Gerney (1986), Katılım Yöntemiyle öğretimin, öğrencilerin beceri düzeylerini etkili bir biçimde geliştirdiğini tespit etmişlerdir. Bu araştırmamızda da geçerli bir olgudur. Katılım Yöntemiyle öğrencilerin voleybol temel beceri düzeyleri 8 haftalık eğitim sonrasında gelişmiştir.

Beckett (1991), kolej öğrenciyle gerçekleştirdiği çalışmasında, öğrencilerin beceri öğrenimi gelişiminde Katılım Yönteminin Alıştırma Yöntemine göre daha etkili olduğunu belirtmiştir.

Goudas ve ark (1995), çalışmalarında Katılım Yönteminin atletizm sporu yapan öğrenciler üzerindeki yüksek derecede motivasyon etkilerini saptamışlardır.

Zeng ve ark (2009), kolej öğrencilerinin temel voleybol becerilerini Alıştırma, Eşli ve Katılım Yöntemi yönünden karşılaştırmışlar ve Katılım Yönteminin kız öğrencilerin temel voleybol becerileri gelişiminde daha etkili olduğunu belirtmişlerdir.

Karavelioğlu (2012), İşbirliği yöntemi ile Komut yönteminin futbola özgü beceri öğrenimine etkilerini araştırmış ve sporcuların top sürme tekniklerinin gelişiminde, geleneksel yöntemin daha etkili olduğunu, pas, şut ve top sektirme gibi daha teknik becerilerin geliştirilmesinde İşbirliği yönteminin daha etkili olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Pritchard ve ark (2008), Spor Eğitimi Modeli ve Geleneksel Öğretimin uygulandığı voleybol derslerindeki ortaokul öğrencilerinin devinişsel alandaki öğrenmelerini belirleyebilmek amacı ile yaptıkları çalışmada, her iki model arasında devinişsel alan gelişimi yönünden bir farklılık olmadığını belirtmişlerdir.

Cho ve ark (2012), öğrencilerin motorik gelişimlerini inceledikleri çalışmalarında, Spor Eğitimi Modeline göre voleybol oynayan öğrencilerin motorik gelişim açısından, diğer öğrencilere göre daha fazla geliştiklerini saptamışlardır.

Browne ve ark (2004), Spor Eğitimi Modeli ile Geleneksel Modelin uygulandığı rugby öğrencilerinin devinişsel alan becerilerinin gelişimini Spor eğitim modeli ile daha başarılı olduklarını saptamışlardır.

Genel olarak alan yazında yer alan voleybol öğretimine yönelik yapılan ve öğretim modellerinin karşılaştırıldığı çalışmalar, araştırmamızla devinişsel alan yönünden paralellik göstermektedir. Birçok araştırmada, voleybol temel becerileri üzerinde öğretim yöntemlerinin etkileri karşılaştırılmış ve olumlu etkiler izlenmiştir. Öğrenci merkezli ve aktif öğrenme yaşantılarının, geleneksel öğrenme yaşantılarına göre öğrencilerin gelişimleri üzerinde daha olumlu sonuçlar doğurduğu görülmektedir. Araştırmamızda deney gurubunu oluşturan Katılım Yöntemi grubu öğrencileri voleybol temel becerilerini anlamlı düzeyde geliştirmişlerdir. Katılım yönteminin en önemli avantajı öğrencilere öğretmenleri tarafından sunulan ders içeriği, çalışma drilleri ve

zorluk seviyesini kendilerinin belirleyebilmesidir. Bu sayede BED'nde aktif olma süresi ve egzersizlere dahil olan öğrenci sayısı da oldukça yüksektir. Bu avantajların öğrencilerin motivasyonlarını arttırdığı ve voleybola olan ilgilerini sürekli kıldığı da söylenebilir.

Araştırmamızda ulaşılmak istenen sonuç, ortaokul öğrencilerinin hangi yöntemle BED'de temel beceri düzeylerinin geliştirilebileceğidir. Bunun mümkün olabilmesi için; BED'ni yürütecek olan öğretmenler tarafından Mosston ve Ashworth'ün Yelpazesi (Spektrumu), Sunuş Yöntemlerinden Buluş Yöntemlerine doğru derinlemesine incelenmeli ve öğrenilmelidir.

6. SONUÇ ve ÖNERİLER

Araştırmanın bu bölümünde; Komut Yöntemi, Katılım Yöntemi ve Geleneksel Öğretim modellerinin uygulandığı araştırma gruplarındaki 6. Sınıf öğrencilerinin, voleybol dersi yönünde bilişsel, duyuşsal ve devinişsel alan becerilerinin gelişme seviyelerinin karşılaştırılması ile elde edilen sonuçlara ve önerilere yer verilmiştir.

6.1. Sonuçlar

Araştırmada yer alan öğrencilerin yaş, cinsiyet ve okul voleybol takımına oyuncu olarak dahil olma veya olmama durumları karşılaştırıldığında herhangi bir farklılık olmadığı görülmüştür.

Araştırmada; 6. Sınıf düzeyinde voleybol bilişsel alan gelişimleri açısından Katılım Yönteminin uygulandığı öğrencilerin VBAT puan ortalamalarının Komut Yöntemi ve Kontrol grubuna oranla pozitif olarak değişme gösterdiği belirlenmiştir.

Araştırma dahilindeki tüm grupların çalışma öncesi voleybol derslerine yönelik duyuşsal alan gelişimleri açısından farklılık bulunmamaktadır. BESTÖ Ön Test ve Son Test puanları karşılaştırıldığında ise; Katılım Yönteminin uygulandığı grupta tutum puanları, Komut Yöntemi ve Geleneksel Yönteme kıyasla anlamlı oranda artış göstermiştir. Bunun nedeni, Katılım Yönteminin öğrencilere derslerde sağladığı serbestlik, etkinliklerin zorluk derecelerine göre seçim hakları ve diğer avantajlar olarak voleybol derslerine yönelik tutumlarının geliştiği söylenebilir.

Araştırma kapsamındaki kontrol ve deney gruplarında yer alan öğrencilerin temel voleybol becerilerinin gelişimleri, devinişsel alan gelişimleri bakımından Ön Test sonuçları neticesinde farklı olmadıkları belirlenmiştir. VPBT Ön Test ve Son Test puanları karşılaştırıldığında; Kontrol grubu ve Komut Yöntemi grubunda yer alan öğrencilerin yalnızca Alttan Servis becerileri gelişirken, Katılım Yöntemi grubunda yer alan öğrencilerin ise; Parmak Pas, Manşet Pas ve Alttan Servis Becerilerinin tümünde gelişme meydana gelmiştir. Bu durum, Katılım Yönteminin Komut Yöntemi ve Geleneksel Yönteme göre bir avantajı olarak kabul edilebilir.

Araştırma sonucu olarak, Katılım Yönteminin araştırmada yer alan öğrencilerin Voleybol Temel Becerilerinden Parmak, Manşet Pas ve Alttan Servis yönünden olumlu gelişme gösterdiği belirlenmiştir. Bu araştırmaya göre; 6. Sınıf öğrencilerinin voleybol temel becerilerini geliştirmek için en etkili öğretim modelinin Katılım Yöntemi olduğu ifade edilebilir.

6.2. Öneriler

Araştırma sonuçlarına göre oluşturulan öneriler bu bölümde verilmiştir.

İlk olarak BED'nin okullarda sağlıklı bir şekilde yürütülebilmesi için, gereken spor salonu, araç-gereç ve donanımların sağlanması gereklidir. Ortaokul dönemi sportif etkinliklerin önemi düşünüldüğünde sağlıklı bir nesil için spor alanları ve malzemeleri eksiksiz olarak tüm öğrencilere sağlanmalıdır.

Okullarımızda görevli beden eğitimi öğretmenlerinin çağdaş bilimin ışığında, sportif açıdan donanımlı, bilgilerini modernize edebilen, yaratıcı düşünce ve problem çözme becerilerine sahip bireyler olarak yetiştirilmeleri büyük önem arz etmektedir.

Beden Eğitimi Öğretmeni yetiştiren üniversitelerimizin müfredatlarında Özel Öğretim alanında ders veya dersler eklenmeli, bu dersleri yürütecek akademisyenlerinde bu alanlarda uzmanlaşmaları sağlanmalıdır.

Yapılandırmacı yaklaşıma göre planlanan yeni BED içeriği daha fazla anlatılmalı, görevli Beden Eğitimi Öğretmenlerine sık sık seminer ve kurslar düzenlenmelidir. Mosston'un Sunuştan Buluşa doğru giden öğretim yelpazesi tüm beden eğitimi öğretmenlerince kavranmalıdır.

Ortaokullarda farklı sınıflar için farklı yöntemler denenmeli ve Beceri gelişimleri için öğrencilere tüm olanaklar sağlanmalıdır. BED'nin işlendiği sınıf ortamı alışlagelen monotonluktan çıkarılmalı, öğretmenlerin rehberlik ettiği, paylaşan, sorgulayan, yaratıcı çözümler bulabilen öğrencilerin kendi öğrenmelerini desteklediği sınıflar haline dönüştürülmelidir.

Bu araştırmadan yola çıkarak, ortaokul 7. ve 8. Sınıflarında öğrenim gören öğrenciler için de, Katılım Yöntemi, Komut Yöntemi ve Geleneksel Yöntemle karşılaştırılabilir. Veya farklı öğretim yöntemleri arasında karşılaştırmalar yapılabilir.

Voleybol Temel Becerilerinin karşılaştırıldığı bu araştırma, aynı sınıf düzeyinde veya farklı sınıf düzeylerinde Basketbol, Hentbol, Futbol ve diğer branşlar için de uygulanabilir.

KAYNAKLAR

- Açıkada C, Ergen E. Bilim ve Spor. Ankara, Büro Tek Ofset Matbaacılık. 1990; 8-10.
- Açıkalın A. Modern matematik ve fen programlarını geliştirme uygulamasının örgüt ve yönetim açısından çözümlemesi. Doğa Dergisi, TÜBİTAK (Özel Sayı). 1980; 51.
- Açıkgöz Ü.K. Aktif Öğrenme. İzmir, Eğitim Dünyası Yayınları. 2003; 6-34.
- Akpınar M. Öğrencilerin fizik dersine yönelik tutumlarının fizik dersi akademik başarısına etkisi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ortaöğretim Fen ve Matematik Alanları Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, 2006; 9.
- Alhayek S. The effects of using two basketball teaching styles on physical education student's skills performance and attitudes. ESDJ. 2004; 31(1):217-229.
- Aracı H. Okullarda Beden Eğitimi. 13. Montaj Baskı, Ankara. 1998.
- Aracı H. Genç Sporcu Eğitimi ve Kültürü, Voleybol. Ankara, Nobel Yayın Dağıtım. 2006.
- Arkonuç SA. Sosyal Psikoloji. İstanbul, Alfa Basım Yayım ve Dağıtım. 1998.
- Bahadır Z. Beden eğitimi ve sporda kullanılan farklı öğretim yöntemlerinin (işbirliğine dayalı öğrenme ve alıştırma yöntemi) öğrencilerin ders tutumlarına ve sosyal becerilerine etkisi. Gazi Üniversitesi, Ankara, Yayınlanmamış Doktora Tezi. 2011.
- Balcıoğlu B, Özbek A, Sungur N, Sivrikaya K. Beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin değer sistemleri ve problem çözmedeki yeterliliklerinin incelenmesi. 3. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Olimpik Eğitim ve Spor Kültürü Sempozyumu, Bursa, Özet Kitabı, 2003; 13.
- Balyan M, Yerlikaya K, Kiremitçi O. Farklı sportif etkinliklerin ilköğretim 2. kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum, sosyal beceri ve öz yeterlik düzeylerine etkileri. Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi. 2012;14(2):196-201.
- Başaran İ.E. Eğitim Psikolojisi. Ankara, Kadioğlu Matbaası. 1991.
- Bayraktar G. Effect of the jigsaw technique on the students attitudes to the course of physical education and basic of sports and on their academic accomplishments. Energy Education Science and Technology, Part B. 2012;4 (4):2445-2456.
- Byra M, Sanchez B, Wallhead T. Behaviors of students and teachers in the command, practice, and inclusion styles of teaching: Instruction, feedback, and activity level. EPER. 2014; 20(1):3-19.

- Beckett KO. The effects of two teaching styles on college student's achievement of selected physical education outcomes. *Journal of Teaching Physical Education*. 1991;10:153-156.
- Bilge N. Türkiye'de Beden Eğitimi Öğretmeninin Yetiştirilmesi, 1. baskı, Ankara, Kültür Bakanlığı Yayınları. 1989.
- Bilgen N. Çağdaş ve Demokratik Eğitim. Ankara, Milli Eğitim Basımevi. 1993; 33.
- Boutigny C.A, Gueriot P.H. L'education Physique al'ecole. Magnard, Paris, 1998.
- Bower G.H, Hilgard E.R. Theories of Learning. Englewood Cliffs, Nj, Prentice Hall. 1981.
- Browne TBJ, Carlson TB, Hastie PA. A comparison of rugby seasons presented in traditional and sport education formats. *European Physical Education Review*. 2004; 10(2):199-214.
- Bümen N.T. Okulda Çoklu Zeka Kuramı. 2. baskı, Ankara, Pegem Yayıncılık. 2004.
- Chang CH, Chen CS. The effects of mosston's reciprocal style on elementary students learning in physical education. The 46th ICHPER. SD Anniversary World Congress, İstanbul. Congress Abstract Book. 2005.
- Chatoupis C. Effects of practice and inclusion styles on perceived athletic competence of greek primary school children. *Journal of Studies in Physical Culture and Tourism*. 2005; 12(1):47-57.
- Chatoupis C. The effects of two teaching styles on physical fitness of fifth graders. 11th Annual Pan-Hellenic Physical Education Teachers Congress, Greece. 2008.
- Cho O, Richards KA, Blankenship BT, Smith AL, Templin TJ. Motor skill development of students enrolled in a sport education volleyball season delivered by in-service physical education teachers. *The Physical Educator*. 2012; 69:375-394.
- Chung MH, Phillips DA. The relationship between attitude toward physical education and leisure-time exercise in high school students. *Physical Educator Indianapolis, Ind.* 00318981, 20020901, 2002;59(3).
- Çamlıyer H, Çamlıyer H.Ü. Eğitim Bütünlüğü İçinde Çocuk Hareket Eğitimi ve Oyun. İzmir, Can Ofset. 1997.
- Çapan, M.Ş. Türk Sporunda Selim Sırrı Tarcan. 1. Baskı, Muğla, Ünway Basımevi. 1999.
- Çelen A. Spor eğitimi modeli ile işlenen voleybol derslerinin öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor erişimi düzeylerine etkisi. Gazi Üniversitesi, Ankara, Yayınlanmamış Doktora Tezi. 2012.

- Çelenk S, Tertemiz I, Kalaycı N. İlköğretim Programları ve Gelişmeler. Ankara, Nobel Yayın Dağıtım. 2000.
- Çepni S. Araştırma ve Proje Çalışmalarına Giriş. Trabzon, Celepler Matbaacılık. 2007.
- Demirhan G, Altay F. Lise birinci sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutum ölçeği 11. hacettepe üniversitesi spor bilimleri ve teknolojisi yüksekokulu. Spor Bilimleri Dergisi. 2001; 12(2).
- Demirhan G. Eğitimde Aşamalı Sınıflamalar ve Spor Eğitimi. Spor Bilimleri Dergisi, 2002.
- Demirhan G, Koca C. An examination of high school students attitudes toward physical education with regard to sex and sport participation, perceptual and motor skills. 2004;98:754-758.
- Demirhan G. Spor Eğitiminin Temelleri. Ankara, Bağırhan Yayınevi. 2006.
- Doydu İ, Çelen A, Çoknaz H. Spor eğitimi modelinin öğrencilerin beden eğitimi ve spora karşı tutumuna etkisi. E-IJER. 2013;4(2):99-110.
- Duman S, İnal AN, Taşğın Ö. Özel öğretim sınıflarında beden eğitimi dersi öğretim programının öğretmen görüşleri ile değerlendirilmesi. 3. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Olimpik Eğitim ve Spor Kültürü Sempozyumu, Bursa, Özet Kitabı, 2003; 176.
- Erkmen G, Tekin M, Taşğın Ö. Özel ilköğretim okullarında öğrenim gören öğrencilerin çeşitli değişkenlere göre beden eğitim dersi hakkındaki tutum ve görüşleri. 9. Uluslar Arası Spor Bilimleri Kongresi, Muğla, Özet Kitabı, Nobel Yayın Dağıtım. 2006.
- Ertürk S. Eğitimde Program Geliştirme. Ankara, Yelkentepe Yayınları. 1979.
- FIVB, <http://www.fivb.org/en/volleyball/History.asp>, 2015.
- Gagne E.D. The Psychology of School Learning. Boston, Little Brown. 1985.
- Gallahue DL, Donnelly FC. Developmental Physical Education for All Children, H.K.C., IL. 2003.
- Gelici Ö, Bilgin İ. İşbirlikli öğrenme tekniklerinin tanıtımı ve öğrenci görüşlerinin incelenmesi. Adıyaman Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi. 2011; 1(1):40-70.
- Gelici Ö, Bilgin İ. İşbirlikli öğrenme tekniklerinin öğrencilerin cebir öğrenme alanındaki başarı, tutum ve eleştirel düşünme becerilerine etkileri. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi. 2012; 12(1):9-32.

- Goldberger M, Gerney P. The effects of direct teaching styles on motor skill acquisition of fifth grade children. *Research Quarterly for Exercise and Sport*. 1986;57:215-219.
- Goudas M, Biddle S, Fox K, Underwood m. it ain't what you do, it's the way that you do it! teaching style affects children's motivation in track and field. *The Sport Psychologist*. 1995;9:254-264.
- Graham G, Holt/Hale SA, Parker M. *Children Moving: A reflective approach to teaching physical education*. 9th Edition, New York, McGraw Hill Higher Education. 2013.
- Griffey DC. Aptitude x treatment interactions associated with student decision making. *Journal of Teaching in Physical Education*. 1983; 3:15-32.
- Grupe O, Mieth D. *Lexikon der Ehtik im Sport* Verlag Karl Hoffmann Schondorf. 1998.
- Güllü M, Korucu G. İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitim derslerine ilişkin görüşlerinin incelenmesi. 4. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Sempozyumu, Bursa, Burfaş Ofset Tesisleri. 2005.
- Güneş B., Çoknaz H. The effects of cooperative learning on the achievements of students in gymnastics unit, H. Ü. *Journal of Education*. 2010; 39:207-219.
- Güney S. *Davranış Bilimleri ve Yönetim Psikolojisi Terimler Sözlüğü*. Ankara, Ocak Yayınları.1998; 89.
- Hastie P.A, Sinelnikov O. A. Russian student's participation in and perceptions of a season of sport education. *European Physical Education Review*, 2006;12(2):131-150.
- Hesapçıoğlu M. *Öğretim İlke ve Yöntemleri-Eğitim Programları ve Öğretim*. İstanbul, Beta Yayınları. 1998; 33.
- Hünük D. Ankara ili merkez ilçelerindeki ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının sınıf düzeyi, öğrenci cinsiyeti, öğretmen cinsiyeti ve spora aktif katılımları açısından karşılaştırılması. Hacettepe üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Spor Bilimleri ve Teknolojisi Programı, Ankara, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. 2006.
- İnceoğlu M. *Tutum Algı İletişim*. Ankara, V.Yayınevi. 2004; 11-39.
- Janssen I, LeBlanc A.G. Systematic review of the health benefits of physical activity and fitness in school-aged children and youth. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*. 2010; 7:40.
- Kağıtçıbaşı Ç. *Yeni İnsan ve İnsanlar*. İstanbul, Evrim Yayınevi. 1999; 103.

- Kağıtçıbaşı C. Yeni İnsan ve İnsanlar.10. Baskı, İstanbul, Evrim Yayınevi. 2005.
- Karacabey K, Paşaoğlu A. Voleybol Antrenman Teorisi ve Antrenör. İstanbul, Bedray Basın Yayıncılık. 2011.
- Karasar N. Bilimsel Araştırma Yöntemi. 14. Baskı, Ankara, Nobel yayın ve dağıtım. 2005.
- Karavelioğlu MB. İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi ile komut yönteminin futbola özgü beceri öğrenimine etkisinin araştırılması. Gazi Üniversitesi, Ankara, Yayınlanmamış Doktora Tezi, 2012.
- Keske G. İlköğretim okullarında görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları öğretim yöntemleri ve karşılaştıkları sorunlar (Gaziantep ili örneği). Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, 2007.
- Koçak S, Hürmeriç I. Attitudes toward physical education classes of primary school students in turkey. *Perceptual & Motor Skills*. 2006; 103(1):296-300.
- Lumpkin A. Physical Education and Sport. A Contemporary Introduction. Saint Louis, Times Mirror/Mosby College Publishing. 1990.
- MEB. İlköğretim Genel Müdürlüğü, İlköğretim Beden Eğitimi (1-8. Sınıflar) Dersi Öğretim Programı, Ankara. 2006.
- MEB. Ortaöğretim Genel Müdürlüğü, Ortaöğretim Beden Eğitimi Dersi Öğretim Programı (9-12. Sınıflar), Bursa. 2009.
- MEB. Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı, Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programı (Ortaokul 5-8.Sınıflar), Ankara. 2013; 1-9.a.
- MEB. Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programı Uygulama Kılavuzu, Ortaokul (5-8. Sınıflar), Ankara. 2013.b.
- Mirzeoğlu AD. Voleybol dersindeki davranışların öğreniminde, yapılandırmacı öğrenme etkinliklerinin öğrenci erişim düzeyine etkisi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu, Yayınlanmamış doktora tezi. 2000.
- Mitchell M, Kernodle M. Using multiple intelligences to teach tennis. *JPE, Recreation and Dance*. 2004; 75: 27-32.
- Mosston M, Ashworth S. Beden Eğitimi Öğretimi. 2. Baskı, Ankara, Bağırhan Yayınları. 2001.
- Mosston M, Ashworth S. Teaching Physical Education. First Online Edition. 2008.

- Mosston M, Ashworth S. Beden Eğitimi Öğretimi. 4.Baskı, Ankara, Spor Yayınevi ve Kitabevi. 2009; 17-205.
- Orkunoglu O. Voleybol öğretimi. Ankara, Karatepe Yayınları. 1997.
- Özgüven İE. Psikolojik Testler. Ankara, Pdrem Yayınları. 2000; 91.
- Özmen H. Fen öğretiminde öğrenme teorileri ve teknoloji destekli yapılandırmacı (constructivist) öğrenme. The Turkish Online Journal of Educational Technology. 2004; 3 (1), 100-111.
- Özmen Ö. Çağdaş Sporda Eğitim Üçgeni. 2. Baskı, Ankara, Bağrgan Yayınevi. 1999.
- Özerbaş M. A. Yapılandırmacı öğrenme ortamının öğrencilerin akademik başarılarına ve kalıcılığına etkisi. Türk Eğitim Bilimleri Dergisi. 2007; 5(4):609-635.
- Pritchard T, Hawkins A, Wiegand R, Metzler JN. Effect of two instructional approaches on skill development, knowledge and game performance. measurement in physical education and exercise science. 2008; 12:219-236.
- Rötig/Prohl ve Ark. Sportwissen Schaftliches Lexikon, 494, Verlag Karl Hoffmann Schondor. 2003.
- Saban A. Çoklu Zeka Teorisi ve Eğitimi. 3. baskı, Ankara, Nobel Yayın Dağıtım. 2003.
- Salam A, Naddaf A. The effects of three styles of teaching on the performance level and practice trials of long serve and short serve in badminton. Educational Sciences, Dir-J. 2004; 31(1):88-104.
- Sanchez E, Byra M, Wallhead T. Student's perceptions of the command, practice, and inclusion styles of teaching. physical education and sport pedagogy. 2012;17(3): 317-330.
- Senemoğlu N. Gelişim, Öğrenme ve Öğretim. 23.Baskı, Ankara, Yargı Yayınevi. 2013; 92-100.
- Slavin R.E. Combing Cooperative Learning and Individualized Instruction Effects on Student. 1982.
- Sözer E. Kuramdan uygulamaya sosyal bilimlerin öğretimi. Eskişehir, Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Yayınları. 1998; 50:82-83.
- Subramaniam PR, Silverman S. Middle school students attitudes toward physical education. Elsevier. Teaching and Teacher Education. 2007;23:602-611.
- Sunay H, Gündüz N, Dolaşır S. The effects of different methods used in teaching basic volleyball techniques to physical education teacher candidates. IJPE. 2004; 41(1).

- Şahinel M. Etkin Öğrenme, Eğitimde Yeni Yönelimler. Ankara, Pegem Yayıncılık. 2005; 145.
- Şenişik Y, Öztürk F, Koparan Ş. İlköğretim okullarında uygulanan beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılan farklı öğretim yöntemlerinin sosyal yetkinlik beklentisi üzerine etkisi. 5. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenleri Sempozyumu, Adana, Özet Kitabı, 1997.
- Tamer K, Pulur A. Beden Eğitimi ve Sporda Öğretim Yöntemleri. Ankara, Ada Matbaacılık. 2001.
- Tanıkan K, Sunay H. Tarihi Süreç İçinde Beden Eğitimi ve Spor. Çağdaş Eğitim Dergisi, Tekışık Yayıncılık, Şubat 33, Mart 42. 2002.
- Tavsançıl E. Tutumların Ölçülmesi ve Spss ile Veri Analizi. Ankara, Nobel Yayın Dağıtım. 2002.
- Tolan B, İsen G, Batmaz V. Sosyal Psikoloji I (Ben ve Toplum). Ankara, Teori Yayınları, 1985.
- Tuncay R. Rehberlik ve beden eğitimi. 1. Eğitim Kurumlarında Beden Eğitimi ve Spor Sempozyumu, İzmir, Özet Kitabı, 1991; 334.
- Türkçapar Ü. Harmanlanmış öğrenme ortamlarının ilköğretim öğrencilerinin psikomotor becerileri kazanma düzeylerine etkisi (Futbol Örneği). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara, Yayımlanmamış Doktora Tezi. 2011.
- TVF, <http://www.tvf.org.tr/img/uploads/dosyalar/2013-2016-resmi-oyun-kurallari.pdf>, 2015.
- Vurat M. Voleybol Teknik. Ankara, Bağırgan Yayınevi. 2000.
- Viera LB, Ferguson BJ. Volleyball steps to success. USA, Champaign, Human Kinetics Publishers. 1989.
- Yavaş M, İlhan A. Beden Eğitimi ve Sporda Özel Öğretim Yöntemleri, 2.baskı, Bursa, Melisa Basım. 1997.
- Yurdakul B. Yapılandırıcılık. Eğitimde Yeni Yönelimler. Ankara, Pegem A. Yayıncılık. 2005; 39-65.
- Yoncalık O. İlköğretim altıncı sınıf öğrencilerinin beden eğitimi dersindeki başarılarına üç öğretim stiline etkileri. Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi, 2009;11(3):33-46.
- Zeng H, Leung W, Liu W, Bian W. Learning outcomes taught by three teaching styles in college fundamental volleyball classes. Clin J of Kinesiology. 2009; 63(1):1-6.

ÖZGEÇMİŞ

Adı Soyadı: Fatih ÖZGÜL

Doğum Yeri: TOKAT

Doğum Tarihi: 04.09.1978

Medeni Hali: EVLİ

Bildiği Yabancı Diller: İNGİLİZCE

Eğitim Durumu (Kurum ve Yıl): LİSANS – CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu 1996 – 2000

YÜKSEK LİSANS – CUMHURİYET

ÜNİVERSİTESİ Sağlık Bilimleri Enstitüsü 2000 – 2003

Çalıştığı Kurum/Kurumlar ve Yıl: MEB 2000 – 2013

CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ BESYO 2013 -.....

E-posta: fozgul@cumhuriyet.edu.tr

EK 1**6.SINIF KAZANIM TABLOSU**

ÖĞRENME ALANI:	A) HAREKET BİLGİ ve BECERİLERİ
ALT ÖĞRENME ALANI:	A.1) SPOR BİLGİ ve BECERİLERİ
A.1.1.	Seçili spor alanına özgü hareketleri sergiler.
A.1.2.	Seçili spor dallarını yaparken spor dalına özgü ilke ve kuralları bilerek uygular.
A.1.3.	Sportif etkinlik içerisinde güvenli hareket eder.
A.1.4.	Sportif etkinlikleri yaparken çevre duyarlılığı sergiler.
A.1.5.	Temel hücum ve savunma stratejilerini gösterir.
A.1.6.	Seçili sportif etkinliklerle ilgili kavramları bilir.
A.1.7.	Sportif etkinliklerde karşılaştığı problemlere çözüm/çözümler üretir.
A.1.8.	Sportif etkinliklerdeki performansını analiz eder.
A.1.9.	Seçili spora özgü fiziksel etkinliklerde ısınma ve soğuma hareketlerini yapar.
A.1.10.	Çevresindeki spor malzemelerini, spor alanlarını ve düzenlenen spor etkinliklerini tanıır.
A.1.11.	Farklı sportif etkinliklerde kullanılan malzemeleri araştırır.
A.1.12.	Zihinsel ve bedensel engelin spor yapmaya engel olmadığını bilir.
A.1.13.	Sportif etkinliklerde zamanı etkili kullanır.
A.1.14.	Araç-gereçleri ve alanlarını paylaşmaya değer verir.
A.1.15.	Spor araç-gereç ve malzemelerini amacına uygun kullanarak korur.
A.1.16.	Sportif etkinliklere ilişkin düşüncelerini ifade eder.
A.1.17.	Sportif etkinliklerde başkalarının haklarına saygı gösterir.
A.1.18.	Sportif etkinlikler içerisinde üstlendiği rollerin sorumluluklarını bilerek yerine getirir.
A.1.19.	Sportif etkinliklerde kazanma ve kaybetme durumlarında duygularını kontrollü davranışlarla gösterir.
A.1.20.	Sportif etkinliklerde başarıyı takdir eder.
A.1.21.	Farklı sportif etkinlikleri yaparken kendine güven duyar.
A.1.22.	Sportif etkinliklere katılmaya değer verir.
A.1.23.	Bireysel farklılıkları olanlarla sportif etkinlik yapmaya değer verir.
A.1.24.	Sportif etkinliklerde meydana gelebilecek anlaşmazlıkların çözümü için çaba gösterir.
A.1.25.	Bireysel ve grup hedeflerine ulaşmak için çaba gösterir.
A.1.26.	Kurallara uyma ve yönergeleri takip sürecine katılarak belirlenen kural ve yönergeleri takip eder.

EK 2
I.HAFTA

TARİH	16-20 / 03 / 2015
OKUL	GAZİPAŞA ORTAOKULU
SINIF	6 / D
KONU	Voleybol'a Hazırlayıcı Oyunlar, Temel Duruş tekniği, Topu atma ve tutma, Parmak Pas
ÖĞRENME ALANI	Hareket Bilgi ve Becerileri
ALT ÖĞRENME ALANI	Sportif Hareket Bilgi ve Becerileri
SÜRE	40 + 40 Dakika
KAZANIMLAR	A.1.9.Seçili spora özgü fiziksel etkinliklerde ısınma ve soğuma hareketleri yapar. A.1.1. Seçili spor dallarına özgü hareketleri sergiler. A.1.2. Seçili spor dallarını yaparken spor dalına özgü ilke ve kuralları bilerek uygular. A.1.3.Sportif etkinlik içerisinde güvenli hareket eder.
ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	KATILIM YÖNTEMİ
KULLANILAN EĞİTİM TEKNOLOJİLERİ ARAÇ VE GEREÇLER	Voleybol Topu, Dütük, Huni
DERS ALANI:	SPOR SALONU
GÜVENLİK ÖNLEMLERİ	İlk Yardım Çantası
ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİ	
<ul style="list-style-type: none">• Dikkati Çekme• Güdüleme• Gözden Geçirme• Derse Geçiş• Bireysel Öğrenme Etkinlikleri (Ödev,	GİRİŞ DEVRESİ (20 Dakika) <ul style="list-style-type: none">✓ Selamlaşma, Yoklama✓ Genel Isınma (10 Dakika)✓ Özel Isınma (5 Dakika)✓ Voleybola hazırlayıcı oyunlar oynatılması (5 Dakika)
	ESAS DEVRE (55 Dakika)

<p>deney, problem çözme vb.)</p> <p>• Grupla Öğrenme Etkinlikleri</p> <p>(Proje, gezi, gözlem vb.)</p> <p>• Özet</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Voleybol Temel Duruş tekniğinin öğrencilere gösterilmesi ve uygulanması ✓ Öğrencilerin Katılımıyla Temel Duruş pozisyonunun gösterilmesi ✓ Öğrencilerin karşılıklı guruplara ayrılması ✓ Gurupların topu havaya atarak parmak pas pozisyonunda tutması ✓ Gurupların karşılıklı top atma ve tutma çalışması ✓ Eşlerden birinin dizüstü pozisyona gelmesi ve karşısındakinin attığı topu parmak pas pozisyonunda tutması ✓ Öğrencilerin istediği eşlerle yer değiştirmesi ve uygulamanın sürdürülmesi ✓ Tüm öğrencilerin ortada toplanması ✓ Top tutma ve parmak pası başarılı uygulayan gurupların gösterilmesi ✓ Parmak pas hareketine istekli olanların katılımı ile hareketin tekrarı ve hataların düzeltilmesi ✓ Öğrencilerden gelen soruların cevaplandırılması
<p>• Değerlendirme</p>	<p>BİTİRİŞ DEVRESİ (5 Dakika)</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ 4 kişilik guruplar halinde file üzerinden hedefe parmak pas uygulama

II.HAFTA

TARİH	23-27 / 03 / 2015
OKUL	GAZİPAŞA ORTAOKULU
SINIF	6 / D
KONU	Temel Duruş tekniği, Topu atma ve tutma, Parmak Pas
ÖĞRENME ALANI	Hareket Bilgi ve Becerileri
ALT ÖĞRENME ALANI	Sportif Hareket Bilgi ve Becerileri
SÜRE	40 + 40 Dakika
KAZANIMLAR	<p>A.1.9.Seçili spora özgü fiziksel etkinliklerde ısınma ve soğuma hareketleri yapar.</p> <p>A.1.1. Seçili spor dallarına özgü hareketleri sergiler.</p> <p>A.1.2. Seçili spor dallarını yaparken spor dalına özgü ilke ve kuralları bilerek uygular.</p> <p>A.1.3.Sportif etkinlik içerisinde güvenli hareket eder.</p>
ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	KATILIM YÖNTEMİ
KULLANILAN EĞİTİM TEKNOLOJİLERİ ARAÇ VE GEREÇLER	Voleybol Topu, Dütük, Huni
DERS ALANI:	SPOR SALONU
GÜVENLİK ÖNLEMLERİ	İlk Yardım Çantası

ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİ

ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİ	
<ul style="list-style-type: none">• Dikkati Çekme• Gütüleme• Gözden Geçirme• Derse Geçiş• Bireysel Öğrenme Etkinlikleri (Ödev, deney, problem çözme vb.)• Grupla Öğrenme Etkinlikleri (Proje, gezi, gözlem vb.)• Özet	GİRİŞ DEVRESİ (15 Dakika) <ul style="list-style-type: none">✓ Selamlaşma, Yoklama✓ Genel Isınma (10 Dakika)✓ Özel Isınma (5 Dakika)
	ESAS DEVRE (55 Dakika) <ul style="list-style-type: none">✓ Voleybol Temel Duruş tekniğinin öğrencilerin katılımıyla gösterilmesi ve uygulanması✓ Temel Duruş pozisyonunun gösterilmesi✓ Öğrencilerin karşılıklı guruplandırılması✓ Gurupların topu havaya atarak parmak pas pozisyonunda tutması✓ Eşlerin karşılıklı file üzerinden top atma ve parmak pas pozisyonunda tutma çalışmaları✓ Eşlerden birinin uzun oturuş pozisyonunda partnerinin attığı topu parmak pas pozisyonunda kontrol etmesi✓ Eşlerin istediği eşlerle yer değiştirmesi ve uygulamanın sürdürülmesi✓ Tüm öğrencilerin yarım sahada toplanması ve katılımıyla Top tutma ve parmak pası başarılı uygulayanların diğer yarı sahada gösterilmesi✓ Parmak pas hareketinin tekrarı ve hataların düzeltilmesi✓ Öğrencilerden gelen soruların cevaplandırılması
<ul style="list-style-type: none">• Değerlendirme	BİTİRİŞ DEVRESİ (10 Dakika) <ul style="list-style-type: none">✓ 6 kişilik guruplar halinde file üzerinden hedefe parmak pas uygulama✓ 6'şar kişilik takımlar ile 3 pas parmak pas oyunu oynama

III.HAFTA

TARİH	30 / 03 / 2015-03 / 04 / 2015
OKUL	GAZİPAŞA ORTAOKULU
SINIF	6 / D
KONU	Parmak Pas Çeşitleri
ÖĞRENME ALANI	Hareket Bilgi ve Becerileri
ALT ÖĞRENME ALANI	Sportif Hareket Bilgi ve Becerileri

SÜRE	40 + 40 Dakika
KAZANIMLAR	A.1.9.Seçili spora özgü fiziksel etkinliklerde ısınma ve soğuma hareketleri yapar. A.1.1. Seçili spor dallarına özgü hareketleri sergiler. A.1.2. Seçili spor dallarını yaparken spor dalına özgü ilke ve kuralları bilerek uygular. A.1.3.Sportif etkinlik içerisinde güvenli hareket eder.
ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	KATILIM YÖNTEMİ
KULLANILAN EĞİTİM TEKNOLOJİLERİ ARAÇ VE GEREÇLER	Voleybol Topu, Dütük, Huni
DERS ALANI:	SPOR SALONU
GÜVENLİK ÖNLEMLERİ	İlk Yardım Çantası
ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİ	
<ul style="list-style-type: none"> • Dikkati Çekme • Güdüleme • Gözden Geçirme • Derse Geçiş • Bireysel Öğrenme Etkinlikleri (Ödev, deney, problem çözme vb.) • Grupla Öğrenme Etkinlikleri (Proje, gezi, gözlem vb.) • Özet 	GİRİŞ DEVRESİ (15 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Selamlaşma, Yoklama ✓ Genel Isınma (10 Dakika) ✓ Özel Isınma (5 Dakika)
	ESAS DEVRE (55 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Parmak pas çeşitlerinin öğrencilere gösterilmesi ve uygulanması ✓ Öğrencilerin katılımıyla Alçak (kısa, yatık ve jet) parmak pasın gösterilmesi ✓ Öğrencilerin katılımıyla Yüksek (köşeye ve geriye) parmak pasın gösterilmesi ✓ Öğrencilerin karşılıklı fileyi araya alacak şekilde ayrılması ✓ Eşlerin file üzerinde yüksek parmak pas uygulaması ✓ Eşlerin file üzerinden alçak parmak pas uygulaması ✓ Eşlerin istedikleri eşlerle yer değiştirmesi ve uygulamanın sürdürülmesi ✓ Öğrencilerin katılımıyla istenilen bölgelere alçak ve yüksek parmak pas çeşitlerinin uygulanması ✓ Parmak pas çeşitlerinde görülen hataların düzeltilmesi ✓ Öğrencilerden gelen soruların cevaplandırılması
<ul style="list-style-type: none"> • Değerlendirme 	BİTİRİŞ DEVRESİ (10 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Öğrencilerin istedikleri sırayla köşeye yüksek pas ve geri hücum için yüksek pas yapması ✓ Öğrencilerin istedikleri sırayla ortaya kısa, jet ve yatık pas uygulaması ✓ Diğer öğrencilerin atılan pasları değerlendirmeleri

IV.HAFTA

TARİH	06-10 / 04 / 2015
OKUL	GAZİPAŞA ORTAOKULU
SINIF	6 / D
KONU	Manşet pas temel pozisyonu, manşet pası yapabilme
ÖĞRENME ALANI	Hareket Bilgi ve Becerileri
ALT ÖĞRENME ALANI	Sportif Hareket Bilgi ve Becerileri
SÜRE	40 + 40 Dakika
KAZANIMLAR	A.1.9.Seçili spora özgü fiziksel etkinliklerde ısınma ve soğuma hareketleri yapar. A.1.1. Seçili spor dallarına özgü hareketleri sergiler. A.1.2. Seçili spor dallarını yaparken spor dalına özgü ilke ve kuralları bilerek uygular. A.1.3.Sportif etkinlik içerisinde güvenli hareket eder.
ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	KATILIM YÖNTEMİ
KULLANILAN EĞİTİM TEKNOLOJİLERİ ARAÇ VE GEREÇLER	Voleybol Topu, Dütük, Huni
DERS ALANI:	SPOR SALONU
GÜVENLİK ÖNLEMLERİ	İlk Yardım Çantası
ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİ	
• Dikkati Çekme	GİRİŞ DEVRESİ (15 Dakika)
	✓ Selamlaşma, Yoklama ✓ Genel Isınma (10 Dakika) ✓ Özel Isınma (5 Dakika)
	ESAS DEVRE (60 Dakika)

<ul style="list-style-type: none"> • Güdüleme • Gözden Geçirme • Derse Geçiş • Bireysel ğrenme Etkinlikleri (dev, deney, problem çözme vb.) • Grupla ğrenme Etkinlikleri (Proje, gezi, gözlem vb.) • zet 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Manşet pas tekniğinin öğrencilere anlatılması ve gösterimi ✓ öğrencilerin katılımıyla, Manşet pas temel pozisyonunun öğrenciler tarafından uygulanması ✓ Kolların dirseklerinin iyice birbirine yaklaştırılması ✓ Dirseklerin bklmemesinin sağlanması ✓ Omuz başlarının göğüsün önüne çıkarılması ✓ Hunilerle 4, 6 ve 1 numaralı bölgelerin belirlenmesi, öğrencilerin katılımıyla her bir huni istasyonunda temel manşet pozisyonu göstermeleri ✓ öğrencilerin guruplara ayrılmaları ✓ Eşlerden birinin tek diz yerde melik pozisyona geçmesi ve ellerini manşet pas pozisyonunda kenetlemesi ✓ Yerde olan dizin ters tarafındaki kolun diğer dize dirsekten temas etmesinin sağlanması ✓ Partnerlerin katılımıyla yerdeki eşlerine top atması ve yerdeki eşlerin kolları dirseklerden bükmeden n kollarla topla buluşmaları ✓ Eşlerin istedikleri eşlerle yer değiştirerek çalışmanın sürdürülmesi ✓ Ayakların değiştirilerek çalışmanın sürdürülmesi ✓ öğrencilerin katılımıyla, Kolların pozisyonu ve manşet pas hatalarının düzeltilmesi ✓ öğrencilerden gelen soruların cevaplandırılması
<ul style="list-style-type: none"> • Değerlendirme 	<p>BİTİRİŞ DEVRESİ (5 Dakika)</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ öğrencilerin ayaklar açık yerde oturuş pozisyonunda manşet pas uygulaması ✓ öğrencilerin bağdaş oturuş pozisyonunda manşet pas uygulaması

V.HAFTA

TARİH	13-17 / 04 / 2015
OKUL	GAZİPAŞA ORTAOKULU
SINIF	6 / D
KONU	Manşet pas temel pozisyonu, manşet pası yapabilme
ğRENME ALANI	Hareket Bilgi ve Becerileri
ALT ğRENME ALANI	Sportif Hareket Bilgi ve Becerileri
SÜRE	40 + 40 Dakika
KAZANIMLAR	<p>A.1.9.Seçili spora özgü fiziksel etkinliklerde ısınma ve soğuma hareketleri yapar.</p> <p>A.1.1. Seçili spor dallarına özgü hareketleri sergiler.</p> <p>A.1.2. Seçili spor dallarını yaparken spor dalına özgü ilke ve kuralları bilerek uygular.</p> <p>A.1.3.Sportif etkinlik içerisinde güvenli hareket eder.</p>
ÖğRETİM YÖNTEMLERİ	KATILIM YÖNTEMİ
KULLANILAN EğİTİM TEKNOLOJİLERİ ARAÇ VE GEREÇLER	Voleybol Topu, Düdük, Huni

DERS ALANI:	SPOR SALONU
GÜVENLİK ÖNLEMLERİ	İlk Yardım Çantası
ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİ	
<ul style="list-style-type: none"> • Dikkati Çekme • Güdüleme • Gözden Geçirme • Derse Geçiş • Bireysel Öğrenme Etkinlikleri (Ödev, deney, problem çözme vb.) • Grupla Öğrenme Etkinlikleri (Proje, gezi, gözlem vb.) • Özet 	GİRİŞ DEVRESİ (15 Dakika) <ul style="list-style-type: none"> ✓ Selamlaşma, Yoklama ✓ Genel Isınma (10 Dakika) ✓ Özel Isınma (5 Dakika)
	ESAS DEVRE (60 Dakika) <ul style="list-style-type: none"> ✓ Manşet pas tekniğinin deplaseler ile gösterimi ✓ Öğrencilerin katılımıyla ve seçimlerine göre Manşet pasın öğrenciler tarafından deplaselerle uygulanması ✓ Ayakların ve kolların senkronize hareket edebilmesi ✓ Vuruş anında kolların omuz hizasının daha yukarısına çıkarılmaması ✓ Tabaklarla belirlenen istasyonlara öğrencilerin seçimlerine göre atılan toplara deplase olarak manşet pas uygulaması ✓ Öğrencilerin guruplara ayrılmaları ✓ Grupların seçimlerine ve katılımlarına göre yüksek manşet (uzun 2 numaralı bölgeden 1 numaralı bölgeye), alçak manşet (yatık 3 numaralı bölgeden 4 numaralı bölgeye) uygulamaları ✓ Grupların yer değiştirerek uygulamanın sürdürülmesi ✓ Grupların istasyonlarda başarılı olamayanlarının katılımlarına göre duvarda alçak ve yüksek manşet pas uygulamaları ✓ Gruplardaki öğrencilerin istedikleri istasyonlara geçiş yapabilmeleri ✓ Öğrencilerin katılımıyla, Kolların pozisyonu ve manşet pas hatalarının düzeltilmesi ✓ Öğrencilerden gelen soruların cevaplandırılması, gelen dönüt ve önerilere göre uygulamanın zorluk düzeyinin değiştirilmesi
	BİTİRİŞ DEVRESİ (5 Dakika) <ul style="list-style-type: none"> ✓ Öğrencilerin arkadaşlarının attığı yüksek ve alçak toplara deplase olarak manşet pas uygulaması ✓ Öğrencilerin file üzerinden istenilen bölgelere manşet pas uygulaması
<ul style="list-style-type: none"> • Değerlendirme 	

VI. HAFTA

TARİH	20-24 / 04 / 2015
OKUL	GAZİPAŞA ORTAOKULU
SINIF	6 / D
KONU	Manşet Pas Çeşitleri
ÖĞRENME ALANI	Hareket Bilgi ve Becerileri
ALT ÖĞRENME ALANI	Sportif Hareket Bilgi ve Becerileri

SÜRE	40 + 40 Dakika
KAZANIMLAR	A.1.9.Seçili spora özgü fiziksel etkinliklerde ısınma ve soğuma hareketleri yapar. A.1.1. Seçili spor dallarına özgü hareketleri sergiler. A.1.2. Seçili spor dallarını yaparken spor dalına özgü ilke ve kuralları bilerek uygular. A.1.3.Sportif etkinlik içerisinde güvenli hareket eder.
ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	KATILIM YÖNTEMİ
KULLANILAN EĞİTİM TEKNOLOJİLERİ ARAÇ VE GEREÇLER	Voleybol Topu, Dütük, Huni
DERS ALANI:	SPOR SALONU
GÜVENLİK ÖNLEMLERİ	İlk Yardım Çantası
ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİ	
<ul style="list-style-type: none"> • Dikkati Çekme • Güdüleme • Gözden Geçirme • Derse Geçiş • Bireysel Öğrenme Etkinlikleri (Ödev, deney, problem çözme vb.) • Grupla Öğrenme Etkinlikleri (Proje, gezi, gözlem vb.) • Özet 	GİRİŞ DEVRESİ (15 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Selamlaşma, Yoklama ✓ Genel Isınma (10 Dakika) ✓ Özel Isınma (5 Dakika)
	ESAS DEVRE (60 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Manşet pas çeşitlerinin gösterimi ✓ Öğrencilerin katılımıyla ve seçimlerine göre Manşet pasın öğrenciler tarafından deplaselerle uygulanması ✓ Hataların düzeltilmesi ✓ Kolların manşet pas anında savrulmaması ve ellerin birbirinden ayrılmaması ✓ Voleybol sahasında belirlenen bölgelere öğrencilerin katılımlarına göre alçak manşet pas, yüksek manşet pas ve yatık manşet pas seçimlerinin belirlenmesi ✓ Öğrencilerin seçimlerine göre istasyonlarda manşet pas çalışmaları ✓ İstasyonlardaki öğrencilerin kendi katılımlarına göre yer değiştirmeleri ve manşet pas uygulamalarının sürdürülmesi ✓ Öğrencilerden gelen farklı dönütlere göre istasyonların zorluk seviyesinin değiştirilmesi ✓ Grupların istasyonlarda başarılı olamayanlarının katılımlarına göre duvarda alçak ve yüksek manşet pas uygulamaları ✓ Gruplardaki öğrencilerin istedikleri istasyonlara geçiş yapabilmeleri ✓ Öğrencilerin katılımıyla, manşet pas hatalarının düzeltilmesi ✓ Öğrencilerden gelen soruların cevaplandırılması
<ul style="list-style-type: none"> • Değerlendirme 	BİTİRİŞ DEVRESİ (5 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Öğrencilerin birbirlerine gönderdikleri toplara uygun pozisyonda ve katılımlarına göre manşet pas uygulamaları ✓ Öğrencilerin arkadaşlarına gönderdikleri yüksek toplara yüksek manşet, alçak ve yatık toplara alçak ve yatık manşetle cevap vermeleri

VII. HAFTA

TARİH	27 / 04 / 2015-01 / 05 / 2015
OKUL	GAZİPAŞA ORTAOKULU
SINIF	6 / D
KONU	Altan Servis Atabilme
ÖĞRENME ALANI	Hareket Bilgi ve Becerileri
ALT OGRENME ALANI	Sportif Hareket Bilgi ve Becerileri
SÜRE	40 + 40 Dakika
KAZANIMLAR	A.1.9.Seçili spora özgü fiziksel etkinliklerde ısınma ve soğuma hareketleri yapar. A.1.1. Seçili spor dallarına özgü hareketleri sergiler. A.1.2. Seçili spor dallarını yaparken spor dalına özgü ilke ve kuralları bilerek uygular. A.1.3.Sportif etkinlik içerisinde güvenli hareket eder.
ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	KATILIM YÖNTEMİ
KULLANILAN EĞİTİM TEKNOLOJİLERİ ARAÇ VE GEREÇLER	Voleybol Topu, Düdük, Huni
DERS ALANI:	SPOR SALONU
GÜVENLİK ÖNLEMLERİ	İlk Yardım Çantası
ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİ	
• Dikkati Çekme	GİRİŞ DEVRESİ (15 Dakika)
	✓ Selamlaşma, Yoklama ✓ Genel Isınma (10 Dakika) ✓ Özel Isınma (5 Dakika)
	ESAS DEVRE (60 Dakika)

<ul style="list-style-type: none"> • Güdüleme • Gözden Geçirme • Derse Geçiş • Bireysel ğrenme Etkinlikleri (dev, deney, problem çözme vb.) • Grupla ğrenme Etkinlikleri (Proje, gezi, gözlem vb.) • zet 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Alttan servis tekniğinin önden ve yandan olarak öğrencilere gösterilmesi ve uygulanması ✓ öğrencilerin duvarın karşısında gruplar halinde sıralanmalarının sağlanması ✓ Duvarda belirlenen bölgelere, öğrencilerin alttan servis vuruşu tekniği ile top atmaları ✓ öğrencilerin katılımlarına göre duvardaki farklı bölgelere alttan servis vuruş tekniğinin sürdürülmesi ✓ öğrencilerin kendi seçim ve katılımları yönünde eşleşerek, karşılıklı voleybol sahasına yerleşmeleri ✓ Eşlerin birbirlerine önden ve yandan alttan servis atmaları ✓ Vuruşlardaki hataların belirlenip, diğer öğrenciler tarafından düzeltilmesi ✓ Voleybol sahası üzerinde belirlenen farklı alanlara, 1 numaralı bölgeden alttan servis atılması ✓ öğrencilerin katılımlarına göre yer değiştirmelerinin sağlanması ✓ öğrencilerden gelen dönütlere göre istasyonların ve zorluk seviyelerinin değiştirilmesi ✓ Alttan servis atarken file üzerinden topu geçiremeyen öğrencilerin tekrar katılımlarına göre duvar istasyonlarına yönlendirilmeleri ✓ Uygulamadaki hataların düzeltilmesi ve soruların cevaplandırılması
<ul style="list-style-type: none"> • Değerlendirme 	<p>BİTİRİŞ DEVRESİ (5 Dakika)</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ öğrencilerin gruplar halinde belirlenen bölgeye en yüksek isabet oranı bağlamında Alttan Servis Atma yarışması yapmaları ✓ Bölgenin değiştirilmesi ile Alttan Servis Atma yarışmasını sürdürmeleri

VIII. HAFTA

TARİH	04-08 / 05 / 2015
OKUL	GAZİPAŞA ORTAOKULU
SINIF	6 / D
KONU	Altan Servis eşitleri ve Uygulanması
ÖĞRENME ALANI	Hareket Bilgi ve Becerileri
ALT OĞRENME ALANI	Sportif Hareket Bilgi ve Becerileri
SÜRE	40 + 40 Dakika
KAZANIMLAR	<p>A.1.9.Seçili spora özgü fiziksel etkinliklerde ısınma ve soğuma hareketleri yapar.</p> <p>A.1.1. Seçili spor dallarına özgü hareketleri sergiler.</p> <p>A.1.2. Seçili spor dallarını yaparken spor dalına özgü ilke ve kuralları bilerek uygular.</p> <p>A.1.3.Sportif etkinlik içerisinde güvenli hareket eder.</p>
ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	KATILIM YÖNTEMİ
KULLANILAN EĞTİM	

TEKNOLOJİLERİ ARAÇ VE GEREÇLER	Voleybol Topu, Düdük, Huni
DERS ALANI:	SPOR SALONU
GÜVENLİK ÖNLEMLERİ	İlk Yardım Çantası
ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİ	
<ul style="list-style-type: none"> • Dikkati Çekme • Güdüleme • Gözden Geçirme • Derse Geçiş • Bireysel Öğrenme Etkinlikleri (Ödev, deney, problem çözme vb.) • Grupla Öğrenme Etkinlikleri (Proje, gezi, gözlem vb.) • Özet 	GİRİŞ DEVRESİ (15 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Selamlaşma, Yoklama ✓ Genel Isınma (10 Dakika) ✓ Özel Isınma (5 Dakika)
	ESAS DEVRE (60 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Alttan servis tekniğinin önden ve yandan olarak öğrencilere gösterilmesi ve uygulanması ✓ Öğrencilerin duvarın karşısında gruplar halinde sıralanmalarının sağlanması ✓ Duvarda belirlenen bölgelere, öğrencilerin alttan servis vuruşu tekniği ile top atmaları ✓ Öğrencilerin katılımlarına göre duvardaki farklı bölgelere alttan servis vuruş tekniğinin sürdürülmesi ✓ Öğrencilerin kendi seçim ve katılımları yönünde eşleşerek, karşılıklı voleybol sahasına yerleşmeleri ✓ Eşlerin birbirlerine önden ve yandan alttan atıkları servisleri manşet pas pozisyonunda karşılamaları ✓ Öğrencileri katılımlarına göre yer değiştirmeleri ✓ Vuruş anındaki hataların düzeltilmesi ✓ Öğrencilerin Voleybol sahasındaki savunma bölgelerine 3'er kişilik gruplar halinde yerleştirilmeleri ✓ Yerleştirilen 3'lülerin, arkadaşlarının attığı alttan servisleri karşılayıp 3 pas ile topu tekrar karşı sahaya göndermeleri ✓ Öğrencilerden gelen dönütlere göre hataların düzeltilmesi ✓ Öğrencilerin katılımlarına göre yer değiştirmelerinin sağlanması ✓ Soruların cevaplandırılması
<ul style="list-style-type: none"> • Değerlendirme 	BİTİRİŞ DEVRESİ (5 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Öğrencilerin 4 kişilik takımlar halinde ve Alttan servis ile başlayan 1 sayılık oyun oynamaları ✓ Takımlardaki servisçilerin değiştirilerek uygulamanın sürdürülmesi ✓ Oyunları kazanan takımların birbirleriyle eşleştirilerek birinci olan takım üyelerinin belirlenmeleri

EK 3
I.HAFTA

TARİH	16-20 / 03 / 2015
OKUL	GAZİPAŞA ORTAOKULU
SINIF	6 / B
KONU	Voleybol'a Hazırlayıcı Oyunlar, Temel Duruş tekniği, Topu atma ve tutma, Parmak Pas
ÖĞRENME ALANI	Hareket Bilgi ve Becerileri
ALT ÖĞRENME ALANI	Sportif Hareket Bilgi ve Becerileri
SÜRE	40 + 40 Dakika
KAZANIMLAR	A.1.9.Seçili spora özgü fiziksel etkinliklerde ısınma ve soğuma hareketleri yapar. A.1.1. Seçili spor dallarına özgü hareketleri sergiler. A.1.2. Seçili spor dallarını yaparken spor dalına özgü ilke ve kuralları bilerek uygular. A.1.3.Sportif etkinlik içerisinde güvenli hareket eder.
ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	KOMUT YÖNTEMİ
KULLANILAN EĞİTİM TEKNOLOJİLERİ ARAÇ VE GEREÇLER	Voleybol Topu, Dütük, Huni
DERS ALANI:	SPOR SALONU
GÜVENLİK ÖNLEMLERİ	İlk Yardım Çantası
ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİ	
<ul style="list-style-type: none">• Dikkati Çekme• Gündüleme• Gözden Geçirme• Derse Geçiş• Bireysel Öğrenme Etkinlikleri (Ödev,	GİRİŞ DEVRESİ (20 Dakika) <ul style="list-style-type: none">✓ Selamlaşma, Yoklama✓ Genel Isınma (10 Dakika)✓ Özel Isınma (5 Dakika)✓ Voleybola hazırlayıcı oyunlar oynatılması (5 Dakika)
	ESAS DEVRE (55 Dakika)

<p>deney, problem çözme vb.)</p> <p>• Grupla Öğrenme Etkinlikleri (Proje, gezi, gözlem vb.)</p> <p>• Özet</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Voleybol Temel Duruş tekniğinin öğrencilere gösterilmesi ve uygulanması ✓ Komutla birlikte Temel Duruş pozisyonunun gösterilmesi ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla öğrencilerin karşılıklı 2'ye ayrılması ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla grupların topu havaya atarak parmak pas pozisyonunda tutması ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla grupların karşılıklı top atma ve tutma çalışması ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla eşlerden birinin dizüstü pozisyona gelmesi ve karşısındakinin attığı topu parmak pas pozisyonunda tutması ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla eşlerin yer değiştirmesi ve uygulamanın sürdürülmesi ✓ Tüm öğrencilerin öğretmenin komutuyla birlikte ortada toplanması ✓ Komutla birlikte Top tutma ve parmak pası başarılı uygulayanların ilanı ve gösterilmesi ✓ Komutla birlikte parmak pas hareketinin tekrarı ve hataların değerlendirilmesi ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla, öğrencilerden gelen soruların cevaplandırılması
<p>• Değerlendirme</p>	<p>BİTİRİŞ DEVRESİ (5 Dakika)</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ 4 kişilik gruplar halinde file üzerinden hedefe parmak pas uygulama

II. HAFTA

TARİH	23-27 / 03 / 2015
OKUL	GAZİPAŞA ORTAOKULU
SINIF	6 / B
KONU	Temel Duruş tekniği, Topu atma ve tutma, Parmak Pas
ÖĞRENME ALANI	Hareket Bilgi ve Becerileri
ALT ÖĞRENME ALANI	Sportif Hareket Bilgi ve Becerileri
SÜRE	40 + 40 Dakika
KAZANIMLAR	<p>A.1.9.Seçili spora özgü fiziksel etkinliklerde ısınma ve soğuma hareketleri yapar.</p> <p>A.1.1. Seçili spor dallarına özgü hareketleri sergiler.</p> <p>A.1.2. Seçili spor dallarını yaparken spor dalına özgü ilke ve kuralları bilerek uygular.</p> <p>A.1.3.Sportif etkinlik içerisinde güvenli hareket eder.</p>
ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	KOMUT YÖNTEMİ
KULLANILAN EĞİTİM TEKNOLOJİLERİ ARAÇ VE GEREÇLER	Voleybol Topu, Dütük, Huni

DERS ALANI:	SPOR SALONU
GÜVENLİK ÖNLEMLERİ	İlk Yardım Çantası
ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİ	
<ul style="list-style-type: none"> • Dikkati Çekme • Güdüleme • Gözden Geçirme • Derse Geçiş • Bireysel Öğrenme Etkinlikleri (Ödev, deney, problem çözme vb.) • Grupla Öğrenme Etkinlikleri (Proje, gezi, gözlem vb.) • Özet 	GİRİŞ DEVRESİ (15 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Selamlaşma, Yoklama ✓ Genel Isınma (10 Dakika) ✓ Özel Isınma (5 Dakika)
	ESAS DEVRE (55 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Voleybol Temel Duruş tekniğinin öğrencilere gösterilmesi ve uygulanması ✓ Komutla birlikte Temel Duruş pozisyonunun gösterilmesi ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla öğrencilerin karşılıklı 2'ye ayrılması ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla grupların topu havaya atarak parmak pas pozisyonunda tutması ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla eşlerin karşılıklı file üzerinden top atma ve parmak pas pozisyonunda tutma çalışmaları ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla eşlerden birinin uzun oturuş pozisyonunda partnerinin attığı topu parmak pas pozisyonunda kontrol etmesi ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla eşlerin yer değiştirmesi ve uygulamanın sürdürülmesi ✓ Tüm öğrencilerin öğretmenin komutuyla yarım sahada toplanması ✓ Komutla birlikte Top tutma ve parmak pası başarılı uygulayanların ilanı ve diğer yarı sahada gösterilmesi ✓ Komutla birlikte parmak pas hareketinin tekrarı ve hataların değerlendirilmesi ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla, öğrencilerden gelen soruların cevaplandırılması
<ul style="list-style-type: none"> • Değerlendirme 	BİTİRİŞ DEVRESİ (10 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ 6 kişilik gruplar halinde file üzerinden hedefe parmak pas uygulama ✓ 6'şar kişilik takımlar ile 3 pas parmak pas oyunu oynama

III. HAFTA

TARİH	30 / 03 / 2015-03 / 04 / 2015
OKUL	GAZİPAŞA ORTAOKULU
SINIF	6 / B
KONU	Parmak Pas Çeşitleri
ÖĞRENME ALANI	Hareket Bilgi ve Becerileri
ALT ÖĞRENME ALANI	Sportif Hareket Bilgi ve Becerileri

SÜRE	40 + 40 Dakika
KAZANIMLAR	A.1.9.Seçili spora özgü fiziksel etkinliklerde ısınma ve soğuma hareketleri yapar. A.1.1. Seçili spor dallarına özgü hareketleri sergiler. A.1.2. Seçili spor dallarını yaparken spor dalına özgü ilke ve kuralları bilerek uygular. A.1.3.Sportif etkinlik içerisinde güvenli hareket eder.
ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	KOMUT YÖNTEMİ
KULLANILAN EĞİTİM TEKNOLOJİLERİ ARAÇ VE GEREÇLER	Voleybol Topu, Düdük, Huni
DERS ALANI:	SPOR SALONU
GÜVENLİK ÖNLEMLERİ	İlk Yardım Çantası ..
ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİ	
<ul style="list-style-type: none"> • Dikkati Çekme • Güdüleme • Gözden Geçirme • Derse Geçiş • Bireysel Öğrenme Etkinlikleri (Ödev, deney, problem çözme vb.) • Grupla Öğrenme Etkinlikleri (Proje, gezi, gözlem vb.) • Özet 	GİRİŞ DEVRESİ (15 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Selamlaşma, Yoklama ✓ Genel Isınma (10 Dakika) ✓ Özel Isınma (5 Dakika)
	ESAS DEVRE (55 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Parmak pas çeşitlerinin öğrencilere gösterilmesi ve uygulanması ✓ Komutla birlikte Alçak (kısa, yatık ve jet) parmak pasın gösterilmesi ✓ Komutla birlikte Yüksek (köşeye ve geriye) parmak pasın gösterilmesi ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla öğrencilerin karşılıklı fileyi araya alacak şekilde ayrılması ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla eşlerin file üzerinde yüksek parmak pas uygulaması ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla eşlerin file üzerinden alçak parmak pas uygulaması ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla eşlerin yer değiştirmesi ve uygulamanın sürdürülmesi ✓ Komutla birlikte yarı sahalarda öğretmen tarafından bildirilen bölgelere alçak ve yüksek parmak pas çeşitlerinin uygulanması ✓ Komutla birlikte parmak pas çeşitlerinde görülen hataların düzeltilmesi ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla, öğrencilerden gelen soruların cevaplandırılması
<ul style="list-style-type: none"> • Değerlendirme 	BİTİRİŞ DEVRESİ (10 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Öğrencilerin sırayla köşeye yüksek pas ve geri hücum için yüksek pas yapması ✓ Öğrencilerin sırayla ortaya kısa, jet ve yatık pas uygulaması ✓ Diğer öğrencilerin atılan pasları değerlendirmeleri

IV. HAFTA

TARİH	06-10 / 04 / 2015
OKUL	GAZİPAŞA ORTAOKULU
SINIF	6 / B
KONU	Manşet pas temel pozisyonu, manşet pası yapabilme
ÖĞRENME ALANI	Hareket Bilgi ve Becerileri
ALT ÖĞRENME ALANI	Sportif Hareket Bilgi ve Becerileri
SÜRE	40 + 40 Dakika
KAZANIMLAR	A.1.9.Seçili spora özgü fiziksel etkinliklerde ısınma ve soğuma hareketleri yapar. A.1.1. Seçili spor dallarına özgü hareketleri sergiler. A.1.2. Seçili spor dallarını yaparken spor dalına özgü ilke ve kuralları bilerek uygular. A.1.3.Sportif etkinlik içerisinde güvenli hareket eder.
ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	KOMUT YÖNTEMİ
KULLANILAN EĞİTİM TEKNOLOJİLERİ ARAÇ VE GEREÇLER	Voleybol Topu, Dütük, Huni
DERS ALANI:	SPOR SALONU
GÜVENLİK ÖNLEMLERİ	İlk Yardım Çantası
ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİ	
• Dikkati Çekme	GİRİŞ DEVRESİ (15 Dakika)
	✓ Selamlaşma, Yoklama ✓ Genel Isınma (10 Dakika) ✓ Özel Isınma (5 Dakika)
	ESAS DEVRE (60 Dakika)

<ul style="list-style-type: none"> • Güdüleme • Gözden Geçirme • Derse Geçiş • Bireysel ğrenme Etkinlikleri (dev, deney, problem çözme vb.) • Grupla ğrenme Etkinlikleri (Proje, gezi, gözlem vb.) • zet 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Manşet pas tekniğinin öğrencilere anlatılması ve gösterimi ✓ ğretmen tarafından verilen komutla Manşet pas temel pozisyonunun öğrenciler tarafından uygulanması ✓ Komutla birlikte kolların dirseklerinin iyice birbirine yaklaştırılması ✓ Komutla birlikte dirseklerin bklmemesinin sağlanması ✓ Komutla birlikte omuz başlarının göğüsün önüne çıkarılması ✓ Hunilerle 4, 6 ve 1 numaralı bölgelerin belirlenmesi, ğretmen tarafından verilen komutla öğrencilerin her bir huni istasyonunda temel manşet pozisyonu göstermeleri ✓ Komutla birlikte öğrencilerin 2'şerli eşleşmeleri ✓ öğretmenin komutuyla birlikte, Eşlerden birinin tek diz yerde melik pozisyona geçmesi ve ellerini manşet pas pozisyonunda kenetlemesi ✓ Yerde olan dizin ters tarafındaki kolun diğer dize dirsekten temas etmesinin sağlanması ✓ ğretmen tarafından verilen komutla partnerlerin yerdeki eşlerine top atması ve yerdeki eşlerin kolları dirseklerden bükmeden n kollarla topla buluşmaları ✓ öğretmenin komutuyla birlikte, Eşlerin yer değiştirerek çalışmanın sürdürülmesi ✓ ğretmen tarafından verilen komutla, ayakların değiştirilerek çalışmanın sürdürülmesi ✓ ğretmen tarafından verilen komutla, kolların pozisyonu ve manşet pas hatalarının düzeltilmesi ✓ ğretmen tarafından verilen komutla, öğrencilerden gelen soruların cevaplandırılması
<ul style="list-style-type: none"> • Değerlendirme 	<p>BITİRİŐ DEVRESİ (5 Dakika)</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ öğrencilerin ayaklar açık yerde oturuş pozisyonunda manşet pas uygulaması ✓ öğrencilerin bağdaş oturuş pozisyonunda manşet pas uygulaması

V. HAFTA

TARİH	13-17 / 04 / 2015
OKUL	GAZİPAŞA ORTAOKULU
SINIF	6 / B
KONU	Manşet pas temel pozisyonu, manşet pası yapabilme
ğRENME ALANI	Hareket Bilgi ve Becerileri
ALT ğRENME ALANI	Sportif Hareket Bilgi ve Becerileri
SÜRE	40 + 40 Dakika
KAZANIMLAR	<p>A.1.9.Seçili spora özgü fiziksel etkinliklerde ısınma ve soğuma hareketleri yapar.</p> <p>A.1.1. Seçili spor dallarına özgü hareketleri sergiler.</p> <p>A.1.2. Seçili spor dallarını yaparken spor dalına özgü ilke ve kuralları bilerek uygular.</p> <p>A.1.3.Sportif etkinlik içerisinde güvenli hareket eder.</p>
ÖğRETİM YÖNTEMLERİ	KOMUT YÖNTEMİ
KULLANILAN EğİTİM	

TEKNOLOJİLERİ ARAÇ VE GEREÇLER	Voleybol Topu, Dütük, Huni
DERS ALANI:	SPOR SALONU
GÜVENLİK ÖNLEMLERİ	İlk Yardım Çantası
ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİ	
<ul style="list-style-type: none"> • Dikkati Çekme • Güdüleme • Gözden Geçirme • Derse Geçiş • Bireysel Öğrenme Etkinlikleri (Ödev, deney, problem çözme vb.) • Grupla Öğrenme Etkinlikleri (Proje, gezi, gözlem vb.) • Özet 	GİRİŞ DEVRESİ (15 Dakika) <ul style="list-style-type: none"> ✓ Selamlaşma, Yoklama ✓ Genel Isınma (10 Dakika) ✓ Özel Isınma (5 Dakika)
	ESAS DEVRE (60 Dakika) <ul style="list-style-type: none"> ✓ Manşet pas tekniğinin öğrencilere anlatılması ve gösterimi ✓ Öğretmen tarafından verilen komutla Manşet pas temel pozisyonunun öğrenciler tarafından uygulanması ✓ Manşet pas tekniğinin deplaseler ile gösterimi ✓ Öğrencilerin öğretmen tarafından verilen komutla Manşet pasın deplaselerle uygulanması ✓ Komutla birlikte, ayakların ve kolların senkronize hareket edebilmesi ✓ Vuruş anında kolların omuz hizasının daha yukarısına çıkarılmaması, çıkarıldığında komutla düzeltilmesi ✓ Tabaklarla belirlenen istasyonlara öğrencilerin verilen komuta göre atılan toplara deplase olarak manşet pas uygulaması ✓ Öğrencilerin verilen komutla birlikte guruplara ayrılmaları ✓ Grupların öğretmen tarafından verilen Komutlarla, yüksek manşet (uzun 2 numaralı bölgeden 1 numaralı bölgeye), alçak manşet (yatık 3 numaralı bölgeden 4 numaralı bölgeye) uygulamaları ✓ Grupların verilen komutla yer değiştirerek uygulamanın sürdürülmesi ✓ Grupların istasyonlarda başarılı olamayanlarının verilen Komutla, duvarda alçak ve yüksek manşet pas uygulamaları ✓ Gruplardaki öğrencilerin verilen Komutla diğer istasyonlara geçiş yapabilmeleri ✓ Öğrencilerin verilen Komutla, kolların pozisyonu ve manşet pas hatalarının düzeltilmesi ✓ Komutla birlikte, öğrencilerden gelen soruların cevaplandırılması
<ul style="list-style-type: none"> • Değerlendirme 	BİTİRİŞ DEVRESİ (5 Dakika) <ul style="list-style-type: none"> ✓ Öğrencilerin Komutla birlikte, arkadaşlarının attığı yüksek ve alçak toplara deplase olarak manşet pas uygulaması ✓ Öğrencilerin file üzerinden Komutla belirlenen bölgelere manşet pas uygulaması

VI. HAFTA

TARİH	20-24 / 04 / 2015
OKUL	GAZİPAŞA ORTAOKULU
SINIF	6 / B
KONU	Manşet Pas Çeşitleri

ÖĞRENME ALANI	Hareket Bilgi ve Becerileri
ALT ÖĞRENME ALANI	Sportif Hareket Bilgi ve Becerileri
SÜRE	40 + 40 Dakika
KAZANIMLAR	A.1.9.Seçili spora özgü fiziksel etkinliklerde ısınma ve soğuma hareketleri yapar. A.1.1. Seçili spor dallarına özgü hareketleri sergiler. A.1.2. Seçili spor dallarını yaparken spor dalına özgü ilke ve kuralları bilerek uygular. A.1.3.Sportif etkinlik içerisinde güvenli hareket eder.
ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	KOMUT YÖNTEMİ
KULLANILAN EĞİTİM TEKNOLOJİLERİ ARAÇ VE GEREÇLER	Voleybol Topu, Düdük, Huni
DERS ALANI:	SPOR SALONU
GÜVENLİK ÖNLEMLERİ	İlk Yardım Çantası
ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİ	
<ul style="list-style-type: none"> • Dikkati Çekme • Güdüleme • Gözden Geçirme • Derse Geçiş • Bireysel Öğrenme Etkinlikleri (Ödev, deney, problem çözme vb.) • Grupla Öğrenme Etkinlikleri (Proje, gezi, gözlem vb.) • Özet 	GİRİŞ DEVRESİ (15 Dakika) <ul style="list-style-type: none"> ✓ Selamlaşma, Yoklama ✓ Genel Isınma (10 Dakika) ✓ Özel Isınma (5 Dakika)
	ESAS DEVRE (60 Dakika) <ul style="list-style-type: none"> ✓ Manşet pas çeşitlerinin verilen Komutla gösterimi ✓ Öğretmen tarafından verilen Komutlara göre Manşet pasın öğrenciler tarafından deplaselerle uygulanması ✓ Verilen Komutlarla hataların düzeltilmesi ✓ Komutla birlikte, kolların manşet pas anında savrulmaması ve ellerin birbirinden ayrılmaması ✓ Komutla birlikte voleybol sahasında belirlenen bölgelere, öğrencilerin alçak manşet pas, yüksek manşet pas ve yatık manşet pas uygulamak üzere gruplandırılmaları ✓ Öğrencilerin verilen Komutlara göre, istasyonlarda manşet pas çalışmaları ✓ İstasyonlardaki öğrencilerin verilen Komutla, yer değiştirmeleri ve manşet pas uygulamalarının sürdürülmesi ✓ Verilen Komutla öğrencilerin yer değiştirmeleri ve uygulamanın sürdürülmesi ✓ Grupların istasyonlarda başarılı olamayanlarının verilen Komutla, duvarda alçak ve yüksek manşet pas uygulamaları ✓ Gruplardaki öğrencilerin öğretmen tarafından verilen Komutla, istasyonlarda yer değiştirmelerinin sağlanması ✓ Verilen Komutla birlikte, öğrencilerin manşet pas hatalarının düzeltilmesi ✓ Verilen Komutla birlikte, öğrencilerden gelen soruların cevaplandırılması
<ul style="list-style-type: none"> • Değerlendirme 	BİTİRİŞ DEVRESİ (5 Dakika) <ul style="list-style-type: none"> ✓ Öğrencilerin birbirlerine gönderdikleri toplara uygun pozisyonda ve verilen

	<p>Komutlara göre manşet pas uygulamaları</p> <p>✓ Öğretmen tarafından verilen Komutlarla, öğrencilerin arkadaşlarına gönderdikleri yüksek toplara yüksek manşet, alçak ve yatık toplara alçak ve yatık manşetle cevap vermeleri</p>
--	--

VII. HAFTA

TARİH	27 / 04 / 2015-01 / 05 / 2015
OKUL	GAZİPAŞA ORTAOKULU
SINIF	6 / B
KONU	Alttan Servis Atabilme
ÖĞRENME ALANI	Hareket Bilgi ve Becerileri
ALT ÖĞRENME ALANI	Sportif Hareket Bilgi ve Becerileri
SÜRE	40 + 40 Dakika
KAZANIMLAR	<p>A.1.9.Seçili spora özgü fiziksel etkinliklerde ısınma ve soğuma hareketleri yapar.</p> <p>A.1.1. Seçili spor dallarına özgü hareketleri sergiler.</p> <p>A.1.2. Seçili spor dallarını yaparken spor dalına özgü ilke ve kuralları bilerek uygular.</p> <p>A.1.3.Sportif etkinlik içerisinde güvenli hareket eder.</p>
ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	KOMUT YÖNTEMİ
KULLANILAN EĞİTİM TEKNOLOJİLERİ ARAÇ VE GEREÇLER	Voleybol Topu, Dütük, Huni
DERS ALANI:	SPOR SALONU
GÜVENLİK ÖNLEMLERİ	İlk Yardım Çantası
ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİ	
• Dikkati Çekme	GİRİŞ DEVRESİ (15 Dakika)
	<p>✓ Selamlaşma, Yoklama</p> <p>✓ Genel Isınma (10 Dakika)</p> <p>✓ Özel Isınma (5 Dakika)</p>
	ESAS DEVRE (60 Dakika)

<ul style="list-style-type: none"> • Güdüleme • Gözden Geçirme • Derse Geçiş • Bireysel ğrenme Etkinlikleri (dev, deney, problem çözme vb.) • Grupa ğrenme Etkinlikleri (Proje, gezi, gözlem vb.) • zet 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ğretmen tarafından verilen Komutla birlikte, Alttan servis tekniğinin önden ve yandan olarak öğrencilere gösterilmesi ve uygulanması ✓ Verilen Komutla birlikte, öğrencilerin duvarın karşısında gruplar halinde sıralanmalarının sağlanması ✓ Duvarda belirlenen bölgelere ğretmen tarafından verilen Komutlara göre, öğrencilerin alttan servis vuruşu tekniği ile top atmaları ✓ öğrencilerin verilen Komutlara göre, duvardaki farklı bölgelere alttan servis vuruş tekniğinin sürdürülmesi ✓ öğrencilerin verilen Komutla eşleştirilerek, karşılıklı voleybol sahasına yerleşmeleri ✓ Verilen Komutla birlikte, eşlerin birbirlerine önden ve yandan alttan servis atmaları ✓ ğretmen tarafından verilen Komutla birlikte, hataların belirlenip düzeltilmesi ✓ Voleybol sahası üzerinde belirlenen farklı alanlara verilen Komut uyarınca, 1 numaralı bölgeden alttan servis atılması ✓ öğrencilerin verilen Komutla, yer değiştirmelerinin sağlanması ✓ öğrencilerin verilen Komutlara göre istasyonlarda yer değiştirmelerinin sağlanması ✓ Alttan servis atarken file üzerinden topu geçiremeyen öğrencilerin verilen Komutla birlikte, duvar istasyonlarına döndürülmeleri ✓ ğretmen tarafından verilen Komutla birlikte, uygulamadaki hataların düzeltilmesi ve soruların cevaplandırılması
<ul style="list-style-type: none"> • Değerlendirme 	<p>BİTİRİŞ DEVRESİ (5 Dakika)</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ öğrencilerin verilen Komutla birlikte, gruplar halinde belirlenen bölgeye en yüksek isabet oranı bağlamında Alttan Servis Atma yarışması yapmaları ✓ Verilen Komutla birlikte, bölgenin değiştirilmesi ile ğrencilerin Alttan Servis Atma yarışmasını sürdürmeleri

VIII. HAFTA

TARİH	04-08 / 05 / 2015
OKUL	GAZİPAŞA ORTAOKULU
SINIF	6 / B
KONU	Alttan Servis eşitleri ve Uygulanması
ÖĞRENME ALANI	Hareket Bilgi ve Becerileri
ALT OĞRENME ALANI	Sportif Hareket Bilgi ve Becerileri

SÜRE	40 + 40 Dakika
KAZANIMLAR	A.1.9.Seçili spora özgü fiziksel etkinliklerde ısınma ve soğuma hareketleri yapar. A.1.1. Seçili spor dallarına özgü hareketleri sergiler. A.1.2. Seçili spor dallarını yaparken spor dalına özgü ilke ve kuralları bilerek uygular. A.1.3.Sportif etkinlik içerisinde güvenli hareket eder.
ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	KOMUT YÖNTEMİ
KULLANILAN EĞİTİM TEKNOLOJİLERİ ARAÇ VE GEREÇLER	Voleybol Topu, Düdük, Huni
DERS ALANI:	SPOR SALONU
GÜVENLİK ÖNLEMLERİ	İlk Yardım Çantası
ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİ	
<ul style="list-style-type: none"> • Dikkati Çekme • Güdüleme • Gözden Geçirme • Derse Geçiş • Bireysel Öğrenme Etkinlikleri (Ödev, deney, problem çözme vb.) • Grupla Öğrenme Etkinlikleri (Proje, gezi, gözlem vb.) • Özet 	GİRİŞ DEVRESİ (15 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Selamlaşma, Yoklama ✓ Genel Isınma (10 Dakika) ✓ Özel Isınma (5 Dakika)
	ESAS DEVRE (60 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Öğretmen tarafından verilen Komutla birlikte, Alttan servis tekniğinin önden ve yandan olarak öğrencilere gösterilmesi ve uygulanması ✓ Verilen Komutla birlikte, öğrencilerin duvarın karşısında gruplar halinde sıralanmalarının sağlanması ✓ Duvarda belirlenen bölgelere öğretmen tarafından verilen Komutlara göre, öğrencilerin alttan servis vuruşu tekniği ile top atmaları ✓ Öğrencilerin verilen Komutlara göre, duvardaki farklı bölgelere alttan servis vuruş tekniğinin sürdürülmesi ✓ Öğrencilerin verilen komutla eşleştirilerek, karşılıklı voleybol sahasına yerleşmelerinin sağlanması ✓ Öğretmen tarafından verilen Komutla birlikte, eşlerin birbirlerine önden ve yandan alttan attıkları servisleri manşet pas pozisyonunda karşılamaları ✓ Öğrencilerin verilen Komutla birlikte, yer değiştirmelerinin sağlanması ✓ Öğretmen tarafından verilen Komutla birlikte vuruş anındaki hataların düzeltilmesi ✓ Öğrencilerin öğretmenleri tarafından verilen Komutla birlikte, voleybol sahasındaki savunma bölgelerine 3'er kişilik gruplar halinde yerleştirilmeleri ✓ Yerleştirilen 3'lülerin verilen Komutla birlikte, arkadaşlarının attığı alttan servisleri karşılayıp 3 pas ile topu tekrar karşı sahaya göndermeleri ✓ Verilen Komutla birlikte, hataların düzeltilmesi ✓ Öğrencilerin verilen Komutlara göre yer değiştirmelerinin sağlanması ✓ Öğretmen tarafından verilen Komutla birlikte, soruların cevaplandırılması
<ul style="list-style-type: none"> • Değerlendirme 	BİTİRİŞ DEVRESİ (5 Dakika)
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Öğrencilerin verilen Komutla birlikte, 4 kişilik takımlar halinde ve Alttan servis ile başlayan 1 sayılık oyun oynamaları ✓ Komutla birlikte, takımlardaki servisçilerin değiştirilerek uygulamanın sürdürülmesi ✓ Oyunları kazanan takımların verilen Komutla birlikte eşleştirilerek, birinci ol.n.b

EK 4: DENEYSEL İŞLEMLER DÖNEM PLANI

TARİH	DENEYSEL UYGULAMALAR		
	KONTROL GRUBU	DENEY GRUBU	
	GELENEKSEL YÖNTEM 6A SINIFI	KOMUT YÖNTEMİ 6B SINIFI	KATILIM YÖNTEMİ 6D SINIFI
9 – 13 MART 2015	ÖN TEST UYGULAMASI		
16 – 20 MART 2015	1.HAFTA	1.HAFTA	1.HAFTA
23 – 27 MART 2015	2.HAFTA	2.HAFTA	2.HAFTA
30 MART – 3 NİSAN 2015	3.HAFTA	3.HAFTA	3.HAFTA
6 – 10 NİSAN 2015	4.HAFTA	4.HAFTA	4.HAFTA
13 – 17 NİSAN 2015	5.HAFTA	5.HAFTA	5.HAFTA
20 – 24 NİSAN 2015	6.HAFTA	6.HAFTA	6.HAFTA
27 NİSAN – 1 MAYIS 2015	7.HAFTA	7.HAFTA	7.HAFTA
4 – 8 MAYIS 2015	8.HAFTA	8.HAFTA	8.HAFTA
11 – 15 MAYIS 2015	SON TEST UYGULAMASI		

EK 5
T.C.
SİVAS VALİLİĞİ
İl Milli Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 92255297/605.01/1945621

20/02/2015

Konu: Araştırma İzni
(Doktora Öğrc. Fatih ÖZGÜL)

VALİLİK MAKAMINA

- İlgi :** a)Doktora Öğrencisi Fatih ÖZGÜL'ün 09/02/2015 Tarihli Dilekçesi.
b)Milli Eğitim Bakanlığı Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğünün 07/03/2012 Tarihli B.08.0.YET.00.20.00.0-3616 Sayılı 2012/13 No'lu Genelgesi.
c)Valilik Makamının 25/11/2014 Tarihli ve 92255297-605-5678140 Sayılı Onayı.

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı Doktora Öğrencisi ve Cumhuriyet Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu Beden Eğitimi Öğretmenliği Bölümü Öğretim Görevlisi Fatih ÖZGÜL, "Beden Eğitimi Derslerinde Kullanılan Öğretim Yöntemlerinden Komut ve Katılım Yönteminin Voleybol Öğretimi Açısından Karşılaştırılması" konulu tez çalışması kapsamında, İlimiz Merkez ilçede bulunan Gazipaşa Ortaokulunda öğrenim gören 6. sınıf öğrencilerine yönelik anket çalışması yapmak istemektedir.

İlgi (a) dilekçe ekindeki anket soruları, Valilik Makamının İlgi (c) Onayı ile oluşturulan Araştırma Değerlendirme Komisyonu tarafından incelenmiş olup anketin, eğitim öğretimin aksatılmaması kaydıyla İlimiz Merkez ilçede bulunan Gazipaşa Ortaokulunda öğrenim gören 6. sınıf öğrencilerine uygulanmasında bir sakınca görülmemektedir.

Makamlarınızca da uygun bulunduğu takdirde onaylarınıza arz ederim.

Ahmet SEVİM
Müdür a.
Şube Müdürü

OLUR
20/02/2015

Zekeriya ÇINAR
Vali a.
Milli Eğitim Müdürü

Güvenli Elektronik İmza
Aslı ile Aynıdır.
23.10.2015
LÜTFİ KELDAL
Şef

Muhsin Yazıcıoğlu Blv. No:23 SİVAS
Elektronik Ağ: <http://sivas.meb.gov.tr>
e-posta: arge58@meb.gov.tr ; istatistik58@meb.gov.tr

Ayrıntılı bilgi için: L.KELDAL / Şef
Tel : (0 346) 228 48 00 - 132
Faks : (0 346) 227 06 39

EK 6
T.C.
SIVAS VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

3258
25-02-2015

B840
S3

Sayı : 92255297/605.01/2018687

24/02/2015

Konu: Araştırma İzni

(Doktora Öğrc. Fatih ÖZGÜL)

CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEK OKULU SIVAS
MÜDÜRLÜĞÜNE

- İlgi :a)Doktora Öğrencisi Fatih ÖZGÜL 09/02/2015 Tarihli Dilekçesi.
b)Valilik Makamının 20/02/2015 Tarihli ve 92255297-605.01-1945621 Sayılı Onayı.
c)Millî Eğitim Bakanlığı Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğünün 07/03/2012 Tarihli B.08.0.YET.00.20.00.0-3616 Sayılı 2012/13 No'lu Genelgesi.

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı Doktora Öğrencisi ve Cumhuriyet Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu Beden Eğitimi Öğretmenliği Bölümü Öğretim Görevlisi Fatih ÖZGÜL'ün, "Beden Eğitimi Derslerinde Kullanılan Öğretim Yöntemlerinden Komut ve Katılım Yönteminin Voleybol Öğretimi Açısından Karşılaştırılması" konulu tez çalışması kapsamında, onaylı bir örneği Müdürlüğümüzde muhafaza edilen veri toplama araçlarının, gönüllülük esas olmak kaydıyla İlimiz Merkez İlçede bulunan Gazipaşa Ortaokulunda öğrenim gören 6. sınıf öğrencilerine uygulanması Valilik Makamının ilgi (b) onayı ile uygun görülmüş olup onay örneği yazımız ekinde gönderilmiştir.

Söz konusu araştırma çalışmasının bitiminde araştırmacı tarafından sonuç raporunun bir örneğinin CD ortamında Müdürlüğümüze gönderilmesi hususunda;

Bilgilerinizi ve gereğini rica ederim.

Ahmet SEVİM
Müdür a.
Şube Müdürü

EK : İlgi (b) Onay Örneği (1 Sayfa)

DAĞITIM :

Gereği :

-Doktora Öğrc. Fatih ÖZGÜL

Bilgi :

-Gazipaşa OO Müd.

Güvenli Elektronik İmza:

Aslı ile Aynıdır.

24/02/2015

LUTİ KELDAL

Şef

Mehsin Yazıcıoğlu Bulvarı No:23 58020 SIVAS

Tel:0 346 2284800 Fax: 0 346 2270539

Elektronik Adres: <http://sivas.meb.gov.tr> e-posta: sivasmem@meb.gov.tr

EK-7

T.C.
CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ
Rektörlüğü

BİLİMSEL ARAŞTIRMA VE YAYIN ETİĞİ KURUL KARARI

Toplantı Sayısı	Karar Tarihi	Karar Sayısı
04	09/06/2015	2015/1

Üniversitemiz Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Sosyal ve Beşeri Bilimler Kurulu Prof. Dr. Zafer CİRİNLIÖĞLU Başkanlığında toplandı.

Karar No:1 Kurulumuzun 28/04/2015 tarih ve 3 nolu toplantısında alınan 1 nolu Kararda Cumhuriyet Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesinin 10/a maddesi gereği bilirkişi incelemesi yapmak üzere görevlendirdiği, inceleme sonucu “Beden Eğitimi Derslerinde Kullanılan Komut ve Katılım Yönteminin Voleybol Öğretimi Açısından Karşılaştırılması başlıklı araştırmanın etik kurallara uygun olduğu görülmüştür” yönünde görüş belirttiği anlaşılmıştır. Bilirkişi raporu doğrultusunda; Yrd. Doç. Dr. Murat KANGALGİL’e ait “Beden Eğitimi Derslerinde Kullanılan Komut ve Katılım Yönteminin Voleybol Öğretimi Açısından Karşılaştırılması” isimli Doktora Tez Çalışmasının etiğe aykırılığının bulunmadığına oy birliği ile,

Karar verildi.

EK 8: BEDEN EĞİTİMİ ve SPOR TUTUM ÖLÇEĞİ

Aşağıdaki ölçek 24 maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı 0,93; korelasyon katsayısı da 0,83 olarak hesaplanmıştır (Demirhan ve Altay, 2001). Ölçeğin puanlanması; tamamen katılıyorum=5, katılıyorum=4, kararsızım=3, katılmıyorum=2, tamamen katılmıyorum=1 şeklindedir.

Maddeler	5 Tamamen Katılıyorum	4 Katılıyorum	3 Kararsızım	2 Katılmıyorum	1 Tamamen Katılmıyorum
1. Beden Eğitimi ve Spor derslerinde hep korku hissine kapılırım.	+				-
2. Beden Eğitimi ve Spor etkinliklerinde çok sıkılırım.	+				-
3. Beden Eğitimi ve Spor Etkinliklerine katılmaktan daima çekinirim.	+				-
4. Beden Eğitimi ve Spor dersinde başarılı olmak için çaba sarfetmem.	+				-
5. Beden Eğitimi ve Spor dersine diğer derslerde olduğu gibi zorunlu olduğu için katılırım.	+				-
6. Beden Eğitimi ve Sporla ilgili konuşmak çok zevklidir.	+				-
7. Beden Eğitimi ve Spordan çok zevk aldığım için dersleri özlemle beklerim.	+				-
8. Beden Eğitimi dersinde ön plana çıkmaktan sakınırım.	+				-
9. Beden Eğitimi dersinde işbirliği duygularım gelişir.	+				-
10. Beden Eğitimi ve Spor dersi sağlıklı ve temiz olmayı öğretir.	+				-
11. Gelecekteki öğrencilik yaşantımda Beden Eğitimi ve Spor dersi almak istemem.	+				-
12. Beden Eğitimi ve Spor etkinliklerinin insanın sağlıklı gelişmesine katkı sağladığına inanırım.	+				-
13. Okul ders programlarına Beden Eğitimi ve Spor dersi koymak gerekli değildir.	+				-
14. Beden Eğitimi ve Spor uğraşımın gelecek yaşamımda önemli yarar sağlayacağına inanırım.	+				-
15. Okul ders programlarının her yılında Beden Eğitimi ve Spor dersi olmalıdır.	+				-
16. Beden Eğitimi ve Spor etkinliklerine katılmak beni dinlendirir.	+				-
17. Beden Eğitimi ve Sporla ilgili etkinliklerinin dürüstlük ve demokratik yaşam davranışları kazandırdığına inanırım.	+				-
18. Egzersiz ve Spor yaparak serbest zamanların daha iyi değerlendirildiğine inanırım.	+				-
19. Beden Eğitimi ve Spor etkinlikleriyle uğraşmanın zaman kaybı olduğuna inanırım.	+				-
20. Serbest zamanlarımda egzersiz ve spor yapmak içimden gelmez.	+				-
21. Beden Eğitimi ve Spor etkinliklerine önemli bir zaman ayırırım.	+				-
22. Beden Eğitimi ve Sporla ilgili hiçbir şeye ilgi duymam.	+				-
23. Beden Eğitimi ve Spor etkinlikleri her zaman ilgimi çeker.	+				-
24. Beden Eğitimi ve Spor etkinliklerine katılmayı başkalarına önermem.	+				-

EK 9: VOLEYBOL BİLİŞSEL ALAN TESTİ

Sevgili öğrenciler aşağıdaki soruları dikkatlice okuyup cevaplayınız. Vereceğiniz yanıtlar kimseyle paylaşılmayacak ve yanlışlar doğruları götürmeyecektir. Teşekkür ederiz.

- 1- Voleybol takımı oyun alanında kaç kişi ile mücadele eder ?
 - a) 5
 - b) 6
 - c) 7
 - d) 8
- 2- Aşağıdakilerden hangisinde Voleybol saha ölçüleri doğru verilmiştir ?
 - a) 20m – 10m
 - b) 15m – 30m
 - c) 9m – 18m
 - d) 11m – 22m
- 3- Voleybol oyuncularının aşağıdakilerden hangisini takmasına izin verilir ?
 - a) Kulaklık
 - b) Kolye
 - c) Dizlik
 - d) Atkı
- 4- Bir voleybol takımı yedekler sırasında en fazla kaç oyuncu bulundurabilir ?
 - a) 5
 - b) 9
 - c) 8
 - d) 6
- 5- Voleybol maçı toplam kaç set üzerinden oynanır ?
 - a) 5
 - b) 4
 - c) 6
 - d) 7
- 6- Voleybol oyununda 5.set hariç diğer setler kaç sayıya ulaşıldığında sona erer ?
 - a) 21
 - b) 22
 - c) 23
 - d) 25
- 7- 5.set (tiebreak seti) hangi sayıya ulaşıldığında sona erer ?
 - a) 12
 - b) 15
 - c) 16
 - d) 20
- 8- Voleybol oyununda bir takımın topa kaç kez vurma hakkı vardır ?
 - a) 3
 - b) 4
 - c) 5
 - d) 2
- 9- Aşağıdakilerden hangisinde voleybol filesinin yerden yüksekliği bayan ve erkekler için doğru verilmiştir ?
 - a) Bayan 2,24m – Erkek 2,43m
 - b) Bayan 2,34m – Erkek 2,53m
 - c) Bayan 2,44m – Erkek 2,55m
 - d) Bayan 2,00m – Erkek 2,40m
- 10- Voleybol oyununda bir sette en fazla kaç oyuncu değiştirilebilir ?
 - a) 5
 - b) 6
 - c) 7
 - d) 8

- 11- Aşağıdakilerden hangisinde voleybolda kullanılan pas çeşitleri doğru verilmiştir ?
- Parmak pas – başüstü pas
 - Manşet pas – göğüs pas
 - Parmak pas – manşet pas
 - Çengel pas – manşet pas
- 12- Gönderildiği yere göre parmak pas türleri aşağıdakilerden hangisidir ?
- Yüksek pas – alçak pas
 - Yüksek pas – yatık pas – kısa pas
 - Alçak pas – çok yüksek pas – yerden pas
 - Yerden pas – havadan pas
- 13- Parmak pas uygularken topla temas etmesi gereken elimizin neresidir ?
- Parmaklar ve avuç içi
 - Avuç içi
 - El ayası
 - Yalnızca parmaklar
- 14- Parmak pas yaparken ellerin pozisyonu nasıldır ?
- Eller göğüs hizasında
 - Eller bel hizasında
 - Eller alın hizasında
 - Hiçbiri
- 15- Parmak pas yaparken ellerin topla buluşma anı için aşağıdakilerden hangisi doğrudur ?
- Baş ve işaret parmakları birleştiğinde bir üçgen oluşturacak şekilde birbirine yakın
 - Baş ve yüzük parmakları birleştiğinde bir kare oluşturacak şekilde
 - Baş ve orta parmaklar birbirine yakın
 - Hepsi
- 16- Parmak pas yaparken ayakların pozisyonu nasıldır ?
- Ayaklar omuz genişliğinde açık bir ayak diğerinden biraz önde
 - Ayaklar olabildiğince açık ve yan yana
 - Ayaklar kapalı ve yan yana
 - Ayakların biri iyice önde diğer arkada
- 17- Parmak pas yaparken topun avuç içlerine oturması hataya sebep olabilir ?
- File hatası
 - Blok hatası
 - Faul veya top taşıma
 - Smaç hatası
- 18- Parmak pas yaparken iki el aynı anda topla temas etmezse aşağıdakilerden hangi hata meydana gelir ?
- Çift vuruş
 - Dört vuruş
 - Yardımlı vuruş
 - Hiçbiri
- 19- Parmak pası kullanarak takım arkadaşlarının hücum yapmasını sağlayan aşağıdakilerden hangisidir ?
- Smaçör
 - Pasör
 - Libero
 - Hepsi
- 20- Topla buluşma anına göre parmak pas çeşitleri aşağıdakilerden hangisinde doğru verilmiştir ?
- Alçak ve yüksek pas
 - Sıçrayarak ve sürünerek pas
 - Alçak ve yerde pas
 - Yüksek ve oturarak pas
- 21- Manşet pas aşağıdakilerden hangisi için kullanılır ?
- Servis karşılama
 - Smaç
 - Hücum
 - Blok

- 22- Manşet pas yaparken kolların pozisyonu nasıl olmalıdır ?
- Kollar birbirine yakın, dirsekler bükülmeden vuruş yapılmalı
 - Kollar açık ve ellerin üstüyle vuruş yapılmalı
 - Kollar birbirine yakın ve dirsekler bükülerek vuruş yapılmalı
 - Hiçbiri
- 23- Manşet pas yaparken en önemli nokta aşağıdakilerden hangisidir ?
- Topu önümüze almalıyız
 - Topa yandan vurmaliyiz
 - Topa vururken yan dönmeliyiz
 - Topa vururken sıçramalıyız
- 24- Takım savunması ve servis karşılama görevleri için sahada bulunan ve yalnızca arka bölgede oynayabilen oyuncu aşağıdakilerden hangisidir ?
- Smaçör
 - Pasör
 - Yedek oyuncu
 - Libero
- 25- Manşet pas uygularken ellerin pozisyonu nasıldır ?
- Eller biri diğerinin avuç içine yerleştirilerek ve başparmaklar yan yana gelecek şekilde
 - Eller parmaklar birbirlerinin arasına geçirilmiş şekilde
 - Eller kenetlenmiş şekilde
 - Bir el diğerini bilekten kavramış şekilde
- 26- Manşet pas yaparken topun istenilen yere gönderilmesi için en önemli faktör aşağıdakilerden hangisidir ?
- Topun altına girmek
 - Topun altına girmek ve dirseklerin asla bükülmemesi
 - Ayakta durmak, topu karşılamak
 - Hiçbiri
- 27- Voleybolda hücum vuruşları nasıl karşılanır ?
- Smaç ile
 - Parmak pas ile
 - Manşet pas ile
 - Servis ile
- 28- Manşet pas uygularken topa kollarla aynı anda vurulmaması aşağıdakilerden hangisine sebep olur ?
- Topun kafaya çarpmasına
 - Topa vurulamamasına
 - Topun ıskalanmasına
 - Topun farklı yönlere sekmesine
- 29- Manşet pas yaparken vücut pozisyonu nasıldır ?
- Kollar dirseklerden bükülmemeli, ayaklar omuz genişliğinde açık, bir ayak biraz önde, dizler bükülü ve vücut ağırlığı ayak parmak uçlarında
 - Kollar açık, ayaklar yan yana ve kapalı
 - Kollar dirseklerden bükülmeden, ayaklar kapalı, vücut dik durumda
 - Hiçbiri
- 30- Manşet pası öğrenirken aşağıdakilerden hangisi sıkça tekrarlanır ?
- Duvardaki hedeflere manşet çalışması
 - Karşılıklı smaç – müdafa çalışması
 - Servis çalışması
 - Parmak pas çalışması
- 31- Voleybolda oyunu başlatan hareket aşağıdakilerden hangisidir ?
- Hakemin düdüğü
 - Servis
 - Smaç
 - Manşet pas
- 32- Voleybolda servis çeşitleri aşağıdakilerden hangisidir ?
- Alttan servis, japon servis
 - Yüksek ve alçak servis
 - Alttan servis, üstten servis
 - Smaç servis

- 33- Voleybol oyununda servis sırası kaç numaralı pozisyonda gelir ?
- 2 numaralı (bölge) pozisyon
 - 3 numaralı (bölge) pozisyon
 - 5 numaralı (bölge) pozisyon
 - 1 numaralı (bölge) pozisyon
- 34- Servis vuruşu hakemin düdüğünden sonra kaç saniye içerisinde yapılmalıdır ?
- 10 sn
 - 8 sn
 - 9 sn
 - 3 sn
- 35- Servis atarken top havaya atıldığında vuruş yapılmazsa aşağıdakilerden hangisi uygulanır?
- Top yere düştükten sonra tekrar atılır
 - Hakem düdüğünü çalar ve servis hakkını rakip takıma verir
 - Hakem el işareti ile tekrar ettirir
 - Hiçbiri
- 36- Servis atarken aşağıdakilerden hangisine dikkat edilmelidir ?
- Düdükten sonra 8 sn içinde ve dip çizgiye basmadan atılmasına
 - Düdüğü beklemeden ve dip çizgiye basmadan atılmasına
 - Düdükten sonra ayakla atılmasına
 - Düdükten sonra ve 5 sn içinde atılmasına
- 37- Sıçrayarak kullanılan servis aşağıdakilerden hangisidir ?
- Rus servis
 - Alttan servis
 - Tenis servis
 - Smaç servis
- 38- Servis atışında topun fileye temas ederek karşıya geçmesi sonucunda nasıl bir uygulama olur ?
- Oyun devam eder, hata yoktur
 - Hata olmuştur, servis tekrar edilir
 - Hata olduğundan servis rakip takıma geçer
 - Servis atacak takım 1 tur döner ve tekrar servis atılır